N:r 1. ÅRG. 42 10 JAN. 1937 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Jesus Kristus är densamme i går och i dag, så ock i evighet.

Hebr. 13: 8.

Det står verkligen så. Vilken nåd och vilken rikedom det ligger i dessa ord. Det är helig allvarstyngd över dem, men ock jubel, trosvisshet och ett strålande hopp.

Jesus Kristus, han, som gick omkring, gjorde väl och hjälpte alla, han är densamma också i dag. Hans ord äro lika levande, lika ofrånkomliga, lika aktuella, som då han uttalade dem när han vandrade härnere.

Han, som sade: Kommen till mig, I alle, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro, han har ej förändrats, hans famn är lika öppen i dag. Han, som sade: Dina synder förlåtas dig, säger detsamma i dag till dig, du, som beder om syndaförlåtelse. Och dem, som ropa: Mästare, Mästare vi förgås, svarar han, nu, som fordom med att bjuda vinden och vågorna att bli stilla.

Vi behöva att taga fasta på denna underbara verklighet, att Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet.

Huru skulle vi eljest orka att leva mitt i all denna nöd och oro, som nu råder på hela vår jord. Känna vi ej, att vi behöva få tröst, råd och hjälp. Vi behöva äga ett säkert stöd, då allt omkring oss vacklar, ja vi behöva ett namn till vilken vi kunna sätta vårt hopp. Vi behöva frälsning, är det ej så? Och vi kunna läsa, vad Petrus sade i sitt tal inför stora rådet. Att i ingen annan finnes frälsning än i Jesus Kristus, ej heller finnes något annat namn bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta.

Tänk att detta namn finnes tillgängligt för oss alla, unga och gamla, och att Jesus ä r densamme och skall förbliva densamme i evighet!

Inför detta kan oron och ångesten försvinna och vi få taga till oss Jesu ord: Frukta icke, tro allenast.

Jesus Kristus är densamme i dag som då han sade: Bedjen, och eder skall varda givet. Hans makt är lika stor, hans villighet att hjälpa är lika stor.

Vilka möjligheter, vilka gränslösa möjligheter vi äga, om vi i tro våga att taga Jesus på orden.

Står du i dag inför sådana svårigheter, som se omöjliga ut för dig att reda ut, kom då ihåg, att Jesus är densamme, som han har varit, att det är han själv, som uppmanar oss att bedja i tro och utlovar bönhörelse.

Jesus gör alltfort stora underverk, liksom han gjorde då han vandrade härnere.

Då det undret fått ske med oss, att Jesus fått öppna våra ögon, då få vi också se undren, som ske omkring oss.

Liksom Jesus fordom gjorde, så gör han alltfort. Han talar allvarliga ord, som komma hjärtana att bäva, då han utropar sitt ve över dem, genom vilka förförelsen kommer i världen.

Rannsakande är frågan, om det finnes någon trogen förvaltare, som han kan sätta över sitt husfolk. Och det kan vara svårt att stå frimodig inför Jesus, då han säger: Var och en, åt vilken mycket är givet, av honom skall mycket varda utkrävt.

Men inför allt detta skola vi ej glömma Jesu oändliga och förbarmande kärlek. Vi skola komma ihåg, att han vet, vad för ett verk vi äro. Han känner våra svagheter, och han vill hjälpa oss, om han bara får göra det. Jesus Kristus är densamme i dag som då han sade: "Mig är given all makt i himmelen och på jorden." Det ordet är fast, det kunna vi trygga oss till. Och för detta ords skull och befallningen, som följer det, ha tusenden gått ut för att förkunna det glada budskapet, även i hednaland.

Och det glada budskapet lyder — "Ett barn är fött i dag, en son oss given är, vilkens herradöme varar, och han heter Gud. Jesus är gåvan given åt jorden, frälsning och liv uti honom vi fått."

Vilket budskap! O, att det finge komma med förnyad kraft till oss, då skulle det bliva verklig glädje i våra hjärtan och i våra hem. Och på ett nytt sätt skulle vi då kunna tacka och lova, för att Jesus är densamme i går och i dag, så ock i evighet. Jesus Kristus, det namnet strålar med oförgänglig glans, Han, som var — är — och förbliver —
Honom vare ära i evigheters evighet.

Lisa Blom.

Enl. önskan av tidningens utgivare införes här betraktelsen ur radiomorgonandakten den 19/12 1936.

Oro, Tro, Ro.

Vi leva i en orolig tid. Den satsen har upprepats så ofta, att den börjar förefalla en smula sliten. Och dock innehåller den en obestridlig sanning. Vi påminnas ständigt på nytt därom. Tänk på oron i Spanien och tänk på oron i Kina. Såsom våra läsare veta ha en del av våra missionärer både en och två gånger under loppet av ett år nödgats lämna sina stationer på grund av den politiska oron. Ej underligt då, om både de och vi stå i fara att gripas av oro. Vår Frälsare talar om en tid, "då ångest skall komma över folken och människor skola uppgiva andan av förskräckelse och ängslan för det som skall övergå världen." Det är nog många som skulle kunna göra till sina Jobs ord: "Vad jag fruktade, det kommer nu över mig. Jag får ingen rast, ingen ro, ingen vila; ångest kommer över mig." (Job 3:25, 26).

En sådan stämning verkar förlamande. Den är icke värdig en kristen. I samma tal av vår Frälsare, varav några ord ovan anförts, säger han: "När I fån höra krigslarm och upprorslarm, så bliven icke förfärade." (Luk. 21: 9). Men hur är det möjligt att under sådana förhållanden bevara sinneslugn och handlingskraft? Svaret på en sådan fråga ges oss både positivt och negativt genom ett par ord i Gamla Testamentet: negativt genom Jes. 7: 9: "Om I icke haven tro, skolen I icke hava ro" och positivt genom 2 Krön. 20: 20: "Haven tro på Herren, eder Gud, så skolen I hava ro" eller för att åter anföra Jesaja (enligt grundtexten): "Den som tror, skall icke skynda bort" (Jes. 28: 16). Till en man, vars hjärta höll på att förtäras av oro och sorg, sade Herren Jesus: "Frukta icke, tro allenast!" (Mark. 5: 36).

Vägen från oro till ro går således genom t r o. Och den vägen leder fram. Profeten Jeremia vittnar: "Deras Förlossare är stark; Herren Sebaot är hans namn. Han skall förvisso utföra deras sak, så att han skaffar ro." (Jer. 50: 34). Och vår Frälsare utsänder sin underbara inbjudan: "Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro." (Matt. 11: 28).

Hur är det, kära vänner, med oss en och var: äga vi denna ro? Det är Guds avsikt, att vi skola äga den och icke kastas hit och dit av oroliga tankar vare sig beträffande vår egen trygghet och framtid eller beträffande deras som äro oss kära. Det är kanske inte alltid så lätt att vinna och bevara denna ro. Vi behöva sådana maningsord som t. ex. Hebreerbrevets författare uttalar (10: 35, 36): "Så kasten nu icke bort eder frimodighet, som ju har med sig stor lön. I behöven nämligen ståndaktighet för att kunna göra Guds vilja och få vad utlovat är."

De sista orden erinra oss om, att det icke är en ro att dådlöst njutas, som vi fått löfte om. Den ro, som vi vinna genom tro, är visserligen i första hand ro för vårt syndbetungade hjärta. "Genom hjärtats tro bliver man rättfärdig". Men i omedelbar anslutning härtill heter det: "Genom munnens bekännelse bliver man frälst." (Rom.

10: 10), och vår Frälsare säger ju i samma syftning: "Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram" (Joh. 7: 38) och "Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Den som tror på mig, han skall ock själv göra de gärningar som jag gör, och ännu större än dessa skall han göra" (Joh. 14: 12).

Om vi inför ordet om ro i sinnet, då vi på alla sidor omgivas av oro, känna med oss vår svaghet och det avstånd som skiljer oss från idealet, huru mycket mera då inför dessa högt syftande ord. Och dock — vi våga icke slå av på dem. De måste ur våra hjärtans djup framlocka samma bön som vår Frälsares första lärjungar framburo till honom: "Föröka vår tro!" Detta är en bön som vi känna ett alldeles särskilt behov av att frambära vid början av ett år, ett år som utan tvivel kommer att bjuda på många anledningar till oro. Må vi då genom tro nå fram till ro!

Karl Fries.

Ett nådens år.

Vi läsa i den Heliga Skrift att Gud i tidens begynnelse satte ljus på himmelens fäste, att de skulle vara till tecken och till att utmärka tider, dagar och år, att vi därigenom skulle påminnas om vad Gud vill lära oss genom tidens flykt. Det årsskifte vi nyss passerat är ett sådant tecken, och det har mycket att säga den eftertänksamme. För mig har Herrens ord genom profeten Jesaja: "Genom stillhet och förtröstan varden I starka", kommit med ny kraft. Stillhet och förtröstan. Det är som hade Herren under det gångna året dag efter dag och månad efter månad velat riktigt inskärpa hos oss sanningen av dessa ord. Guds ledning med oss såväl ute i Kina som här hemma har om och om igen ställt oss inför detta prov: Vill du vara stilla?

Frestelse att räkna ut utvägar, att träffa anstalter i en eller annan riktning, frestelse till missmod, klentro, ja otro, frestelse att börja knorra emot Gud, frestelse att kasta sig in i stormen för att bekämpa den i st. f. att stå kvar inför Herren bidande efter hjälp från honom, sådant har gång på gång mött oss under vägen. Åter och åter har det sett ut som hade Herren stängt utvägen för oss. Vi kalla sådant missräkningar och missräkningar äro alltid bittra. De ha ock en synnerlig förmåga att avgränsa synkretsen och komma blicken att stanna blott för ett, den mörka punkten. Men då har Herrens ord alltid kommit så sakta men så tydligt: "Om I vänden om och ären stilla skolen I bliva frälsta". Vi ha långt ifrån ännu lärt oss den korta men ack så svåra läxan. Men där Herren fått oss med sig, där har han alltid givit oss nya prov på sin trofasthet. Även vid detta årsskifte kunna vi av hjärtat instämma i det vittnesbördet: "Allt har han väl beställt."

Ett nytt år, en ny termin i Guds skola, nya läxor att lära, nya tillfällen att tjäna Herren, nya möjligheter att lära känna Herren och skåda hans härlig-

het, allt detta erbjudes vi av vår Gud. Må vi vara så stilla att han kan få giva oss det han så gärna vill.

Genom stillhet och förtröstan varden I starka, heter det. Stillhet är en nödvändig förutsättning för förtröstan. Tro och förtröstan kunna nämligen ej utvecklas eller tillväxa annat än under stillhet inför Herren. Därför har också Herren, då han velat fostra sina tjänare i tron, tagit dem undan i avskildhet med sig. Så gjorde han med Mose i Midjans land, så handlade han med Paulus i Arabien. Där lärde dessa sig att vänta efter Herren; där lärde de sig känna igen Herrens röst; där lärde de sig att räkna med sin Gud och endast med honom. Även vår Frälsare själv valde att gå samma väg och blev så trons hövding och fullkomnare.

Taga vi en överblick över det gångna årets erfarenheter, är det tydligt, att Herren med hela sin ledning syftat till att öva oss i tro och lära oss att förtrösta på honom i allt. Och nog har han bevisat sig vara en tålig och kärleksfull Mästare. Han har ofta nödgats klaga över att vi varit så trögh järtade till att tro, och vi ha gång på gång fått stå där med skammen, men ändå håller han ut med oss, han förkastar oss icke, alltjämt lika trofast försöker han hjälpa oss till att tro. Vilken bland människors barn skulle väl så hålla ut i trofasthet som han. En välsignad skola är trons övningsskola under en sådan kärleksfull Frälsares ledning.

Ute på missionsfältet har Herren besökt oss med sin frälsning, så att skaran av troende stadigt tillväxt i yttre och inre hänseende. I hemlandet har antalet ökats av förebedjare och stödjande vänner som vittna om att de hört och följt Guds kallelse att ingå i denna tjänst. Vi ha gång på gång ställts i lägen, då frågan trängt sig inpå oss: Varifrån skall nu hjälpen komma? Huru skola dessa så stora behov som nu föreligga kunna fyllas? Men då har ordet besannats: Herrens arm är icke för kort, så att han ej kan frälsa, och hans öra är icke tillslutet så att han ej kan höra. Medel har influtit ofta på vägar och från håll som tydligen vittnat om att allt kom genom Guds Andes tillskyndelse. Unga män och kvinnor ha anmält sig villiga att gå ut på missionsfältet. Sådan är den nåd som vederfarits oss.

Ha vi då ej skäl att med all frimodighet åter ingå i ett nytt års uppgifter. Vi ha fått en underbar kallelse av vår Gud. I den avslöjas en obeskrivbar nådesrikedom och den ger en frukt, som aposteln betecknar som en evig fullvikt av härlighet.

Erik Folke.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Bönhörelse. Gud har på ett underbart sätt hört våra gemensamma böner och genom sina skaffare sänt in medel så att vi vid årsskiftet med ödmjuk tacksamhet åter få säga: *Allt hittills har Herren hulpit.* Vi ha fått medel så att det räckte för "det nödvändiga". Nu ville vi bedja alla våra vänner att med oss tacka och lova Gud som hört bön. Och så få vi börja på nytt, att med tacksägelse för Guds hjälp, frambära de dagliga behoven och bedja om nåd att i tro och förtröstan gå in i arbetet dag efter dag.

Från Kina fingo vi dagarna före Jul ett meddelande att missionsföreståndaren telegraferat till missionärerna i

Shensi att de på grund av oroligheterna där borde lämna provinsen. Men efter Jul, sedan Chiang Kai Sheck blivit frigiven, har ett nytt meddelande kommit att missionärerna ej behövde lämna Shensi för närvarande. Detta är ett stort tacksägelseämne.

Missionssekr. Martin Lindén skriver från Yuncheng den 15 dec. huru de kristna där mottogo meddelandet om att president Chiang Kai Sheck tillfångatagits.

"I går var det ett gripande bönemöte här under ledning av en av de kinesiska ledarna. Han hade till text Apg. 12:5 och manade varmt till bön för den fångne. Må de bönerna bli hörda."

Kinalänkarna i Stockholm äro inbjudna till herr och fru Konrad Lambert, Sturegatan 13, Stockholm, *torsdagen den 21 januari*, kl. 7 e. m. Välkomna!

Bönemötena i Betesdakyrkan taga sin början *tisdagen* den *19 januari*.

För varje dag heter Brödraförsamlingens betraktelser över bibelorden i Dagens Lösen. Den utgives i form av en väggalmanacka. Betraktelserna äro till hjälp och välsignelse det ha vi fått erfara på vår exp. där vi dagligen läsa dem. *"För varje dag"* rekvireras från Halls förlag, Jönköping. Bruttopris 2:—.

Kvinnornas internationella bönedag som sedan många år samlat kvinnor över hela jorden första fredagen i fastan, infaller i år *den 12 februari*.

Också i Sverige ha under senare år på flera håll missions- och bönemöten anordnats denna dag. Glädjande vore, om deltagandet i år kunde bliva större än hittills. Utformningen av mötet bestämmes lämpligen för varje plats. Huvudordet för detta år är Matt. 16:16: *"Du är Kristus, den levande Gudens son."*

I Stockholm anordnar Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté möte å Evangeliska Brödraförsamlingens lokal, Sveavägen 34—36, *fredagen den 12* februari 1937 kl. 7:30 e. m.

Färden går vidare.

Förra gången jag skrev till Missionstidningen Sinims Land slutade jag brevet i Loyang. Därifrån gick färden vidare till Songhsien, där ett nyuppfört kapell skulle invigas i samband med vårt Honan Presbyteriums allmänna möte, som alltså skulle hållas där. Det hade varit ganska mycken undran om vi skulle kunna resa dit eller ej, men efter samråd med myndigheterna i Loyang beslöto vi oss för att resa, och färden gick lyckligt samt utan att vi behövde få känning av yttre oro. På grund av nödtiden kunde sådan nämligen befaras.

Färden företogs i buss. En kinesisk herre, som kom in i bussen vid återresan, nickade menande och sade: "Detta är i sanning en kinesisk buss", och någon liknande trafikerar säkerligen ej några svenska vägar. Visserligen var motorn av "General Motor's" välkända tillverkning, men bussen — — —. Ja, den går knappast att beskriva. Alla fönsterrutor voro borta. Somliga bräder i väggarna hade också lossat och fallit bort, så det var gott om lufthål. I golvet voro stora springor, genom vilka damm eller jord från de sedan länge uttorkade vägarna pressades in i bussen. Och den var så fullpackad av passagerare och resgods att man på hela färden knappast kunde röra på en fot. Vägarna voro stycktals mycket dåliga, och jag kände mig tacksam, att jag ej behövt åka buss mera än jag gjort under denna Kinafärd. Och dock måste erkännas att bussen var god att ha! Vi kunde ju med tillhjälp därav tillryggalägga den 8 sv. mil långa vägsträckan på 4—5 timmar, under det att vi med vanlig mulåsnekärra hade behövt två dagar. Och i så fall hade jag nog ej kunnat besöka Songhsien.

Det var roligt att få se deras rymliga och trevliga nya "kyrka", och det var också uppmuntrande att få deltaga i presbyteriemötet, där äldre och yngre talare i god omväxling framburo vittnesbördet om Jesus Kristus. Länge skall jag också minnas den gästfrihet som de kristna ki-

neserna här liksom på andra platser bevisade oss. Och dock är nog det djupaste intrycket, som jag har med från denna plats, intrycket av skarorna, som samlades. Nog var det väl till stor del av nyfikenhet, som de samlades. Det var ovanligt med så många utlänningar här. Och dock, *de voro alla människor för vilka Herren dött, och de visste så litet, om ens något, om honom.* Kapellet var fyllt till trängsel, och på gården funnos säkerligen hundratal, som ej kunde komma in. — Bedjen skördens Herre att han utsänder arbetare i sin myckna skörd!

*

Efter ett kort besök på Kikungshan gick så min färd till vårt södra Shensidistrikt, där jag nu allra först fick besöka utstationen i Huachow. Jag mottogs vid tåget av äldsten i församlingen, som bor på utstationen och bär namnet Li. Han har till största delen ansvaret och omsorgen för verksamheten, ehuru han ej är avlönad för detta arbete utan får sitt levebröd från en cykelreparationsverkstad, som han startat och äger. En liten skara kristna samlades till möten både på kvällen och följande morgon. Det var kallt i kapellet, och faten med brinnande träkol i flyttades från den ene till den andre, för att så många som möjligt en stund skulle få värma händer och fötter. Ingen behöll fatet för sig själv mera än en liten stund. Sedan flyttades det vidare. Brödrakärleken syntes vara brinnande och varm.

I ricksha fortsatte resan till Hsiao-i, där jag sammanträffade med missionärerna Hugo Linder och Ebba Widén och där man på söndagen samlades till möten. Det var första söndagen i advent, och mina tankar gingo till adventsmötet i Skellefteå, där jag så många gånger haft förmånen få vara med. Här var väl ej så mycket av sådant som i höga norden ger adventsstämning, men det var dock advent, ty i tal och sång kom adventskonungen oss nära och gjorde anspråk på att få vara vår Herre. Och det fanns en skara, som villigt hyllade honom och ägde något av hans sinne. Bland annat minnes jag en kristen kines, som var med där, och vilkens ögon tårades, då han talade om dem, som ej ännu visste vad deras frid tillhörer.

Songhsien.

På måndagen reste vi efter mulåsna till Pucheng och det kändes så skönt att där på kvällen få komma in i ett eldat rum. Det var en stor njutning, som beredde god vederkvickelse, i all synnerhet som jag här fick göra några dagars uppe-

håll i resan. Visserligen skulle därunder ett par utstationer besökas, men jag skulle få komma tillbaka hit på kvällarna och alltså ligga här en hel vecka. — Första utstationsbesöket gick programenligt. En vacker dag, då dammet på vägarna bundits av ett litet snöfall föregående dag, företogs i bil en utfärd till Hsing-shichen, där möte anordnats och en ganska stor åhörareskara samlats. Bön, tal och sång förekom omväxlande på mötet, och sinnena syntes vara öppna för evangelii budskap. Tacksamma och glada kommo vi åter till Pucheng. Nästa utstationsbesök gick emellertid ej lika programenligt. Av en viss anledning lät "Forden" mindre förtroendeingivande ljud höras. Ett fel kunde avhjälpas, fastän det tog omkring tre timmar, och då resan sedan skulle fortsätta knotade "Forden" fortfarande. Följden blev att ännu ett fel, ett svårare, upptäcktes och omöjliggjorde besöket på utstationen. Vi måste vända åter hem. — Då jag vid ett tidigare tillfälle på ett liknande sätt fick mina planer omintetgjorda sade Malte Ringberg: "Kanske har Gud härigenom räddat dig från en olycka", och något liknande yttrade nu Hugo Linder. Härute får man lära att taga allt som möter såsom komme det från Gud och i allt lita på Guds kärleksfulla omvårdnad. Då man är färdig att starta samlas man i regel vid fordonet och förenar sig i gemensam bön om Guds vägledning och beskydd. Och sedan får man lita på bönhörelse även om planerna som man gjort upp, gå om intet.

Dagarna gå, den ena efter den andra, och nu ha vi hunnit till den sista av dagarna i Pucheng. Redan tidigt på morgonen då det nätt och jämt hunnit bli ljust, klämtar kyrkklockan för att kalla till morgonbön. Så följer på förmiddagen först söndagsskola, för barnen såväl som för de äldre, och sedan gudstjänst, då det rymliga kapellet är fullsatt och predikanten påminner om lärdomar i Luk. 21:25—36, ordet om att förlossningen nalkas, sommaren, Guds rike är nära. På eftermiddagen är det sånggudstjänst, som avslutas med ett bönemöte. — En Herrens dag, en dag i Herrens gårdar, har så gått till ända. Det har i yttre naturligt hänseende varit en kall vinterdag, då man gärna velat vara så nära värmande kaminer som möjligt, men det har ock varit en dag, då vi genom tal och sång manats att skåda uppåt, där det "skall en evig sommar vara", och att med uthållighet löpa i den tävlingskamp, som är oss förelagd, att jaga "mot målet, för att få den segerlön som hålles framför oss genom Guds kallelse ovanifrån, i Kristus Jesus." Blive den maningen förverkligad i våra liv!

Martin Lindén.

Ett sjukbesök.

Vid ett utstationsbesök förra veckan kom jag in i diakonens hem. De bo mitt emot kapellet där, och ha varit mycket uppoffrande, när det gällt att ta emot de kristna och att ha besvär för matlagningen etc. vid stormötet, då alla äta gemensamt. Nu låg fru Li sjuk. Det kalla rummet hade ej mycket trevligt att glädja en sjuk med. Hur olika mot hemma! En säng med rena kläder, lite blommor och så allt det "vanliga" trevliga i ett svenskt rum, med tavlor på väggarna, blommor i krukor och allt så hemtrevligt ordnat. Här låg den sjuka på kangen, rummet kallt och grått. Hennes mörka täcke såg ej alls inbjudande ut, och hennes nakna arm, som hon sträckte fram mot mig för att gripa mina händer, var så kall. När hon fick se mig, brast hon i gråt.

"O, hur jag längtade efter att få komma med till stormötet i Tali, men jag orkade ej. Jag längtade så mycket, mycket! Nu ligger jag här, och orkar ej ens läsa bibeln. Men det är ett ord, som ständigt ljuder i mitt hjärta: Gån ut och gören alla folk till mina lärjungar. Så har Herren Jesus sagt, men vad har jag gjort? Jag lovade honom att giva mig själv till hans tjänst. Jag sade, att jag

överlämnade mig helt åt honom. O, hur det plågar mig. Jag har syndat, ty orden voro tomma ord. Hur kan jag få förlåtelse, då jag talat tomma ord till Jesus! Jag har levat för min egen räkning, ej för min Frälsares. O, min synd, min synd! Vilken svår synd jag begått!"

Så låg hon där — den kvinnan, som vi tyckte hade gjort så mycket för Herren. Men hon såg endast brist och synd hos sig själv. Det var ej fråga om yttre synder, som plågade henne, utan hjärtats själviskhet, att ha levat för sig själv, ej för honom, som för henne dött, uppstått och som skall komma igen. Vi fingo läsa Guds eget ord, "Jesu, Hans sons blod, renar från *all* synd." O, vilken nåd, att det verkligen står *all* synd, både den som visar sig i livet, och den som finnes fördold för människor, men som Guds Ande pekar på, för att få rena och helga den troende själen; bereda för Himmelen. Har kineskvinnans ångest något att lära oss? Eller ha vi uppfyllt alla våra löften till Herren?

Ingeborg Ackzell.

Martin Bergling.

berättar följande om ett besök i Sinans Barnhem.

Shanhsien, Ho. nov. 19, 1936.

— — —

Låt mig berätta några intryck från vårt besök i Sinans barnhem.

Det är verkligen en stor familj, som Maria där har att ta hand om. Jag tror det var över 70 pojkar och omkring 30 flickor. De voro alla väl klädda, men utan något prål. Just nu, när alla barnen skulle få vinterutrustning, behövdes det visst *sjuhundra* nya plagg. Vi häpnade över mängden men Maria var så van vid det. Och oj, oj, oj, så stora grytor de lagade maten uti. Men det gick ju inte med mindre, då så många skulle äta. Vi fingo även höra att ett par gummor hade fullt arbete med att tvätta och laga åt barnen.

Vi gingo en rundtur för att se oss om. Ute vid porten stod en halt gosse med en vanskapad hand. Han fick ständigt vara på vakt så att folk inte skulle slänga barn, som de ville bli av med, in i porten. Inne på gården, lutad mot väggen, satt en liten blek stackare på en dyna och solade sig. Hans huvud var ännu fullt av sår, men han log så förnöjt fastän han ej var frisk. Det kändes nog gott vara där man blev vänligt omhändertagen. Strax intill honom satt en liten flicka, som tycktes vara alldeles frisk, men som föräldrarna inte ville ha, därför att hennes ögonlock ständigt föllo samman, eljest var hon ett så näpet barn. Det var så roligt höra henne tala med den bleke lille pojken. Nej, men vem är det, som ligger på knä därborta? Det är en stackars liten flicka som fått sina fötter förfrusna så att hon måste gå på knäna. — I ett särskilt, nybyggt litet hus bodde de syfilis-smittade för sig. Arma barn att få ärva en sådan fysisk förbannelse! Flera blinda och halta voro även bland barnen. Vi beundra Maria för det sätt hon tar hand om alla dessa! — Vi gick genom rummen och där i ett av dem låg en liten flicka, som verkade som hon ej hade sitt förstånds fulla bruk. Hon hade nyligen av föräldrarna blivit utkastad för att ätas upp av vargar eller hundar. Men som väl var blev hon räddad innan det grymma ödet nått henne.

Ja, det var litet av vad vi sågo i hemmet, men vi sågo även en stor skara friska och lyckliga barn, som ofta lekte ute på gården och hade så roligt. Vilken nåd av Gud att dessa barn kunnat räddas undan för tidig död, många sjukdomar och en hednisk, syndig omgivning. Maria behöver verkligen allas våra varma förböner för hennes stora familjs andliga, fysiska och ekonomiska behov.

Ur ett privatbrev från Ebba Widén.

Pucheng, She. 19 nov. 1936.

— — —

Sommaren har gjort mig oändligt gott. Jag känner mig så stark som jag inte gjort på flera år. Allt är nåd av vår Gud.

Det var en stor glädje att få vända åter till arbetet. Jag kom till Juicheng i slutet av augusti men min vistelse där blev ej så lång. Jag hade dock tillfälle få resa ut till våra utstationer och träffa de kristna, sedan måste jag ordna med packning, för att i slutet av september flytta till Pucheng.

Här har jag nu varit i snart två månader och jag tackar Gud för att jag kan säga: jag vet att jag är där Herren vill. Det är han, som lett mig hit och jag tackar honom för hans ledning. Jag känner mig fullkomligt hemma här och min längtan och bön är, att jag må få bli till någon nytta och välsignelse bland dem, som jag kommer i beröring med. Ännu har jag ej hunnit se så mycket av distriktet men vad jag sett har övertygat mig om, att det finns arbete nog, och att det behövs arbetas i detta stora distrikt.

— — —

Vårt stormöte i slutet av oktober var mycket gott. Mycket folk var samlat och Herren talade genom sitt eget ord. För egen del fick jag mycket under detta stormöte. Nio personer döptes och förenades med församlingen, må Herren få bevara dem i sin fruktan.

För närvarande är jag, i sällskap med en av bibelkvinnorna, ute i distriktet, vi skola stanna borta tre veckor och ha möten för kvinnorna på ett par tre platser. I december skola vi ha en kvinnokurs hemma i Pucheng.

Så vill jag tacka för kärlek och förbön under det gångna året, samt tillönska, Ett välsignelserikt år 1937. "Han är trofast, som givit löftet."

Halvårsberättelse från Pucheng. 1:sta halvåret 1936.

Verksamheten har med Herrens nåd fått pågå under ovanligt gynnsamma förhållanden och med Hans välsignelse. Då vid slutet av terminen den ene skolläraren fick blodstörtning, lades dock sordin på glädjen.

Vid kinesiska nyåret, då affärer och arbeten ligga nere, utdelades, såsom under föregående år, paket med utvalda böcker och traktater till butikägare i Pucheng och Hsing-she-chen.

Under "Evangelisationsveckan" utfördes predikan i byarna och städerna av troende under ledning av evangelister och bibelkvinnor, då stora planscher, anskaffade för den tiden, drog folket inom hörhåll.

Evangelistiska möten höllos även i Pucheng stad för kvinnor och män med god tillslutning i kvinnoavdelningen.

Vad de vanliga söndagsmötena angår — dessa äro ju församlingens möten — så önskade man större tillslutning av hedningar. Det är kampen för tillvaron, som i våra tvänne distrikt så binder människorna vid det jorden tillhör. Ute i distrikten är tillslutningen god, ibland mycket god.

Mot slutet av maj återkommo från vårt bibelinstitut i Yuncheng en skara av våra unga män, f. d. elever i vår gossskola, friska och glada och så nitiska för Gud och sina landsmäns frälsning, att vi känt oss kallade att sända dem att under sommarferien gå ut två och två över distriktet för att predika och även uppmuntra de troende.

Att dessa ynglingar synas arta sig så väl, bereder mig särskild glädje. Då de utvaldes för bibelskolan följde jag Ch. Spurgeons metod, d. v. s. jag tog ej emot unga gossar, som kommo direkt från folkskolan, utan sådana troende gossar, som efter slutad skola varit något ute i livet och där fått sin kristendom prövad och lärt något känna livet och människorna och som den tiden visat sig äga någon nitälskan för Guds sak och kände Guds kallelse till Hans verk. Sju ynglingar hade jag i bibelskolan i Yuncheng (sex från Puchengs och en från Tali distriktet) tre ha genomgått lägre evangelistskolan, de övriga fortsätta ännu tvenne år i den högre.

För mera omfattande andlig utbildning har en församlingsäldste i Tali vistats sitt första år vid teologisk skola. Tvenne andra från Puchengs distrikt ha vunnit inträde därstädes för hösten. Önskligt vore, att hjälpen till dessas underhåll

kunde komma från missionen i stället för såsom nu sker genom stationsföreståndarens försorg.

Våra bemödanden att införa inhämtandet av en utanläsningskurs för katekumeners inträde i dopklassen har mycket underlättats sedan ljudläsemetoden genom i synnerhet min hustrus outtröttliga arbete för saken börjat omfattas med mera intresse av såväl kvinnliga som manliga ombud och deltagare i gemensamma konferenser för de tvenne distrikten, Pucheng och Tali. Vilken välsignelse är det ej, att förut okunniga kvinnor och män nu genom denna kurs på kort tid kunna lära sig läsa sitt Nya Testamente. Det blir bättre församlingsmedlemmar av sådana, som på denna väg fått mera trosgrund, då de genom dopet intagas i församlingen.

Kolportörsverksamheten, som till mot slutet av februari leddes av Åke Haglund, har såsom arbetare haft ett par gudfruktiga från vår folkskola utgångna unga män, som varit rikt använda av Gud.

Dispensariet (medicinskt) har också tills slutet av febr. skötts huvudsakligen av Åke Haglund sedan, som förut av mig, och vinna vi alltfort genom den goda vänner.

Tandkliniken, avsedd för tandarbete åt våra missionärer, har tagits i anspråk även av vänner från annat sällskap; några ansökningar, som kommo under den bråda vårmötestiden, måste avböjas. Undertecknad får i höst fortsätta detta arbete, då de höga priserna vid kusten synas förskräcka våra missionärer.

Sångundervisningen i våra goss- och flickskolor är också undertecknads mångåriga, varmt omhuldade tjänst.

I tältpredikan ha vi haft tvenne gudfruktiga män, f. d. elever i våra skolor och sedan vidare fostrade i bibelskola.

I gosskolan ha vi ett par i Yunchengs seminarium utbildade gudfruktiga lärare. Vid den enes sjukdom måste förre läraren, nu evangelist i Hsiao-i, f. t. inträda i tjänsten. Folkskolans flesta elever äro döpta troende.

Bistationerna, d. v. s. platser med av missionen eller missionär avlönad arbetare, äro följande: Hsing-she-chen, Suen-chia-chuang, Pei-shui, Hsiao-i. Hua-chow förestås av självunderhållande äldste, och stationen Pa-i har en evangelist, som underhålles av i missionen anställda manliga och kvinnliga arbetare. Dessutom finnas ett antal s. k. predikoplatser. Inalles finnas inom detta distrikt omkr. 25 platser, där regelbunden söndagsgudstjänst hålles.

Bybesök utfördes ganska tätt av bibelkvinnor och evangelister; de senare resa nu vanligen omkring på av dem anskaffade cyklar. Detta är en särdeles viktig gren av verksamheten, och vi ha på den vägen under året vunnit ingång i en ny by.

Missionärerna ha varit: till den 3-dje april fröken Hanna Wang, som förestått flickskolan och verksamheten bland kvinnor jämte bibelkurser hemma och på bistationer. Efter hemresan sköttes hennes arbete av de tvenne kvarvarande missionärerna. Vidare Åke Haglund, som förestått kolportörernas verksamhet, min hustru och undertecknad, stationsföreståndare.

Min syssla, utom ovannämnda, har varit att se till sammanhållningen av missionens arbete samt hjälpa församlingen framåt i de åtta kines. domsagorna.

Tio missionsmöten höllos ute i distriktet under våren. Guds nåd har varit *stor* över oss, och därför äro vi glada. "Han förmår göra utöver allt — —"

Efes. 3 : 20.

Lars Hugo Linder.

Bokanmälan.

Toyohiko Kagawa: Meditationer kring korset. Efter den engelska upplagan av Teresia Eurén. J. A. Lindblads förlag, Uppsala 1936. Pris 4 kr., inb. 5:25.

Det är på en gång fängslande och lärorikt att följa denne omvände österlänning, då han för sig själv och för sina landsmän — ty för dem är väl arbetet närmast avsett — söker utreda kristendomens stora gåta: korsets hem-

lighet. Men att se, huru denne högt bildade man, denne klarögde iakttagare, denne skarpsinnige tänkare, som genom oräknade släktled har sina rötter djupt i urgammal hednisk odling, utan gensaga och utan förbehåll godtager "korsets dårskap", det är mer än fängslande, det är gripande och förödmjukande. Försoningen genom Kristi lidande och död innebär för honom intet orimligt eller svårfattligt, tvärtom finner han tankesammanhanget fullt bindande. Hans framställning bjuder på en mångfald jämförelser och sammanställningar från nutid och gången tid, från Europa och Amerika lika väl som från hans eget land, somliga välkända eller åtminstone naturliga, andra åter av för oss helt enkelt förbluffande art. Om man därtill lägger, att snart sagt varje rad är genomlyst av den innerligaste förtrogenhet med och den djupaste inlevelse i Ordet, då förstår var och en, att det är en dyrbar gåva, som även den västerländska kristenheten fått mottaga med denna bok, enligt anmälarens mening kanske det förnämligaste bland de arbeten av Kagawas hand, som överflyttats till vårt språk.

—a—o.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under dec. 1936

Allmänna missionsmedel.

1519.	N. G., Etelhem	80:—
1520.	Mellersta K. F. U. M. distr., till Malte Ringbergs underh.	250:—
1524.	B. o. K. L.	30:—
1525.	S. S., Sthlm, till missionärernas underh.	150:—
1526.	Ove, "Herrens tionde"	0:60
1527.	L. H., d:o	10:25
1528.	Länkmöte i Lund	3:80
1529.	I. A., Alsen	12:75
1532.	"En länk"	25:—
1533.	C. A. N., Ekenässjön	40:—
1534.	Vänner i Piteå, missionskrans till fru Mandis Lundblads bår	48:—
1535.	"En länk"	5:—
1536.	"Onämnd"	5:—
1537.	A. G. W., Grenna	50:—
1538.	Hamrånge Kvinnoförening.	25:—
1539.	J. S., Uppsala	50:—
1540.	Koll. gm d:o	6:—
1541.	"Tack för tider som varit", gm A. B., Skellefteå	20:—
1542.	Sörböle o. Sunnaå syförening., till Maja Lundmarks underh.	65:—
1544.	Ölmstads norra syförening.	30:—
1545.	D:o skördefestmedel	25:—
1548.	E. o. J. R-n.	100:—
1547.	Kinakretsen, Boden	40:—
1548.	"Länkarnas bord"	5:—
1549.	S. F., Kramfors	5:—
1552.	I. F., Kristdala, gm E. L.	10:—
1553.	Håsjö Östra syförening.	25:—
1554.	"Syförening. Gtbg. Sparbössa, till C. G. Nordberg o. G. Goës underh.	92:65
1555.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	100:—
1556.	N. N., Mora	24:—
1557.	Södra distr. av K. F. U. M., till Martin Berglings underh.	20:90
1558.	Missionsafton i Sinneberg vid H. Wangs besök	32:—
1559.	Hälften av inkomst vid miss. stund i Näs prästgård vid d:o besök	12:30
1560.	D:o av koll. vid adventsvesper i Sunne kyrka	6:—
1561.	Luk. 1:74, 75, till G. Goës underhåll	60:—
1562.	"Tackoffer"	250:—
1563.	H. H., gm O. L.	10:—
1564.	K. E., G:a Uppsala	15:—
1565.	Karstorps Mfg	60:—
1566.	Erstorps Mfg	15:—
1567.	Miss. krets o. Länkar i Gbg, till C. G. Nordbergs o. G. Goës underh.	50:—
1570.	1/3 av koll. vid adventsmöte i Skellefteå stad	151:—
1571.	E. E., Linköping, "en blomma på Gudruns grav"	5:—
1572.	Koll. vid möte i Linköping 6/12	66:—
1573.	N. S., Frinnaryd	2:50
1574.	En sparbössa	109:70
1575.	I. N., Kuddby	5:—
1576.	M. R., Agunnaryd	40:—
1577.	A. L., Tyringe	200:—
1578.	I. H., Sthlm	50:—
1579.	Åkers Mfg	10:—
1580.	Hörle Mfg	35:—
1582.	H. B., Sthlm	100:—
1583.	L. S., Rögle	3:77
1584.	Snarås Mfg	30:—
1585.	Kimstads Kyrkl. syförening.	100:—
1588.	M. R., Södertälje	2:85
1590.	Koll. i Nässjö missionshus	25:—
1591.	H., Eksjö. resebidrag	10:—

1592. Koll. i Sävsjö missionsk. 9:60
1593. D:o i Ljungby missionsh. 18:53
1594. D:o i Växsjö K. F. U. K. 30:04
1595. Resebidrag i Ljungby ..... 25:—
1596. Koll. i Väraboda missionsh. .. 6:—
1597. D:o i Önnestad missionsh. 15:60
1598. K. F. U. K., Kristianstad, resebidrag ..... 15.—
1599. K. F. U. M., d:o, d:o ..... 5:—
1600. D:o i Lund, d:o ..... 10:—
1601. D:o i Malmö, d:o ..... 10:—
1602. Koll. K. F. U. K. d:o 25:50
1603. D:o K. F. U. M., Ystad 21:27
1604. K. F. U. M., Landskrona, resebidrag ..... 15:—
1605. Koll. Böneringen, Karlskrona 48:—
1606. D:o i Karlskrona missionsh. .. 18:—
1607. D:o i Torsås kyrka ..... 40:—
1608. D:o i Appleryd skola 11:45
1609. D:o i Kalmar Församlingsh. .. 21:—
1610. D:o i Mönsterås kyrka 12:90
1611. D:o i Forssa skola 9:60
1612. D:o i Kläckeberga skola .... 17:—
1613. Malmölänkarnas sparb. ..... 77:—
1614. E. S., Sparb. ..... 30:—
1615. E. L., Los Angeles 196:50
1616. Onämnd ..... 200:—
1618. Koll. i Sävast 3/12 ..... 19:—
1619. D:o i Töre 6/12 ..... 20:—
1620. D:o i Unebyn 8/12 ..... 14:—
1621. D:o i Svartbyn 9/12 ..... 11:50
1622. Bergsbyns Kinakrets, till Estrid Sjöströms underh. ..... 55:—
1623. L. H., Skellefteå ..... 50:—
1624. Sunneränga Mfg ..... 30:—
1625. E. A., Borås ..... 10:—
1626. Mauritzbergsgruppen, till Dagny Nordgrens underh. 28:50
1629. Lilla syfören. i Magra ..... 200:—
1630. S. M. K:s syfören. i Malmö, "sparbössepengar" ..... 300:—
1631. H. B., Skarvsjö, till Dagny Nordgens underh. ..... 25:—
1632. Koll. i Gisselås o. Fagerdal vid Hanna Wangs besök ..... 45:—
1633. 1/2 d:o i Styrestads kyrka 10/11, vid Fritz Petterssons missionsföredrag ..... 10:—
1634. Ekensässjöns Missionsförsaml. 25:—
1636. Ingeborgs vänner, Katrineholm, sparb. ..... 15:—
1637. Kinavänner, Huskvarna ..... 60:—
1638. L. R., Sthlm ..... 20:—
1639. K. W., Ystad 5:50
1640. S. D., Svenstavik ..... 20:—
1641. "En nypa mjöl" gm A. B., Skellefteå ..... 50:—
1642. 1 Kor. 10:4. ..... 50:—
1643. Säby Mfg ..... 50:—
1644. E. S., Björköby ..... 25:—
1645. Mölnlycke Mfg ..... 15:—
1646. E. o. G. F., Vrigstad ..... 10:—
1647. Behållning vid symöte i Piteå, vid I. Aspbergs besök ..... 44:—
1648. R. Ö., Alingsås, "procenten åt Herren" ..... 2:—
1650. S. N., Jämt. Sikås, sparb. medel 4:—
1651. Skyttmons skolbarn, d:o ..... 12:—
1652. Koll. i Strömsund ..... 10:—
1653. "Två sjuka systrar" ..... 20:—
1654. Onämnd, Gisselås ..... 10:—
1655. D:o, d:o ..... 50:—
1656. Fagerdals söndagsskolbarn .... 12:—
1657. "Extra inkomst" ..... 94:—
1658. "Provision å H. S. Ö." 25:90
1659. Exp. sparbössa 13:10
1660. "En nådes syster" gm Oviken Kristl. Ungdomsfören. .... 50:—
1661. Kinakretsen, Alingsås ..... 50:—
1662. A. N., Malmö ..... 50:—
1663. M. R., d:o ..... 10:—
1664. L. O., Gbg, "en blomma på Gudruns bår" ..... 5:—
1665. Kinalänkarnas sparbössa, Hbg 65:—
1666. E. P., Lindesberg 2:75
1667. O. M., Orrviken 22:50
1668. S. H., Malmö 22:75
1669. S. J. Örebro ..... 500:—
1674. "Onämnd i brev fr. Umeå" .... 50:—
1675. "Herrens del" ..... 50:—
1679. Missionsinkomst fr. F-s, gm A. J. ..... 100:—
1680. Bergsbyns Mfg ..... 35:—
1681. Koll. vid Hanna Wangs besök i Laxviken ..... 15:—
1682. Måndagssyfören., Norrköping .. 35:—
1683. S:a distr. av K. F. U. M., till Martin Berglings underh. .... 500:—
1684. Koll. i Hovenäset ..... 5:—
1685. D:o i Gravarne 8:38
1686. D:o i Smögen 26:69
1687. D:o i Malmön 7:36
1688. D:o i Lysekil 9:40
1689. D:o i Ljungskile 6:47
1690. E. B., rab. å sålda böcker 5:30
1691. Koll. i Msht gm K. A. R-t, Piteå ..... 70:—
1692. Fr. s. s. k. gm d:o ..... 10:—
1694. "Tack för bönhörelse", till Thyra Lindgrens underh. .... 20:—
1695. H. A., Flisby, till missionärernas underh. ..... 10:—
1696. S. J., Eksjö, Luk. 22:35 ..... 50:—
1697. Jkpgs o. Huskvarna-länkarna .. 30:—
1698. S. A., Uppsala ..... 10:—
1699. Ps. 23:1 ..... 10:—
1700. "Gunnar" ..... 10:—
1701. Koll. i Granbo, Häggenås .... 6:—
1702. D:o i Österåsen, d:o 7:15
1703. D:o i Böle, Lit 25:31
1704. Onämnd 2:10
1705. Ett bidrag till arb. för Herren i Kina ..... 125:—
1706. Tillägg till Mauritzbergsgruppens sparb. till Dagny Nordgrens underh. ..... 5:—
1707. E. L., Ovanmyra, "prov å böcker" ..... 6:—

1709. Julgåva fr. Onämnd ..... 5:—
1710. Elin o. Einar ..... 20:—
1711. Ryds syfören. ..... 50:—
1712. M. Ö., Stocksund ..... 25:—
1713. S. B., Rögle, "tackoffer" gm G. W. ..... 5:—
1714. E. P., Ljungby, "en liten julklapp till vår älskade mission" 5:—
1715. "En fickspärbössa" ..... 4:—
1716. H. F., Söderfors ..... 3:—
1717. L. H., Sthlm 5:50
1718. K. B. L., Enskede 1:50
1719. Korsvägens Mfg ..... 15:—
1720. O. J., Norrköping ..... 25:—
1721. A. F. D., Huskvarna ..... 20:—
1722. "Hanna Blomqvists minne", gm G. S., Stora Mellby 27:27
1723. M. o. E. J-s, Ödeshög ..... 100:—
1724. S. o. M. S., Östersund, till Hanna Wangs underh. ..... 100:—
1725. D:o till telegram 30:—, + 5:—. ..... 35:—
1726. Missionsmedel insaml. vid Östersunds konf. ..... 100:—
1727. "Radiokollekt" ..... 7:—
1728. G. J., Rödjenäs, d:o ..... 5:—
1729. "Två Herrens vänner", gm E. L., Huskvarna ..... 30:—
1734. Koll. i Järve 11:67
1735. D:o i Hemmingsmark 16:54
1736. D:o i Blåsmark 14:47
1737. D:o i Svensbyn 19:08
1738. D:o i Sjulsnäs 16:07
1739. Resebidrag Piteå ..... 10:—
1740. T. W., "en liten blomma på min kära Ellens grav" ..... 5:—
1741. A. o. M. N., i st. för blommor till fru Ellen Bergs bår .. 5:—
1743. A. M., Visby 21:50
1744. C. R., Gävle ..... 50:—
1745. S. S. o. L. Ö., Skellefteå .... 5:—
1746. G. K., Björköby ..... 20:—
1747. Ingarps Mfg. Ungdomsf., till J. Hultqvists underh. ..... 10:—
1748. L. O. Tågarp, "en liten offergåva" ..... 20:—
1749. "En länk, julgåva" ..... 45:—
1752. H. S., Mariestad, julblommor på fru Ellen Perssons grav .. 2:50
1753. Ljusglimten, Duvbo, i st. för blommor till fru Ellen Berg, Duvbo, bår. ..... 14:—
1756. O. F., Vittsjö 5:75
1757. E. J., Vetlanda ..... 10:—
1758. "Länkar å S:t Lars, Lund, sparb. medel." ..... 50:—
1759. A. H., "Julgåva" ..... 10:—
1760. F. K., Kalmar ..... 5:—
1761. Sandens Jungfruförening., till Ingeborg Ackzells underh. ..... 105:—
1762. E. K., Ekenässjön 3:75
1763. "Efterskott" 2:95
1764. T. S., Sala ..... 15:—
1765. G. J., Jkpg. 7:75
1766. C. N., Gbg ..... 50:—
1767. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. ..... 450:—
1768. K. S., Huskvarna ..... 8:—
1769. A. K., gm d:o 3:50
1770. A. F., gm d:o 1:25
1771. E. E., Sävsjö ..... 10:—
1775. Testamentsmedel efter avl. fröken Ottilia Sandén, Kumla .... 960:—
1776. S. L., Flugeby, "julgåva o. tack till Herren" ..... 5:—
1777. Brobacka Mfg ..... 50:—
1778. I. P., Vejbyslätt ..... 5:—
1781. O. L., Skövde 10:10
1782. Onämnd ..... 15:—
1784. A. E., Hbg ..... 25:—
1785. O. G., Gbg, "Kärlek från vår Gud" 27:75
1786. Bjurbäcks Mfg ..... 25:—
1787. Onämnd, Vrigstad ..... 10:—
1788. K. S., Vinslöv ..... 50:—
1789. G. L., Sthlm 2:75
1790. Dav. 24 ps. ..... 100:—
1791. "L" ..... 50:—
1792. G. D., Sala ..... 50:—
1793. M. S., Mora ..... 20:—
1794. Missionsvänner i Ullervad, i st. för blommor på C. W. Carlssons grav, gm A. J. ..... 10:—
1795. I. K., Katrineholm, "nyårsgåva" 50:—
1796. Vid H. Wangs besök på tredje dag jul, kaffe 20:—, sparb. 8:75, gm O. M., Orrviken 28:75
1797. Mellersta distr. av Sveriges K. F. U. M., till Malte Ringbergs underh. ..... 250:—
1798. L. A. W., till Gösta Goës d:o 75:—
1799. Ö. H. K. U—d, till M. Lindéns underh. Ulriksdal 60:50, sparb. medel 27:—, till J. Hultqvist d:o Ulriksdal 50:—, Mörteryd 120:—, d:o koll. v. kretsm. 35:50, till C. Bloms d:o sparb. medel 27:—, Skede 20:—, Slättåkra Mfg 25:—, S. M. K., Österkorsberga juniorf. "Julgåva" 50:—, Slättåkra Mfg 15:—, Näsby 50:—. ..... 480:—
1800. Länkarna i Nkpg 22:30
1801. För en guldring 33:93
1802. Vänner i Örviken, gm H. O... 20:—
1803. Össby krets av Risinge Mfg .. 50:—
1804. Sv. Läkares Mfg. till Morris Berglings underh. ..... 600:—
1805. I. P., Råå ..... 12:—
1806. Kinavänner i Åsaka, sparb. medel. gm K. A. G. ..... 35:—

Kr. 11,871:35

Särskilda ändamål.

1521. Senapskornet, Lidköping, till Gerda Carlén, att anv. efter överensk. ..... 60:—

1522. A. J., Alingsås, julgåva till "Tacksamhet o. Barmhärtighet" hos M. Pettersson. ..... 30:—
1523. B. B., Håberget, julhälsning till Ingeborg Ackzell att anv. efter gottf. ..... 10:—
1530. H. o. H. T., till de nödl. ..... 20:—
1531. T. T., Malmö, till d:o gm d:o 2:—
1543. Sörböle o. Sunnanå syfören., till Maja Lundmark att anv. efter gottf. ..... 25:—
1550. Små o. stora vänner i Åre, till Ingeborg Ackzell för d:o gm K. L. ..... 9:—
1551. G. A., Nykvarn till d:o för d:o 20:—
1568. Ljusglimten, Duvbo, till barnh. i Sinan ..... 10:—
1569. L.M.F., insamling å Offerdagen till kvinno- o. flickskolan i Yungcheng ..... 3312:—
1581. M. S., Sthlm, till de nödl. i Kina ..... 5:—
1586. I. A. M., till evang. underh. .. 300:—
1587. Allianslänken till gossars d:o 150:—
1589. E. S. L., Skelleftehamn, till Maja Lundmark, till en skolflickas underh. ..... 5:—
1617. S. G., Nässjö, till barnh. i Sinan 30:—
1627. M. H., Magra, till J. Hultqvist, att anv. efter gottf. ..... 20:—
1628. Syfören. i Magra, till d:o för d:o ..... 30:—
1635. Till evang. Shaos fru, Chiehhsien, till uppmuntran för hennes arbete i evangelii tjänst, gm H. H., Malmö ..... 35:—
1649. L., till evang. underh. i Pucheng 10:—
1670. S. J., Örebro, till evang. eller lärares underh. ..... 250:—
1671. D:o för en skolgosses d:o .... 100:—
1672. D:o för verksamheten i Hancheng ..... 100:—
1673. D:o till Malte Ringberg att anv. efter gottf. ..... 50:—
1676. "Herrens del" till Maria Pettersson att anv. för barnh. .... 50:—
1677. Redbergslids syfören., till medhjälparefonden. ..... 250:—
1678. D:o till barnh. i Sinan ..... 50:—
1693. Ps. 116:1, 2, till Maria Pettersons barnh. ..... 5:—
1708. Carola Berglings lägerbarn till flickorna Pes underh. ..... 55:—
1730. R. F., Malmö, till W. Bergling, att anv. enl. överensk. .. 25:—
1731. S. S., Bergvik, till Ingeborg Ackzell att anv. efter gottf. .. 10:—
1732. Yngl. fören. Libanons missionskrets, Gbg, till ungemänsverksamhet i Hoyang. ..... 300:—
1733. Till de nödl. ..... 100:—
1742. Skolbarnen i Halden, till Margaret Bergling att anv efter gottf. ..... 20:—
1750. Ynglingafören. Libanon, Gbg, för arb. i Hoyang. ..... 100:—
1751. A. G. K., Hbg, till Ida Söderberg anv. enl. överensk. ..... 25:—
1754. Julgåva till en flickas underh. på barnh. i Sinan ..... 100:—
1755. I. K. o. A. D., "söndagstioöringar" till I. Ackzell för traktater. 10:40
1772. E. E., Sävsjö, prov. å julstjärnan till Maria Petterssons barnhem ..... 10:—
1773. H. Z., till d:o gm d:o ..... 5:—
1774. "Mormors minne" till verks. i Puchow ..... 35:—
1779. "Fjällungen" till Dagny Nordgren att anv. efter gottf. gm L. L., Stensele ..... 10:—
1780. En sista hälsning från fru Ellen Berg, Duvbo, till barnh. i Sinan 100:—
1783. Sunne Kristl. Ungdomsfören. till en skolgosses underh. .... 50:—

Kr. 5,893:40

Allmänna missionsmedel 11,871:35
Särskilda ändamål 5,893:40

S:a under dec. mån. 1936: Kr. 17,764,:75

Med varmt tack till varje givare!

"Se, Herrens arm är icke för kort, — och hans öra är icke tillslutet." Jes. 59:1.

Redovisning över influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo. Okt.—Dec. 1936.

In natura. Vänner i Värnamo, en fårkropp, T. H. Oslo, getost, Apoteket "Delfinen", Göteborg, medicin. Nye kristliga ungdomsförening. julost. Ulriksdalskretsen, gen. A. K. julost. A. och L. B. Runneryd, julost. K. H. Skärsboda, julost. H. L. Stockholm, 1/2 kalv, 1/2 gris. H. H. Bränninge, kött och fläsk. N. H. Djursholm, risgryn, kaffe, nötter, mandel, apelsiner, karameller. K. W. Lidingön, marzipantårta. D. J. Duvbo, lutfisk m. m. E. K., Drottningholm, div. till julbordet.

Kontant. Hemmets sparbössa, kr. 36:—, Syföreningen i Malmö, 4:85, L., Vetlanda ,till julbordet, 25:—, M. Ö. till julglädje, 20:—, E. T. Stockholm, 20:—, E. J. Sala, 10:—, L. T. Storängen, 20:—, E. A. Vetlanda, 25:—, O. M. Stockholm, 10:—, E. och G. J. Hjärkanstorp, 5:—, E. L. Duvbo, 10:—, K. S. Huskvarna, 10:—.

Med varmt tack till varje givare!

"Sätt upp vägmärken, res åt dig vägvisare, giv akt på vägen." Jer. 31:21.

"Allt vad ande har love Herren."
Ps. 150:6.

August och Augusta Berg.

Prenumerationsanmälan.

Missionstidningen Sinims Land börjar år 1937 sin 42 årgång. Under år som gått har den fått vara en förmedlande länk mellan missionärerna på fältet och missionsvännerna härhemma. Denna uppgift hoppas vi att den skall få fylla även detta nya år.

Till alla prenumeranter, som så vänligt tagit emot vår tidning, bedja vi att få säga ett varmt tack. En stor tacksamhetsskuld hava vi också till alla våra trogna prenumerantsamlare, som under alla år så oegennyttigt arbetat för tidningens spridning, och dock återkomma vi även nu med bönen: Hjälp oss.

Då vi för hemarbetet endast ha ett ringa antal personliga krafter äro vi i stort behov av den hjälp som vår tidning kan bliva till. Den sprider kunskap om arbetet på fältet, och den väcker till intresse, bön och offer för verksamheten. Ett större antal prenumeranter betyder, hoppas vi, flera missionsvänner.

Läget är kritiskt över hela vår värld, över allt tycks våldet vilja råda, men mitt under detta oerhörda tryck stå dock dörrarna öppna för evangelium ute i Kina. Nöden liksom tvingar människor av alla klasser till Kristus. — Det gäller, att nu vara redo, ta upp kampen och med nit och trohet utföra den gärning, vartill Herren kallat oss. Men i denna kamp behöva vi en skara som stå stödjande bakom oss. En skara, som har lärt känna missionen, dess nöd och svårigheter, framgångar och glädje. En skara, som också tillsammans med oss träda fram med bön och tacksägelse. Ett tillskott till denna skara hoppas vi i år vinna genom vår lilla tidning.

Missionstidningen Sinims Land utkommer även under 1937 med 20 nummer. Prenumerationspriset är: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90. Till utlandet kostar tidningen kr, 2:75 per år.

Prenumeration kan ske både på postkontoren och på Svenska Missionens i Kina exp., Drottninggatan 55, Stockholm. Vid prenumeration på postkontoren måste *hela* namnet: "Missionstidningen Sinims Land" angivas. Enligt nuvarande bestämmelser för postbefordringsavgifter blir det emellertid *fördelaktigare för Missionen* om prenumerationen verkställes *å vår* exp., varför vi äro *mycket tacksamma om så sker.* Tidningen sändes i så fall som utgivarkorsband till de olika prenumeranterna.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å postkontor, erhålla, om postens kvitto insändas till exp., kr 2:25 för vart 6:te ex., men få då inga fri-exemplar.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

INNEHÅLL:

Jesus Kristus är densamme. — Oro. Tro, Ro. — Ett nådens år — Från Red. och Exp. — Färden går vidare. — Från missionärerna. — Bokanmälan. — Redovisningar. — Prenumerationsanmälan.

Expedition: **Drottninggatan 55**. Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 2. ÅRG. 42 25 JAN. 1937 PREN.-PRIS 2: 25

以便以詔耳

·MISSIONSTIDNINGEN·

·SINIMS·LAND·

·ORGAN·FÖR·SVENSKA·MISSIONEN·I·KINA·

耶和華以拉

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Ställd till Guds förfogande.

Rom. 12: 1—6.

Lära och leverne höra tillsammans i det kristliga livet. Sedan aposteln i de föregående kapitlen framhållit vad Kristus har gjort för oss, förmanar han nu de troende till ett heligt leverne. Det kristliga livet bygges helt och hållet på Kristus och hans verk. Tager man bort denna grundval, så förfaller hela byggnaden.

Aposteln, som var så angelägen om att upprätta "trons lydnad" bland alla hednafolk, skriver nu till "de kallade, älskade och heliga", som bodde i Rom, de dyrbara ord som vi nu skola stanna för.

Grunden för ett heligt leverne är Guds barmhärtighet. Själv hade aposteln i rikt mått fått erfara detta. I sitt brev till Timoteus säger han sig vara "den främste bland syndare" men ock att barmhärtighet hade blivit honom vederfaren, och i brevet till församlingen i Korint talar han om att genom Guds barmhärtighet hade han fått förtroende till att bliva en Herrens tjänare och apostel.

Käre läsare! Hava icke vi, som höra Herren till, gjort samma erfarenhet? Då vi mottogo våra synders förlåtelse "krönte" Herren oss med nåd och barmhärtighet och med profeten kunna vi utropa: "Herrens nåd är det, att det icke är ute med oss, ty det är icke slut med hans barmhärtighet." Klag. 3: 22.

Dagligen överhopar vår himmelske Fader oss med timliga välsignelser och då vi dessutom hava våra synders förlåtelse, rening i blodet och barnaskapets Ande, så må vi väl hava anledning till att jubla och ständigt sjunga:

"O, djup av barmhärtighet, Herre,
hos dig, Att blodet från Golgata renar ock mig!
För synden och domen här tryggad
jag står, Och visar blott hän på min
Frälsares sår."

Till denna Guds barmhärtighet vädjar nu aposteln, då han uppmanar de troende till att frambära sina kroppar till ett "levande, heligt och Gud välbehagligt offer". Likasom de gammaltestamentliga offren måste vara levande, så måste ock den troende såsom ett levande offer hängiva sig åt Gud.

Förverkligande av Guds vilja är gudstjänst. Genom kroppen träda vi i förbindelse med människorna. Den inneboende Anden gör våra kroppar till ett Guds tempel. Förut, då vi icke kände Herren, framburo vi våra kroppar på fåfängans och lustarnes altare. Nu hava vi invigt oss till helig tjänst och ställt alla våra lemmar till Guds förfogande. Våra fötter få tjäna, våra händer likaså, vårt tal får vara ljuvligt och Herren välbehagligt och från våra ögon får Jesu Kristi kärlek framlysa. Kraften härtill få vi av Guds barmhärtighet.

Aposteln uppmanar vidare de troende till att pröva vad som är Guds vilja och att icke skicka sig efter denna tidsålders väsende. Genom den dagliga sinnesförnyelsen få vi veta vad som är Guds vilja, den fullkomliga och behagliga. Detta innebär, att vi varje dag få ställa oss vid Guds altare och på nytt överlämna oss åt hans vilja, hans ledning. Den förvärldsligade tidsanden griper omkring sig med förfärande hastighet. Gränserna mellan Guds barn och världens barn bliva så lätt utsuddade. Det är ödesdigert att likt Isaskar "lägra sig vid gränserna."

Må vi aldrig glömma att vi äro evighetsmänniskor och att Gud begär hela vår person för sin räkning. "Binden högtidsoffren med tåg ända fram till altarets horn." Ps 118: 27

Kristi kärlek till oss och vår kärlek till honom är det tåg, som förmår att binda oss vid Kristi person och hålla oss kvar där. Medvetandet om vår naturs gensträvighet tvingar oss att ständigt bedja om att vi måtte behållas vid detta altare, så att vi aldrig lämna detsamma.

Till sist uppmanar "den ringaste bland apostlarna" (1 Kor. 15: 9) och "den ringaste bland alla heliga" (Ef. 3: 8), de troende att tänka blygsamt om sig själva. Den verkligt ödmjuke känner sin begränsning och sitt beroende av Gud. Den verkligt ödmjuke aktar en annan högre än sig själv och vet att hålla sig på sin rätta plats och att använda de gåvor Gud utrustat honom med. Kroppens lemmar, säger aposteln, äro många och hava olika uppgifter, men de ligga ej i strid med varandra, utan de äro varandra till tjänst.

Vilken välsignelse få vi ej om vi rätt beakta detta. I den heliga missionsgärningen behövas vi alla och en var. Till helig tjänst under det nu ingångna året kallar missionens Herre oss, gamla och unga, små och stora. Låtom oss därför gå in i gärningen med frejdfullt mod och i det medvetandet att Herren behöver oss.

Låt Guds barmhärtighet vara grundvalen såväl som drivkraften i vårt tjänande. Ställda till Guds förfogande skola vi då få erfara välsignelsen av att i helig offertjänst få utföra hans vilja efter den nåd som blivit oss given.

August Berg.

Gerda Carlén.

60 år.

Fru Gerda Carlén får fira sin högtidsdag den 27 januari i kretsen av sin kära församling i Juicheng.

Tomt måste det kännas för henne att stå där ensam utan sin älskade make vid sin sida och därför blir kärlekens bevisning som hon säkert får mottaga från kamraters och församlingsmedlemmars sida så mycket rikare.

Vi tacka Gud att han gav vår Syster mod och kraft att återvända till Kina och glädjen över hennes återkomst hos de infödda kristna tog sig gripande uttryck. Herren har ock fortsatt att giva frukt i verksamheten. Vid vår syster Gerdas ålder måste det växande arbetet och den ökade omsorgen om de själar som anförtrotts henne icke kännas lätt. Hon har dock fått den glädjen att vid sin sida ha Judith Hultqvist som också är väl förtrogen med verksamheten i det stora Juichengs distriktet.

Vi anbefalla dessa våra kära medarbetare i Vännernas förböner att de må få nåd och kraft till att "allt väl uträtta" och så förhärliga vår Frälsares namn.

Erik Folke.

Carl Johan Bergquist.

50 år.

Den 29 januari fyller missionär Bergquist femtio år.

År 1916 blev han antagen till missionär och utreste samma år till Kina där han verkat under två perioder; måste på grund av sjukdom söka vila i hemlandet och anlände hit sommaren 1935. Herren har dock stärkt hans hälsa så, att han med familj hoppas få anträda återfärden till missionsfältet under mars månad detta år.

Där vänta viktiga uppgifter. Icke blott inom församlingsvården utan även, och icke minst ibland de unga. Med varmt intresse har missionär Bergquist verkat ibland skolungdomen och för söndagsskolan har han nedlagt mycken kärlek och intresse. Denna verksamhetsgren har under senare år fått en mycket stor omfattning och visat sig vara en av de bästa medlen för evangelii utbredande och stadfästande i det nya Kina.

Missionär Bergquist torde komma att fira sin högtidsdag i Tenhult i kretsen av de sina och vi anbefalla honom i Vännernas kärleksfulla hågkomst. Följen också med uthållig förbön honom, hans hustru och deras små barn under den förestående utresan, och i de krävande uppgifter som möta dem därute. I den

tid som nu är, då Herren på ett särskilt sätt besöker Kinas folk, behöva vi mer än någonsin bära Herrens tjänare i trofast bön inför nådens tron.

Erik Folke.

Trettondedagen

firade S. M. K. som vanligt *missions- och offerhögtid* i Betesdakyrkan.

Till inledning läste *Dr Fries* orden i Jes. 7:9. "Om I icke haven tro, skolen I icke hava ro", samt 2 Krön. 20: 20, "Haven tro på Herren, eder Gud, så skolen I hava ro". Dessa ord tillämpades på de erfarenheter vi som mission fått göra under det gångna året, och på dem vi komma att få göra under det nya år vi nu gått till mötes.

Missionär *Nils Styrelius* predikade över orden i Rom. 8:30. "Dem han kallat, dem rättfärdiggör han ock —" samt Joh. 11: 28, "Mästaren är här och kallar dig till sig." Det senare budskapet kom så ljuvligt. Mästaren kallar, och kallar oss till sig, just för en särskild saks skull, och det är för att få visa oss sin härlighet.

Efteråt talade missionär *Johannes Aspberg* över dagens högmässotext. De vise männens väg till barnet i Betlehem och deras tillbedjan då de funnit honom. De sågo stjärnan, kände Guds kallelse och följde stjärnan och de lydde kallelsen. Då de varit hos Herodes och frågat efter den nyfödde Judakonungen, gingo de åter den väg, Herren visade dem, och efter sitt möte med Jesus lydde de Herrens röst och vände en annan väg till sitt land igen. Det var lydnadens väg de gingo, och det är på den vägen Herren alltfort vill leda sina barn.

Vid kyrkkaffet på K. F. U. M. omedelbart efter högmässan hade många vänner samlats.

Missionsföreståndare *Erik Folke* talade om Guds trofasta omsorg om oss under det år som gått och det underbara sätt på vilket han hört våra böner. Må det för oss bli en hjälp till att mera helt i allt förtrösta på honom. I Ps. 37:5 läsa vi: "*Befall* din väg åt Herren, och Han skall *göra* det". Det vare nog för oss under dagar som komma.

Därefter riktade missionsföreståndaren några välkomnande ord till Fröken Hanna Wang, som ej hade tillfälle närvara vid det välkomstmöte som anordnades på hösten för hennes rese- och arbetskamrater.

Hanna Wang läste orden ur Jer. 10:6, "Dig Herre är ingen lik; du är stor, ditt namn är stort i makt." Sanningen i detta ord belyste hon med en rad av olika erfarenheter från sitt arbete i Kina.

H. B.

Vid Trettondedagens missionshögtid i Betesdakyrkan, Stockholm, inkom genom offergåvor och sparbmedel kr. 757:75. Från flera platser ha sparbössemedel insänts och vi tacka Gud för all den kärlek som inneslutes i dessa gåvor.

"Lovad vare Herren! Dag efter dag bär han oss."

Ett besök från Kina. Pastor Andrew Gih från Shanghai har hållit en serie möten här i Stockholm från den 8 t. o. m. 14 jan. Det är en stor hjälp och uppmuntran för oss missionsfolk att få se ett levande vittnesbörd om missionens stora härliga uppgift och resultat.

Vid pastor Gih's första möte frambar han en hälsning från Kinas kristna och även från vårt missionsfält. Han sade: Vi kristna i Kina tacka och lova Gud för missionärerna, som kommit till oss med evangelium.

Med evangelium kom också vår kinesiske broder till oss. Han har talat till förnyelse, väckelse och helgelse. Gud välsigne honom och den gärning vartill Gud kallat honom bland sitt eget folk.

Läget i Kina. De senaste underrättelserna i dagspressen visar att för-

hållandena på vårt missionfält ha utvecklats i en riktning som ge anledning till oro och därför mana till allvarlig förbön. Skulle ett inbördeskrig utbryta måste nog alla våra missionärer i Shensi lämna provinsen.

Nödläget, som under nuvarande förhållanden är skrämmande stort på grund av missväxten, komme då att bliva oerhört svårt.

Våra kristna som vilja förlita sig på Gud, även för det dagliga brödet, behöva vår hjälp så att deras tro må hålla provet.

Torsdagen den 4 febr. kl. 7 e. m. anordnas på vår expedition, Drottninggt. 55, en liten försäljning av överblivna arbeten från försäljningen i nov. Missionsförest. Erik Folke håller en andaktsstund. Kaffe serveras. Gåvor till kaffebordet emottages tacksamt på f. m. samma dag.

Varmt välkomna.

För prenumeranter att beakta. Om ändrad adr. anmäles var god meddela samtidigt föregående adr. På så sätt undvikes dubbelexpediering.

Till alla prenumeranter och prenumerantsamlare frambära vi ett varmt tack. På samma gång bedja vi *alla* vänner som ha vår tidning försöka att få någon ny prenumerant.

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo. *Sundbyberg.* Tel. *Duvbo 13.*

Höstens stormöte i Tali.

Flera vänner ha uttryckt sin glädje och sitt intresse, då något sänts hem, som kineserna själva skrivit. Detta har gjort, att jag nu vill sända översättningen av en uppsats, som eleverna i bibelskolan fingo skriva över ovanstående ämne.

"Vårt stormöte denna gång började den 30 okt. på kvällen, och så snart klockan ringde, gingo vi alla in i kapellet. Pastor Linder ledde välkomstmötet. Han predikade om två världar, en är himmelriket, en är världen. Han sade, att vi böra låta den Helige Ande leda oss dag för dag och i hoppet se vårt himmelska hem. De som ej vilja låta Anden leda sig, kunna endast tänka på det, som hör denna världen till. Härvid önskade jag, att jag ständigt må kunna tänka på himmelska ting, tills jag når fram och får lovsjunga Herren. Det är min enda önskan!

På morgonen kl. 7 ledde äldste Wang bönemötet. Han talade över Esters bok, hur drottning Ester och Mordokai räddade sitt folk. När alla andra böjde knä för Haman, så gjorde dock ej Mordokai det, varför Haman vredgades och anklagade Mordokai inför konungen. Han ville, att hela judiska folket skulle utrotas fullständigt. Mordokai talade då om för sin brorsdotter Ester om den fara, som hotade dem alla. Ester sade, att de alla skulle bedja. Hon och hennes hovdamer fastade också. Sedan gick Ester inför konungen och bad, att han skulle rädda hennes folk. — — När jag hörde detta, blev jag både mycket glad och mycket bedrövad. Min bedrövelse kom av tanken på Kina — — så nära undergången! Jag blygdes vid tanken på, hur litet jag bedit för de många i Kina, som ej hört om Frälsaren. Men jag gladdes, när jag tänkte på, vad bönen förmår. — —

Diakonen Gå talade om givandet. Han sade: 1) Var och en bör giva efter sin förmåga. 2) Var och en bör ge, vad han

har att giva, t. ex. kvinnor kunna giva sina fina kläder och smycken, samt arbeta med sina händer för att få medel för Guds verk. Den som har mycket, bör ge mycket, den som har litet, bör ge litet, men alla böra giva av villigt hjärta. 3) Alla böra giva tionde, antingen det är lärare, bönder, arbetare eller affärsmän. (Detta är kinesiska rangordningen; översätt. anm.) När jag tänkte på, vad Herren gjort för mig, då Han gav sitt liv, och frågade mig, vad har jag gjort för honom, då fylldes mina ögon av tårar, och jag bekände min synd, och bad om förlåtelse.

Efter predikan döptes tre män och tio kvinnor, varvid alla sjöngo: "Kuai-loh rih" ("Sälla dag.").

På e. m. predikade äldste Ma, och han sade, att vi skulle försaka allt i världen för att löpa till målet, då skola vi få segerlönen. Vi böra alltid rannsaka våra hjärtan, om vi löpa mot målet. Vi måste varje stund iakttaga försiktighet, så att vi ej lämna Herrens mål ur sikte.

På kvällen var det vittnesbördsmöte. En av dem, som talade, (en yngling, som lär till skomakare) sade, att han varje gång han skall rita upp mönster till skor, så beder han, ty om han ej beder, så kan han ej rita rätt. Av detta förstår vi, att vad vi än skola göra, så böra vi först bedja, annars kan vi ej alls göra en enda sak rätt.

Nästa dag talade en om en församlingsmedlems plikter. Vi äro barn i Guds familj, och böra ha reda på, vilka uppgifter, som följer därmed. 1) Vi böra bedja för alla människor, särskilt för dem, som höra till överheten. 2) Var och en bör leda andra till Herren. 3) Förmana de kalla och liknöjda. 3) Upprätta familjeandakt. 5) Hålla söndagsskola. Intet av allt detta kunna vi göra, om vi lita på oss själva, men om vi förtrösta på Herren, så kan vi det.

Pastor Linder spelade fiol, så jag tyckte jag var i lilla himmelen. Måndag morgon talade lärare Chou vid avskedsmötet. Han sade, att den som vill vara en Herrens lärjunge, kan ej undgå satans frestelser. Han vill ständigt komma för att kämpa mot oss. Att förtrösta på oss själva duger ej alls. Vi måste vara ikläddа Herrens vapenrustning, annars råka vi i stor fara. Men i vapenrustningen skola vi verkligen besegra satan. — —"

(Från mötets öppnande, fredag kväll, t. o. m. avslutningen måndag morgon höllos 14 möten, så det är ej underligt, om de ej kunde referera alla möten de voro med om! Kanske dock dessa rader kunna förmedla något av allt det goda, som stormötet bjöd på.)

Ingeborg Ackzell.

Kära Missionsvänner. Guds frid!

Inte vet jag om "Sinims Land" har rum för dessa mina tacksamhetsrader. Hade förut tänkt att kunna skriva personligen, om inte till alla vänner och underhållare så åtminstone till vissa kretsar och förebedjare, gamla och nya, men nu ser jag det hopplöst. Mottag därför, var ock en, ett varmt tack för alla bördor Ni hjälpt att bära under detta gångna år. I Barnhemmet ha vi fått röna Guds bistånd i vårt kall, och jag tror, att jag kan säga, att alla medhjälparna gjort sitt bästa. De svåra, dyra tiderna ha' väl gjort oss modlösa ibland, men så ha' vi fått se Guds ingripande och fattat mod. Hälsotillståndet bland barnen har varit bättre än på många år. Ett par tre av de äldre i vår familj har varit klena, men alla äro nu bättre. Nöd och nåd växlar. I andligt avseende är det på många håll ett uppvaknande. Inte så få ha' i höst förenats med församlingen inom Honan-församlingarna. Fru Ingrid Malm skrev i dag, att Systrarna Lundmark och Gustavsson ha 50—60 kvinnor på sin kurs i Sunghsien. Här ha' vi också några, som "studera läran". Måtte det bli dem till evig vinst! Ehuru det är osäkert att färdas på vägarna ha dock evangelii vittnen fått vara märkbart i fred. Genom de täta flygbesöken förstår man, att något är i görningen. Stackars våra vänner i Sui-üen denna tid! När dessa rader nå fram, ha vi väl redan passerat årsskiftet och Julen

med *all dess glädje,* glädje i kretsen av dessa som sjunga "Ära vare Gud i höjden, frid på jorden." Ljus i mörkret, vad är härligare, trygghet i Jesu närhet och att ha Gud i en gudlös värld? Så ha vi vår enskilda julglädje då vi öppna våra paket och läsa våra julbrev från när och fjärran. Inte underligt att barnen här vänta på Jul och gummorna på att få sina vanliga tygstycken. Har redan hört dem tala om vilket plagg, som först måste sys. Tänk Er att ha bara en omgång kläder och somliga icke ens det. Åter tack till Eder alla, som fött och klätt oss under det gångna året. Herren löne!

Eder så tacksamt tillgivna

Maria Pettersson.

Sinan den 5 dec. 1936.

Bland barn och ungdom.

Varifrån äro väl alla dessa barn som sitta framför oss i kapellet i Hwohsien? Jo, med undantag av några få äro de från hedniska hem och ha kommit för att vara med om sommarskolan.

Nu vill vi så gärna, att gudsordet skall, under denna kurs, få tränga ned i villiga, mottagliga barnahjärtan och där slå rot, växa upp och bära frukt till evinnerligt liv. Jesus sade: Himmelriket hör barnen till.

Innan sommarskolan öppnades, satte evangelisten upp flera stora, i ögonen fallande, plakat på de centrala platserna inne i staden. Det var en inbjudan till alla barn mellan 7—17 år att komma och vara med på denna sommarskola. Och att denna inbjudan ej klingade ohörd visade sig. En massa smutsiga men vackra barn flockade sig kring oss och frågade om allt möjligt angående kursen, och när tiden för samlingsmötet var inne, antecknades som deltagare inte mindre än 120 barn. Morgon- och aftonbönerna höllos gemensamt, eljest voro pojkar och flickor åtskilda i olika klasser. Två präktiga och gudhängivna bibelkvinnor togo hand om flickorna och vi — herr Lyell, tre evangelister och undertecknad — skulle försöka leda de ostyriga pojkarna, och den uppgiften var ej den lättaste.

Tidigt på morgonen väcktes vi av barnen, som kommo i *god tid.* Solen hade ej varit uppe länge, förrän de infunno sig på missionens område, och klockan sex började första klassen. Då skulle de lära sig vissa bibelord utantill, och medan de höllo på att lära sig dessa, försökte den ena överrösta den andre. Om man mellan sex och sju på morgonen närmade sig lektionssalarna, kunde man få nöjet lyssna till ett öronbedövande ljud, vilket man dock rätt snart blev van vid. Under nästa timma hade vi bibellektion, och då barnen visste att pris utdelades till dem som skötte sig bra under alla lektionerna, vinnlade de sig om att lära sig allt ordentligt. En kvart före åtta samlades vi till morgonbön, som vi lärare, i tur och ordning, ledde. Barnen voro synnerligen uppmärksamma och mottagliga för budskapet och kunde efteråt komma med en hel del frågor, vilket visade, att de hade följt med. Efter frukosten fortsatte lektionerna till kl. 12, då barnen fingo gå hem. Vid den tiden på dagen var solen brännande het, varför barnen ej tilläts återkomma förrän kl. tre, då lektionerna fortsatte med sång och slöjd som ämne. På f. m. hade de matematik och skrivning. Efter aftonbönen, som började kl. fem, hade vi en timmas lekstund, vilken de med stor förtjusning deltogo i, därefter var dagsprogrammet slut och barnen gingo hem. Nog var det en lång arbetsdag under hettiden, men barnen syntes ej tröttna och för att hinna med hela kursplanen var det nödvändigt.

Så kom avslutningshögtidligheten. Det stora kapellet var smyckat, barnen högtidsklädda, och många utomstående hade hörsammat inbjudan att närvara. De olika klasserna skulle nu visa, vad de lärt sig, och de fullgjorde sina uppgifter förträffligt. De flickor, som med den egendomliga kinesiska rytmen uppläste salighetsbeprisningarna, gjorde det förvånansvärt bra, och de voro inte lite stolta, när det hela var över. En ämbetsman från staden tog vid slutet av festen till

orda och uttryckte sin glädje över denna skola, där barnen under den tid ingen annan skola pågick, fingo lära sig så många nyttiga ting. Det var många vackra ord, han sade, och vi få hoppas, att han menade det också.

Under slutet av sista veckan skolan pågick kommo flera pojkar och begärde förbön. Att verklig syndanöd fanns hos en del av dem, det kunde vi ej betvivla. Sent skall jag glömma den lille trevlige pojken, som vanligtvis satt på första bänken. Man märkte strax att han var från ett bättre hem, både hans snygga kläder och trevliga uppträdande vittnade härom. Då någon av de andra barnen hade något fuffens för sig, satt han oberörd och lyssnade intensivt till predikantens budskap. Och han var inte den ende, som blev fängslad av det härliga budskapet om Jesus Kristus — barnens Frälsare. Nej, flera med honom — pojkar och flickor — voro föremål för Andens verkande. Och vi, som hade förmånen att vara med och hjälpa dessa små, tackade Gud för den nåden. Ty dessa hednabarn äro ständigt utsatta för de nedrivande och fördärvande makternas inflytande.

Det mot söder avgående ordinarie tåget skall just lämna Hwohsiens järnvägsstation. Med detta skola vi resa tillbaka. En stor skara av sommarskolbarnen äro nere vid stationen för att vinka av oss. Innan tåget rullar bort, säger en av pojkarna med gråten i halsen: "Nästa år *måste* ni komma tillbaka".

Må Guds nåd, som är nog under alla omständigheter och i alla tider och för alla, bevara dessa små, att ingen må taga deras krona. Herren Jesus har dyrt vunnit den för deras räkning.

Åke Haglund.

Bokanmälan.

C. T. Studd.

Kricketmästare och Missionshjälte. Av Norman P. Grubb. Översättning från engelska av dr Karl Fries. J. A. Lindblads Förlag, Uppsala. Häft 5:50, inb. 7:—.

Missionär Studds livsgärning är enastående. Utan tvekan kastar han sig i striden i Herrens här. Ingenting får avhålla honom; hans tro är stark och hänsynslös. Han vill vilka offer som helst för sin Mästare, och sätter in allt.

Gripande är skildringen, hur han klen och matt ligger döende i ensamhet på sin torftiga bädd därute bland Afrikas svarta folk.

Denna bok är ett manande exempel, ett vittnesbörd om vad Gud förmår genom en troende människa, som utan förbehåll lagt sin svaga hand i Guds starka.

M. F.

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,* börjar år 1937 sin 42 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.*

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, tre kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

INNEHÅLL:

Ställd till Guds förfogande. — Gerda Carlén. — Carl Johan Bergquist. — Trettondedagen. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Bokanmälan. — Missionstidningen Sinims land.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 3. ÅRG. 42 10 FEBR. 1937 PREN.-PRIS 2: 25

以便以詔耳

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

耶和華以拉

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Se vi gå upp till Jerusalem.

"Och han tog till sig de tolv och sade till dem: 'Se, vi gå upp till Jerusalem, och allt skall fullbordas, som genom profeterna är skrivet om Människosonen. Ty han skall bliva överlämnad åt hedningarna och bliva begabbad och skymfad och bespottad, och de skola gissla honom och döda honom; men på tredje dagen skall han uppstå igen.' Och de förstodo intet härav; ja, detta som han talade var dem så fördolt, att de icke fattade, vad som sades." Luk. 18: 31—34.

Se, vi gå upp till Jerusalem. Vi gå upp, men blott en begabbas, skymfas, bespottas, gisslas och dödas. Var då han ensam syndare framför andra? Där går i hopen av de tolv en, som varit publikan. Går han upp till Jerusalem för att få lön för sin orättfärdighet? Där gå tvenne, vilka i kärlekslöshet önskat eld från himmelen över ovännerna. Gå de upp till Jerusalem för att få sitt straff? Där synes ock den självgode Petrus, inom vars hjärta den fula tanken börjat gro, att han var bättre än bröderna. Där vandrar den girige förrädaren Judas. Är det dessa, som nu i Jerusalem skola dö? Nej! På honom, som ingen kunde straffa för synd, på honom drabbar det, och de om synd överbevisade gå fria. Det var egentligen hela mänskligheten, som var stämd upp till Jerusalem, men i dess ställe går försoningslammet Jesus dit för att försona dess skuld. Herren kastade allas våra synder på honom. Näpsten ligger uppå honom, på det att vi skulle hava frid, och genom hans sår äro vi helade. Es. 53: 5—6. I följd av ett evigt rådslut gick Jesus upp till Jerusalem. Det var så skrivet genom profeterna. Och varav visste profeterna det? Genom Guds Ande, som talade i dem. Och varav visste Anden det? Han hade

själv varit närvarande i det eviga treeniga rådet, då där beslöts, att världen skulle frälsas genom blodsutgjutelse, den enda vägen till förlossning. Från evighet har således Golgata stått målat för Jesus blick. Nu går han dit för att fullborda allt, som var skrivet om honom. A L L T — — vid detta allt, som förelåg Jesus, och som nu är fullkomnat, måste våra hjärtan vila för att få en välsignelserik fastlagstid och än mer en verklig och evig frid. Intet återstår i hans försoningsverk, sedan själva beseglingen därpå är given i den segerrika sanningen: "Och på tredje dagen skall han stå upp igen".

Se, vi gå upp till Jerusalem för att skåda vårt Lamm bära vår skuld och bliva försoningen inför Gud. Icke för alla är, Herren till pris, talet om Golgata så fördolt, att de icke förstå något, av vad som därom säges. Men visserligen måste Guds egen Ande rikta våra ögon på den stora synen, på det att vi, såsom fordom ökenfolket, då det såg på den upphöjda kopparormen, må se och leva.

Fäst din blick, o svaga hjärta,
På Guds rena offerlamm.
Se din Jesus i hans smärta,
Träng dig tätt till korset fram.
Hör hans rop: "Allt är fullkomnat".
Han för dig i döden somnat,
Att du ej skall dö men leva
Evigt liv till satans harm.

Gud, låt under denna fastlagstid Anden måla den korsfäste Jesus för oss!

Amen.

(av Kyrkoherde F. Hammarsten.)

Pastor Andrew Gih.

Pastor Andrew Gih är en ung kinesisk evangelist — han fyllde 35 år under sin vistelse i Stockholm d. 8—14 januari — som i sitt hemland fått vara ett medel i Guds hand till omfattande väckelser och nu befinner sig på en resa som närmast haft till syfte att uppsöka de talrika kineser, som finnas i Nordamerika och vissa andra länder. Denna resa har nu utsträckts jämväl till de nordiska länderna, bl. a. för att betyga missionsvännerna inom dessa den tacksamhet som de kristna

i Kina känna för den stora insats som från dessa länder gjorts för Kinas evangelisering. Så började han också sitt första möte med att framföra ett varm tack för vad hans land och folk fått mottaga jämväl från Sverige.

Pastor Gih är framgången ur den verksamhet som har sitt centrum i den 1920 av den kända kvinnliga kinesiska läkaren Mary Stone grundade mångsidiga institutionen "Bethel". En av de verksamhetsgrenar, som utgå därifrån, är evangelisationsarbete i alla delar av Kina. En annan verksamhetsgren är skolundervisning. Det var genom denna som Gih blev vunnen för Kristus. Hans far, som var en konfuciansk lärd, dog då gossen var 12 år gammal. Modern lyckades med yttersta ansträngning uppfostra honom och två hans systrar — en tredje

måste hon lämna ifrån sig — och bibringa honom elementära kunskaper. Han ville emellertid gärna lära sig engelska för att vinna bättre utkomst. För detta ändamål vände han sig till Bethel och blev mottagen som elev. Han ville ogärna besöka de andaktsstunder som ingingo i skolschemat, men den ande, som besjälade hela institutionen, förfelade icke sin verkan på honom. Än mer betydde den bekantskap som han fick göra med bibelordet. Slutligen kom han att bevista ett möte som hölls i skolan av en Kina Inland Missionens missionär. Detta blev avgörande. Han mottog dopet och började snart deltaga i kristlig verksamhet, men han sökte och fick även en anställning i postverket för att kunna underhålla sin mor. Det var mycket gripande, då han i ett av sina föredrag i Stockholm skildrade detta skede i sitt liv och talade om hur hans mor, då han lämnat henne sin första månadsavlöning, fick tårar i ögonen. Han kunde inte begripa varför. På hans fråga svarade hon: "Så här mycket pengar har jag inte haft i mina händer på en gång sedan din far dog".

Hans anställning var förmånlig och gav goda utsikter till framtida befordran. Då — det var 1925 — kom en engelsk missionär, som i 28 år verkat i Japan, på besök och talade vid en serie möten. Vid ett av dessa sade han bl. a.: "Kina kan icke evangeliseras av utländska missionärer. Det åligger er, kineser." Gih, liksom dr Stone, var närvarande, något som var rätt så märkligt, ty just vid den tiden rådde en stark spänning i sinnena riktad mot både engelsmän och japaner. Paget Wilkes' ord tände emellertid en eld i Gihs hjärta. Men så kom tanken: "Om jag följer denna kallelse, vem skall då taga vård om mor?" Det blev en hård kamp ej blott för honom, utan även för hans mor. Slutligen vann han visshet om att Gud skulle sörja både för honom och mor. Och denna visshet har inte kommit på skam under de år som gått. Tvärtom har verket vuxit under hans händer. Han har till medarbetare en hel rad av unga landsmän, begåvade, helhjärtade Kristi vittnen, och de grupper av evangelister som utgått till ett antal av ungefär tvåtusen, ha med sitt vittnesbörd berört praktiskt taget alla Kinas provinser, jämväl Mandsjuriet och Mongoliet. De beräkna att närmare 60,000 människor blivit vunna för Kristus genom deras verksamhet för att inte tala om de skaror av kristna som blivit väckta till djupare syndakännedom och trängt fram till ett innerligare andligt liv och förnyad missionsiver.

Detta var det budskap som han framför allt kände sig manad att frambära under sitt besök i Stockholm. Han sparade inte på allvarsord och väckande maningar. Han hade knappt ord nog starka att fördöma den makliga kristendom, som väl går i kyrkan och avnjuter predikan och sång, men sedan inte har annat att göra än slå sig ned i en bekväm stol och dricka sitt kaffe med dopp och läsa tidningen och lyssna på radion och för övrigt under veckan leva som världens barn och stundom sämre än dessa. Han krävde ett liv i tro och bön och vittnesbörd och självuppoffrande tjänst. Han lade hela sin själ i dessa maningar. Någon sade att han lade hela sin kropp också däri, och det var sant både vad beträffar rösten och gesterna och åtbörderna. Han illustrerade ibland det där om den bekväma stolen med att slå sig själv ner i en av stolarna på predikstolsläktaren. Någon som hört och sett honom, sade att han aldrig sett en så dramatisk talare. Jag — och åtskilliga andra — tyckte att han ansträngde sin röst över hövan och nästan också överansträngde åhörarnas trumhinnor. Då jag påpekade detta för honom, svarade han: "Jag skriker inte. Jag talar blott allvarligt".

Ja, allvarligt talade han, och ett allvarligt intryck gjorde han. Därom är intet tvivel. Nästan varje gång han talat var det några som kommo fram för att få andliga frågor besvarade och begära förbön. Alldeles särskilt var detta fallet den sista kvällen, då icke mindre än 67 unga människor trädde fram och böjde knä vid den nedre talarestolen i Betesda-

kyrkan — det var nämligen där som mötena höllos utom ett å K. F. U. M. och ett i Filadelfia. Vid samtliga mötena voro de använda lokalerna fyllda till sista plats. Det var en gripande syn att se dessa unga med djupt allvar och varm hänförelse ställa sitt liv i Herrens tjänst. Efter det egentliga mötets slut var det en hel rad som i predikantrummet fingo tala ut med honom eller någon annan ända till ganska sent på kvällen. Han var outtröttlig och brinnande i sin ande. Han var en god representant ej blott för missionerande kristendom, utan också för det unga Kina. Hos honom sökte man fåfängt efter den sävliga värdighet som man plägar associera med begreppet Kina. Nej, här skulle allt gå i snälltågsfart, men också under Kristi ledning.

Karl Fries.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Radio synes vinna allt större insteg i Kina. Från statens radiostation i Nanking utsändes nyligen tvenne föredrag över följande ämnen: "Vår store Jesus" och "Jesu undervisning". Föredragen kunde höras så långt norrut som till Peking och söderut till Foochow (huvudstaden i prov. Fuchien). Den kinesiska texten till dessa föredrag publicerades sedan i "Veckonyheter i radio" (Weekly Broadcaster News). Detta är så mycket mer anmärkningsvärt, som denna radiostation står under kontroll av Nationalistpartiets central kommitté.

Då enligt uppgift från våra missionärer det numera är möjligt att medelst radio få dagliga meddelanden även i det inre av Kina vore det synnerligen önskvärt att missionen kunde köpa någon apparat.

Vi förstå av vilket värde detta skulle vara för missionärerna att genom radio bliva underrättade om läget i landet.

Kunna vi ej göra också detta till ett böneämne?

Utresande Missionärer.

Missionär och fru Bergquist samt deras två barn komma att avresa från Bremen den 9 mars med Nordd. Lloyds båt Potsdam. Framkomsten till Shanghai beräknas till den 11 april.

Gud vare tack som givit våra syskon förnyade krafter så att de med frimodighet nu kunna återvända till uppgifterna på missionsfältet.

Kära vänner, vi behöva slå en bönering omkring våra syskon. Packning, avskedet från deras kära, att lämna fosterland och vänner, allt tager på både själs- och kroppskrafter.

Läget i Kina. Telegram har anlänt från Kina vari meddelas, att alla våra missionärer lämnat Shensi. Var de för närvarande vistas, i Shansi eller Honan, nämnde telegrammet inget om.

Någon anledning till oro för de våra synes ej förefinnas.

Kinalänkarna äro inbjudna till ingeniör och fru Stålhammar, Djursholm, torsdagen den 11 febr. kl. 7 e. m. Det är lämpligast resa med tåg kl. 6:30 från Engelbrektsplan till Östberga anhalt. Tågombyte vid Ösby station. Alla varmt välkomna!

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottages inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg*. Tel. *Duvbo 13*.

---

†

Fru Ellen Berg.

Fru Ellen Berg har här sitt namn under korsets djupa symbol. Det säger mer än många ord.

Redan tidigt blev korset hennes ära och enda berömmelse. Det passar väl ihop med namnet.

Den 15 dec. förra året fick hon ingå i vilan, stilla och nästan omärkligt. Anspråklös och trogen gick hon Mästarens ärenden. Den sista tjänsten gällde vår tidning. Hon var ute för att besöka prenumeranter men halkade och skadade sig så att hon måste hjälpas hem. Skadan var ej svår, men tillstötande lunginflammation tog de svaga krafter, som funnos efter flerårig klenhet.

Jordfästningen ägde rum i Duvbo kyrka efter samling i Missionshemmet där hon ofta gått in och ut och känt sig hemma.

Hennes önskan var, att intet skulle talas om henne vid begravningen. Men det var ingen förlust ty Herren hade givit henne ett brinnande hjärta och ett sådant kan ej döljas. Hur har icke — för att nämna ett exempel — hennes insats i vår lilla syförening "Ljusglimten" värmt och inspirerat och mycket bidragit till de goda resultat, som uppnåtts. Frid över det ljusa minnet!

Må vi bedja Gud hugsvala den efterlevande makan samt hennes två systrar i sorgen och saknaden.

G. Ö.

Kinalänksammandragning i Norrköping.

Söndagen den 24 jan. hade vi förmånen att få samlas till länkmöten på K. F. U. M:s lokal. Jag skulle vilja berätta något om de möten som vi fingo ha. Kl. 1 em. samlades vi till kyrkkaffe, och då hade Länkar infunnit sig från ganska många håll i Östergötland, så att vi voro 35 st. Under kyrkkaffet fingo vi lyssna till allas vår kära fröken Lisa Blom, som vi hade den stora glädjen att ha ibland oss. Hon berättade om hur underbart Gud förser vårt S. M. K. med de medel som behövs. Hon uppmanade oss att vara trogna förebedjare även i fortsättningen, så att Gud alltjämt får utföra sitt verk både här hemma och där ute. Kl. 4 em. samlades vi till gemensam middag, även då på K. F. U. M., och det var nästan så att "veckkänslan" ville komma fram. Det är ändå en stor förmån för oss att få samlas på detta sätt. Efter middagen hade vi en liten "pratstund", då vi även fingo lyssna till solo- och duettsånger, samt sitta och berätta för varandra om vad Gud fått göra med oss som enskilda och grupper. Kl. 7 em. var det offentligt missionsmöte, och då samlades det en stor skara trogna missionsvänner i K. F. U. M:s stora sal. Efter det att dir. Gustaf Johnson hälsat de närvarande välkomna höll sekr. Gösta Lindqvist en betraktelse över missionens uppgift och betydelse i hednaland och hemland. Efter några duettsånger talade så fröken Lisa Blom om "Vad Gud väntar av oss", ävenså berättade hon om pastor Gih's besök här i Sverige, huru han fick framföra ett budskap från Kinas kristna folk. Efter detta möte samlades länkarna till thésupé, då även ordet lämnades fritt. Det var många som avgåvo korta vittnesbörd, och till slut talade även fröken Blom. Samkvämet avslutades med en kort bönestund då många frambar tack och lov till Herren. Nu är dessa möten ett minne blott, men ett ljuvligt sådant, som vi, vilka var med, skall minnas med glädje. Guds nåd är det, att vi få samlas till sådana härliga stunder. Vårt tack går till den himmelske Fadern, för allt som vi fingo under dessa våra sammankomster.

"Snart skall kröningsdagen komma,..
Halleluja!
Snart skall kröningsdagen komma.
Pris ske Gud!
Då vår Kung regera skall,
Fursten över världar all,
Halleluja. Halleluja!"

"En Norrköpingslänk."

Kristus allena.

Dr Kaung, pastor för en metodistförsamling i Soochow har i tidskriften Chinese Recorder avgivit följande vittnesbörd om sina erfarenheter.

"Kristendomens centrala och härliga ämne är Kristus. Utan honom gives det ej någon kristendom. En religion utan Kristus äger inga medel att vinna seger över ondskans makter, ej heller förmår den att av vilsegångna och syndfulla människor skapa Guds barn.

För mig är kristendomen ej en organisationsform eller en samling riter, stadgar eller fastställda trossatser, huru viktiga sådana än må vara, utan det är Kristus som är liv och som är Guds kraft till människors frälsning. Härpå hänger allt och därför kan ingen människa vara honom förutan och leva.

Grunden för mitt kristna liv lades under mina skolår. Genom trägna studier inhämtade jag då mycket. Men Kristus framstod då för mig såsom Frälsare mer på grund av hans persons höghet och hans verks storhet, mer på grund av hans oändligt stora offer på korset, mer på grund av hans fullkomliga liv, han den störste i historien, än som min själs Herre. I likhet med John Wesley arbetade jag på andras omvändelse utan att jag för egen del hade någon djupare erfarenhet av livet i Kristus. I likhet med Apollos hade jag blivit undervisad om "Herrens väg", och jag talade brinnande i anden och undervisade grundligt om Jesus, fastän jag allenast hade, så att säga, kunskap om Johannes döpelse. (Ap. 18: 25). Jag var medveten om att jag saknade den djupare, levande erfarenheten men i mitt hjärta längtade jag efter att få uppleva sådant som en Johannes, en Jesaja, en Luther och en Wesley fått göra. 'Det som var från begynnelsen, det vi hava hört, det vi med egna ögon hava sett, det vi skådade och med egna händer togo på — livets Ord', att så känna honom blev vad jag nu innerligt bad om. Och min barmhärtige, underbare Fader svarade på min bön på ett välsignat sätt. Under en djupgående väckelse, varunder många tusenden blevo berörda, kom jag i djup syndanöd och fylldes ännu djupare av längtan efter det fulla, rika livet i Kristus. Efter mycken kamp och bön hörde jag en morgon vid frukostbordet en röst tydligt säga till mig: 'Höjen I portar, edra huvuden, höjen dem, i eviga dörrar, för att ärans konung må draga därin'. Under djup tystnad med hjärtat fyllt av tack och under tårar öppnade jag just då mitt hjärta och välkomnade min store och starke Gud, härskarornas Gud och ärans konung. Från den stunden var mitt liv och min tjänst förändrad. Jag levde nu på ett annat plan. Jesus Kristus är numera ej längre en av historiens store, utan min levande Frälsare, mitt liv, ja, mitt allt. Kristendomens rika innebörd, dess grundsanning som skall inskärpas är att vi här ej ha att göra med en samling etiska och moraliska bud och regler utan med en kraft som förmår framställa Kristuslika liv, 'Kristus i eder, vårt härlighets hopp'. (Kol. 1: 27). Så framställer aposteln hemligheten av det kristna livet. Detta bekräftas av Jesu ord: 'Jag är vinträdet, I ären grenarna. Förbliven i mig, så förbliver ock jag i eder; mig förutan kunnen I intet göra'. Äro vi ej kallade att dela samma karaktärens rikedom, kraft, seger och liv som vår Frälsare. Det är underbart att få vara en kristen, det är en stor ära att få vara en förkunnare av detta välsignade evangelium om Guds Son och om människosonen.

Kina har stora materiella resurser, intellektuella möjligheter och mycken mannakraft, men det saknar den kraft som förmår vända allt detta till välsignelse. Denna kraft kan blott kristendomen giva. Av hela mitt hjärta tror jag att om denna kraft finge mera rum hos den enskilde, i hemmet, i skolan, i fabriken, i affärsvärlden och i regeringen skulle hela vårt nationella liv bliva förvandlat och ett nytt kraftigt Kina uppstå.

Detta liv kan befordras genom Kristi kyrkas tjänst på alla verksamhetsområden. Här gives oss det stora tillfället att

verkligen hjälpa till att skapa ett nytt Kina. Men för att kuna begagna oss av detta av Gud givna tillfälle måste Kristi bekännare själva bliva fyllda av Kristi anda och vara villiga att lägga av allt som hindrar, vad det än må kosta att Guds plan vad Kina angår må bli förverkligad. .

Då vi kasta en återblick på kyrkans historia i Kina under de förflutna hundra åren, häpna vi över vad som åstadkommits. Vilka krafter ha ej verkat stilla på djupet hos vårt folk. Hjärtat är fyllt av tacksamhet till Gud, och vi äro fulla av hopp. Men större ting vänta på oss. 'Den som tror på mig — större gärningar än dessa skall han göra' (Joh. 4: 12) säger Jesus. Skola vi våga stora ting för Gud? Kina måste få evangelium för sin egen och för hela världens välfärds skull. Må vår Frälsares ande och sinne fylla oss att vi, såväl missionärer som infödda kristna må vara ett i honom, då skola vi ock få kraft att utföra det stora uppdrag han givit oss."

I kommunisternas händer.

En medlem av Boston missionen i Shansi vid namn Sun, som blev gripen av kommunisterna under deras infall i provinsen skildrar sina erfarenheter sålunda:

Då han greps, bakbundos hans händer mycket hårt under fem dagars tid, och han var varje stund osäker om sitt liv. Den andra dagen fick en starkt kristendomsfientlig kommunist syn på honom, och sade då till hans väktare. Denne är en efterföljare av Kristus. Varför har du bundit honom så löst. Dra till repet hårdare! Den dagen trängde repet in i handlederna så att de blödde. Sun sade blott: "Hade ej aposteln Paulus att utstå alla slags lidanden för sin Mästare. Det är en ära och en glädje för mig att vara hans efterföljare." Sun bad Herren hjälpa sig vara trogen under prövningarna.

Dagligen anställdes förhör med honom av kommunisternas ledare. Varje gång avlade han samma bekännelse. "Jag är en kristen evangelist, och jag har predikat evangelium under många år i byn Wang iao. Alla där känna mig. De kunna alla vittna, att jag talar sanning. Ansen I att jag förtjänat att dödas, låt då döda mig. Låten I mig leva, är jag tacksam för det. Jag har aldrig varit medlem i någon anti-kommunistisk förening, ej heller har jag klandrat eder från predikstolen. Jag har endast velat befordra en anda av kärlek." Den femte dagen, då hans armar blevo bakbundna bad han ivrigt att bli satt fri. Då kom en man som sade: "Varför har ni bundit denne man på detta sätt. Lös hans band." Sun gjorde invändningar. Han sade att om någon av befälet får se honom skulle denne vredgas och han skulle då underkastas värre lidanden. Kommunisten sade: "Frukta ej. Jag skall beskydda dig." Då tillät Sun vakten att lösa banden.

Efter detta blev Sun aldrig bunden mera utan fick gå och komma, som han ville, inom Sovjets område.

På upptäcktsfärd.

Utdrag ur brev från Arne Bendtz.

Den stora flodångaren "Ming Shin" arbetar sig sakta uppför Yangtszefloden. Jag står på övre däcket och blickar ut över den kinesiska landsbygden. Sorlet från undre däcket, där över 1.000 kineser ligga sammangjyttrade, invaggar mig i sömn. Någon österlänning söker därnere att traktera ett blåsinstrument. De framlockade tonerna stå ännu mitt öra främmande för. Den egendomliga rytmen parad med en tröstlös monotoni irriterar västerlänningen. Men som sömnmedel är den effektiv. Snart befinner jag mig i "Morfei armar". Jag drömmer. Kina är försvunnet. Framför mig ser jag en oändligt lång väg. I fjärran sammansmälter den med ett intensivt

starkt ljus. Det är väl den jordiska vandringen med det himmelska Jerusalem som mål, som bryter genom det undermedvetna. —

Plötsligt kastas jag obarmhärtigt in i det närvarande. Genomträngande skrik stör tystnaden. Båten har stannat. Den har lagt till vid stranden. Jag rusar upp. Vad är orsaken till larmet och det förfärliga oväsendet.

Då ser jag två besättningsmän komma bärande på en människa. Rått släpas varelsen i land och kastas i det stekande solskenet. Genom slaget mot marken falla de omlindade trasorna av. Nu framskymta dragen av en tärd, bräcklig gossegestalt. Synen är oförglömlig. Armar och ben samt stora delar av bålen äro betäckta av stora frätande sår i vilka äckliga spyflugor kalasa. Det är sista stadiet av spetälska. Hans bröstkorg häves häftigt upp och ned. Han är feberhet och matt. Inte en hand röres för att hjälpa honom och lindra hans kval. Medan jag står och ser på honom från min plats på "Ming Shin" drar han sin sista suck. —

En engelsk talande kines vid min sida yttrar följande i samma ögonblick: "Kasta bort det värdelösa kräket". — —

Här i denna kärlekslösa atmosfär håller Gud en predikan, som etsar sig fast i mitt minne. — Värdelös — en människa för vilken Kristus gått i döden. I sammanhang härmed gör jag den reflexionen, att människans värde sammanhänger med dens värde, som gick i döden för henne. Vi tro ju på människan, emedan vi tro på Människosonen. Dessa människor, som stodo där liknöjda vid den döende pojkens sida, skulle bara vetat att vid hans sida stod Jesus med sårade händer, längtande efter att trycka den förlorade i sin famn. — Men var han ändå inte värdelös. Det beror utan tvivel på hans ställning till Kristus. Av allt yttre att döma kände han honom ej.

Den unge pojken dog utan Kristus, därför att vi försummat att sprida det glada budskapet. Domen fälldes starkast över mitt eget liv. Jag sänder ut ett nödrop till er alla därhemma: "Rädda de döende".

Snart äro vi åter på väg. Yangtszefloden flyter fram lugnt och majestätiskt, omgiven på båda sidor av idylliska dälder. Ur små skogsdungar framskymta vita hus, som giver landskapet dess typiska utseende. På långt håll vore man frestad att tro sig vara i det bördiga Skåne. Skillnaden är att här är slätten omgärdad av höga, kala bergmassiv. —

"Ming Shin" låter ångvisslan ljuda. Framför mig ser jag silhuetten av Wuhuh avteckna sig mot det lilafärgade himlavalvet. Wuhuh är en för utländska handelsföretag öppnad stad. — Runt flodångaren kretsa tiggarbåtar, envisa som flugor. Med håvar, som äro fästade på långa bamburör, söka de fånga några smulor från den rike mannens bord. Dessa i trasor inlindade människor utgöra en verklig plåga. Med deras hesa skrik förföljes man vart man vänder sig. — Här i Wuhuh möter jag en Kinaveteran om vilken hela världen har talat. Det är *Mr Hayman*, som under ett och ett halvt år varit tillfångatagen av kinesiska kommunister. Det var gripande att se honom. Liten och späd men med ett energiskt uttryck över det fårade ansiktet står han som ett levande vittne om vad Gud förmår. — Jag tar tillfället i akt för en kort intervju. "Säg mig Mr Hayman, vad är huvudsumman av Edra intryck under den långa fångenskapen". "Jo", säger han, under det han försvinner i minnenas värld, "Gud är trofast. Hela fångenskapstiden har varit som en enda predikan. På den trygga väg, som heter Guds viljas väg, har jag fått kasta mitt ankare. I den trygga hamnen har växlingarnas oberäkneliga stormar ej förmått skada mig. Jag har fått kraft att möta fångenskapens lidande med de hoppfulla orden: 'Likväl tror jag'." —

"Tack Mr Hayman", säger jag, "aldrig skall jag glömma den lärdom ni givit mig."

Framme i Hwaining. Här möter mig det inre av Kina för första gången. —

Genom trånga krokiga gator går vägen mot språkskolan. I dessa smala prång avslöjar Kina något av sin hjälplöshet. Låt mig nämna ett par saker. I ett av de passerade husen blickar jag in. Det enda rummet tjänstgör som matsal, sängkammare, barnkammare, toalettrum, smedja och svinstia. Denna brokiga förening av motsatser skapar en "anti- eau-de-cologne", som trotsar all beskrivning. — Smutsiga barnungar, som ändå äro oförlikneligt tilltalande, tumla om i yster lek. Den unga generationen har ännu inte gripits av de äldres passivitet. — En stor, fet, svart sugga med näpna griskultingar grymtar av välmåga och belåtenhet. Otvivelaktigt harmonierar tavlans olika delar. — Men Hwaining visar också något av det uppvaknande Kinas bistra uttryck. Det vimlar av soldater i gröngula uniformer. De fordrar passvisering innan jag får passera. Misstänksamma undra de om jag är en representant från kommunismens hemland. Efter noggrann granskning får jag fortsätta.

Snart står jag framför en smal dörr. Jag skall inte denna gång gå in på några Jag träder innanför språkskolans murar. detaljer. — Som sagt, nu är jag framme och har just börjat med det fascinerande studiet av det kinesiska språket.

Kanske det också intresserar er att höra mitt nya namn. Jag heter inte Arne Bendtz utan Pung Ör Na. Det betyder ungefär det mottagliga örat eller bättre, det mottagliga sinnet. Hoppas att namnet överenstämmer med verkligheten.

Privatbrev från Arne Bendtz.

Hwaining den 26/12 1936.

Ett tindrande ljus brinner framför mig. Jag ser på den späda lågan. Jul. Ensam. Tidig morgon. Ett ljus brinner. Bredvid ljuset en tallkvist. Jag öppnar min dörr och blickar ut mot öster. Borta vid synranden kämpar ljuset för att övervinna mörkret. Jag ser på den späda tallkvisten där den ligger i ljuset från den ensamma lågan. Även den återspeglar något av himmelens ljusknippen. Färgspelet blir livligare. Himlens fönster öppnas på vid gavel. — Det gnistrar av klaraste guld. Ut strömma lätta rosiga molnserpentiner. Det vita snötäcket purpras som av blod. Den lilla oansenliga tallkvisten, min julgran, blir denna morgonstund bärare av det heliga julbudskapet. Det strålande ljuset nickar så vänligt. "God Jul". — — —

Nu några detaljer om min julafton 1936. Min norska kollega stod för arragemanget. Efter en tyst överenskommelse var det vår avsikt att briljera med en äkta skandinavisk julfest. Undantagandes lutfisk, julgröt och julskinka. — Klocka 8 e. m. står jag utanför hans rum och knackar försiktigt på dörren. Han gläntar på densamma. Ser mig. "Kom tillbaka om fem minuter."

Återigen bultar jag försiktigt på den hårda träytan. Upp flyger dörren. Ett levande ljushav möter mina förvånade blickar. Vackra dekorationer av tallkvistar och crepepapper pryda de vitkalkade väggarna. Jag blir stående och ser på de vita lågorna som i julnattens mörker får en så mild färg. Den norske guttens kinder bära spår av tårar. Minnen tränga fram och bli levande. Ljuslågan avspeglas i hans blick, då han säger: "Julafton". Stundens helgd förbjuder oss att störa tystnaden.

Inför det provisoriskt uppbyggda altaret böja vi våra knän. Ur våra hjärtan porlar liksom ur ett friskt källsprång förbönens friska, klara livselexir. Föräldrar och syskon, släktingar och vänner, fosterland och fjärran land, allt samlas i bönens brännpunkt. — —

Efter denna stilla stund sjunga vi svenska och norska julsånger under ackompanjemang av tonerna från en gitarr. Den blonde norrmannen sjunger en bedårande julvisa: "När julljusen tändas därhemma". Den ger eko i mitt inre. Sinnet är så mjukt och längtan så stark i en omgivning lik denna. Tonerna av denna enkla sång verkar på mitt sinne

som en uppenbarelse. — — Efter ett par timmar skiljas vi. Stumma trycka vi varandras händer. Ord kunna inte tolka vad vi känna och tänka. Julafton 1936 skall försvinna i glömska och intighet. Men julupplevelsen består.

Juldagen. Trogen mitt löfte står jag klockan sex förmiddag färdig att i tankarna ila hem till Sverige. Just då mitt ur visar det utsatta klockslaget hör jag underfull musik från gårdsplanen. Inne i mitt rum brinna några levande ljus. Under dessa yttre betingelser sänder jag mina tysta hälsningar från en strålande soluppgång över vida snöhöljda slätter. Sången kommer från en kvartett. De hälsa julen välkommen genom att likt herdarna jubla över "Ära vare Gud i höjden". Strax före klockan sju samlas vi i den smyckade matsalen. Överraskad finner jag en ståtlig tall i rummets ena hörna. Ljusen tindra, glittret blänker. Runt den smyckade tallen ligga högar av väl inlindade julklappar. In träder jultomten i äkta svensk utstyrsel. I sin famn medför han färska hälsningar från när och fjärran. Julklapparna delas ut. — — —

Tack för denna gång. Hälsa alla vänner med mitt nya kamprop: "Exelsior. Högre. Uppåt."

Kära missionsvänner.

"Hör icke upp att ropa för oss till Herren, vår Gud." 1 Sam. 7: 8.

Med tacksamhet och glädje ser jag tillbaka på tiden hemma och på allt vad Herren gav av vila, vederkvickelse och glädje. Huru tackar jag icke Gud för gamla och nya förebedjande vänner.

Nu, tillbaka på min gamla plats, känner jag mig hemma, glad och lycklig i arbetet. Allt är Guds stora nåd och svar på Edra förböner. Här ha vi det lugnt och stilla, öppna dörrar och stor mottaglighet för ordet.

Det är för mig en sådan stor glädje att se hur Herren har fått föra sitt verk fram till seger i mångas liv. Då jag reste hem var här en ung änka, som kämpade under sin tunga syndabörda. Det var nattsvarta synder som tyngde hennes samvete. Att bekänna och bära följderna av sin synd vågade hon ej. Det var nöd och kamp om hennes själ. Ni kan inte ana vilken glädje jag kände, då jag nu fick träffa henne och fick höra att hon fått förlåtelse utav både Gud och människor.

Predikotältet har i höst varit uppsatt i hennes by. Många har fått höra det glada budskapet om syndaförlåtelse och frid. En hel liten skara har bestämt sig för att tro på Gud. Då tältet skulle flyttas till en annan plats, hade de ingenstans att samlas till gudstjänst. Den unga änkan tog då och reparerade upp ett stort, mycket förfallet rum; de stora hålen i jordväggarna murades igen, och rummet blev användbart som mötesplats.

För ett par söndagar sedan fick bibelkvinnan och jag resa dit. Nu skulle den nya mötesplatsen invigas. Glada och förväntansfulla reste vi. På vägen dit ville ändå fruktan och bävan smyga sig in i hjärtat. Hur skulle det gå? Skulle några komma till det enkla rummet för att höra Guds ord? All fruktan försvann då vi kommo fram. En stor skara hade redan samlats, och hela dagen hade vi fullt hus. Det var en sådan glädje att få tala till dem om Jesu kärlek.

Just nu är flera av kvinnorna här på bibelkurs, det känns så öppet och mottagligt ibland dem. Fienden har också bråttom, och han har genom sina redskap ställt till förföljelse ibland dem, som ej vill offra till avgudafesterna.

Hjälp oss bedja Gud bevara och stadfästa dem som Han vunnit.

Med hjärtliga hälsningar.

I Herren lyckliga

Judith Hultqvist.

Juicheng Sha. 1 dec 1936.

Privatbrev från Selfrid Eriksson.

Yungtsi, Sha. den 18 dec. 1936.

"Det blir aldrig öppna dörrar på missionsfälten, om inte någon först går ut och klappar på de stängda dörrarna". Väl minns jag dessa ord. Det var Farbror Erik som yttrade dem under Bibel- och Ungdomsveckan i Skellefteå 1934. Farbror Erik, och många med honom hade gått ut. Dörrarna öppnades, och öppna stå de än idag.

Tältverksamheten är en sådan "dörr". Den har stått öppen många år, och genom den ha många gått in, gått in för att vittna om en levande Frälsare. Genom det i tro mottagna budskapet har många hedningar funnit liv och lycka och vid slutad jordevandring fått gå *in* genom en annan dörr, den dörr Johannes såg vara öppnad i himlen.

Förra veckan kom jag hem efter att två månader fått vara ute i Yungtsi-tältet. Detta sattes upp i mitten av september i en stor by 30 li öster om Yungtsi. Marken var här tämligen obruten. Ingen kristen fanns här. Det var den massiva hedendomen man mötte. En mängd större och mindre, väl underhållna avgudatempel fick man se i dessa trakter, och teaterspel utfördes till gudarnas ära. Hit var det den underliga Jesusläran kom. Stor uppståndelse blev det, och ej att undra på. Att se detta jättetält och kväll efter kväll höra denna predikan kunde inte annat än väcka människor till eftertanke och ställa dem inför ett avgörande. Lyssna, mottaga, tro — eller döma läran som oduglig och förbli i det gamla?

Hårt och fruktlöst såg det ut. Veckorna gick, men resultatet — var fanns det. Det tvang till bön, mera bön. Två gånger per dag samlades vi till särskilda bönemöten. Och "bönen är den kraft, som rör den arm, som styr världen". Satan måste släppa sitt hårda grepp. Lejonet av Juda stam hade segrat.

— De två månaderna hade gått till ända. Tältet skulle flyttas. Men då fanns här just i denna by några utvalda, som hade Kristus och ett evigt hopp i sina hjärtan. Det var en nåd, som genom mångas böner kommit dem till del.

Den andra byn, som tältet kom till, låg 6 li längre österut. Här tycktes beredvilligheten att mottaga ordet vara större. När jag fem dagar efter tältets flyttning kom dit, fick jag ta in och bo hos en familj, som just slängt ut avgudarna och nu ville tro på Jesus. Ett par andra familjer följde exemplet. Isen var bruten. Ljuset hade kommit, det lyste och värmde, och stor var glädjen.

Medarbetarna ha varit fem. Äldste Ts'ao och två unga evangelister samt två bibelkvinnor. Trots sina 75 år är Ts'ao vid god vigör och förmår alltjämt leda det hela. Och att predika är hans liv. Han berättade en dag för mig, att det var 36 år sedan han döptes.

Kvällsmötena ha i regel börjat vid halv 7 tiden och räckt till 10. Först en lektion i fonetik, sedan sjungandet av körer, så tvenne predikningar och till slut litet musik.

Om dagarna ha evangelisterna besökt närliggande byar och predikat där, sålt bibeldelar och delat ut traktater. Det har varit korsets enkla förkunnelse. Sanningen om synd och nåd. Några få ha gripits, somliga ha förargats, de flesta ha förblivit likgiltiga, precis som på Jesu tid. Med det skarpa ljuset följer den skarpa skuggan. Därför må vi bedja, bedja för dessa barn i Kristus, bedja för hittills oberörda trakter, bedja att vi själva må få kraft att gå in genom de öppna portarna till helig tjänst.

"Se, jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta." Hur förkrossande är inte den milda förebråelsen i samma vers: "Väl är din kraft ringa!" Den kunde ha varit större. Något berömvärt fanns där dock: "du har tagit vara på mitt ord".

Med en öppen dörr framför oss och Herrens ord ibland oss, vad skulle inte kunna uträttas, om vi togo väl vara på det och gav oss själva helt för den stora uppgiften!

Ingenting.

Det ser ut som om några "tattare" voro ute på resa. På vagnen, som är tvåhjulig och har en stor huv för de resande att sitta i, fladdrar lösa trasor här och där. Dammet på vägen rörs upp i stora moln så, att "ekipaget" stundtals försvinner för ögat. Nu syns det igen. En stor sten ligger i vägen. Det ser ut som skulle vagnen välta, nej, det går bra och de överallt fastbundna sakerna sitta kvar i sina lägen. Allt är väl fastsurrat. Endast några vattenkokare av plåt skramla hit och dit. Kusken går stadigt bredvid kärran med händerna väl instuckna i den präktiga fårskinnspälsens ärmar. Visserligen är det hål litet här och där på den och i hålen skymtar fårullen fram, men god värme giver den ändå. Det är kallt och andedräkten syns väl i luften. Ja, kusken stackarn får gå till fots. Piskan sitter instucken under armen. En trasa är omvirad om huvudet och utgör huvudbonaden. En annan större trasa, som synbarligen förr varit en handduk, utgör bälte som håller kläderna tillsamman så att de ej fladdra omkring.

På vägen kommer några fotvandrare ropande åt kusken med "ekipaget": "Vart skall ni hän?" — "Vi skall söderut", blev svaret. "Vad är det för några som ni kör", fortsätter de nyfikna. "Äh, det är församlingens pastor i staden", hör man från kusken. "Jaså, det är utlänningar", säger man för sig själv, under det man fortsätter som om intet hade hänt.

Ja, det är utlänningar som äro på resa till en utstation för att ha några möten, för att tala om för en annan plats folk om det underbara, höga, härliga som uppfyllt deras själ och som blivit dem till hjärtero och frid.

Sannerligen, "ekipaget" ser ingenting ut för denna världen, annat än som ett "tattarpack". Men där inne i huven sitta de, vars höga kallelse ingen utan trons öga ser. Inne i budbärarnes hjärtan, där ingen annan ser det har konungarnas konung tagit sin boning. De ha del i ett evigt rike, i en evig härlighet och ära.

Guds rike är *ingenting* för det yttre ögat att skåda. Nej, Jesus sade att det var icke av denna världen. Allt skulle vara dolt under vad världen skulle kalla ingenting. Och dock så högt, så underbart, så gudomligt för dem som leva det fördolda livet med Kristus i Gud.

Stackars alla dem som nu i hast endast se det yttre och dömer därav. Mig synes att alla motsättningar, allt dömande och all otålighet har sin rot häruti. Bara vi kunde se den inre härligheten och låta Guds rike förbli ett trons rike. Att det är en evig verklighet att det i världen *ingenting* var, det utvalde Gud. Vår konungs gestalt på jorden var förnedringens gestalt, under det hans väsende var den evige gudens väsende. Och såsom konungen var så är och förblir hans rike på jorden.

Det intetsägande ekipaget rullar vidare och är snart framme vid den bestämda platsen.

Här, i en stor by, är en grupp av Guds egna. Den är icke stor, men kom ihåg väsendet och utseendet av det riket de tillhöra. Endast en gammal man, och tre kvinnor. Det blir välkomstmöte för utlänningarna och det skall ledas av den gamle mannen. Men ack, han som hade sökt lära sig texten utantill så att det skulle gå riktigt bra vid välkomstmötet, hade nu i brådskan av att styra och ställa glömt allt och inte kunde han läsa alla de svåra tecknen heller. Nej, det får någon annan läsa. Så vill den gamle säga några ord, men det blir bara långt om länge: "Tack Gud, att pastorn har kommit." — Någon skulle sagt: "Det var väl *ingenting*. Kan de ej få tag i en bättre man till att leda ett möte?" Ack, glömde du inte genast utseendets och väsendets skillnad i det himmelska riket, då vid de orden.

Vid närmare efterfrågan får utlänningarna reda på att den gamle har givit sitt eget hem åt församlingen och det var nästan allt vad han ägde på jorden. En av utlänningarna får till svar på sin fråga

varför den gamle ej behöll något litet för sina egna behov: "Intet är nog till betalning för Guds nåd". Allt är nåd.

Ingenting, ingenting ägande, dock ägande allt. Också vi behöva att ännu mer komma in i det ordet för att klarare kunna se hemligheten i ordet *ingenting*. Och då finna vi också *allt, allt, allt* det som vi icke annars kunde finna.

Ty det i världen *ingenting* var, *det* utvalde Gud. Gud älskar Dig, som kommit till ordet *ingenting*, ty av ordet *ingenting* kan Han göra *allt*. 1 Kor. 1:27—31.

Carl Gustaf Nordberg.

Hoyang She. Dec. 20. 1936.

Kinas press

Den oerhörda utveckling tidningspressen i nyare tid fått i Kina är värd beaktande. Vi anföra här några siffror från tidskriften "The Chinese Recorder". Så t. ex fyrdubblades på 13 år de regelbundet utkommande tidningarna. År 1922 inregistrerades sålunda 1134 och juni 1935 inregistrerades ytterligare 4735 tidningar och tidskrifter. Under samma tid ökades veckotidningarna från 728 till 1100. År 1922 befordrades genom postverket 43.024.700 tidningsexemplar, åren 1933/34: 140.287.500. Kinas press utsänder från 1.5 till 2 miljoner per nummer räknat. 165 större tidningar ha tillsammans en upplaga på 1.272,000. Ett tusen mindre tidningar utgå i upplagor på 250.000 till 750.000. Detta innebär att varje person i Kina skulle få läsa en till två tidningsnummer per år, då i Västerns industriländer — det beräknas till 80 nummer per capita. Men man studerar tidningarne mycket ivrigare i Kina än hos oss. Man kan beräkna att varje tidning har 10 läsare mot tre hos oss. Det ojämförligt största antalet tidningar, omkring 2/3, utgives i Shanghai, Nanking, Canton, Peiping (Peking) och Tientsin. Landsortspressen har ännu ej kommit upp till mer än mellan 30—50 tidningar. Att det skrivna ordet betyder mycket för danandet av den kinesiska folkopinionen framgår tydligt av denna översikt, vilket missionens vänner göra väl i att uppmärksamma.

E. F.

Väckelser inberättas från Formosa. Det är den kände evangelisten dr Song som f. n. håller evangeliska möten i Tainen. Stora åhörareskaror samlas där uppgående till mellan 2.500 och 5.000 personer tre gånger dagligen. Som ett resultat av dessa möten har blivit att grupper av predikanter gå ut överallt i landet.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under jan. 1937

Allmänna missionsmedel.

6.	A. H. "tack och tionde"	30:—
7.	"Ett löfte"	10:—
8.	"Överskott"	9:45
9.	O. E. N., Piteå.	100:—
10.	H. M., Sala	2:75
12.	"En liten länk"	10:—
13.	"Onämnd"	500:—
14.	N. G.	11:50
15.	Borås-Sjömarkens Kinakrets, gm H. M. P., Västanhill.	200:—
16.	J. U., Värnamo, sparbössemedel,	43:89
17.	M. H., Kila ,Kumla, gm. C. Th. E.	10:—
18.	I. C., Sanatoriet, Hålahult, sparbössemedel.	20:23
19.	F., Huvudsta, sparbössemedel.	13:25
20.	Sparbössetömning i Tranås 3/1.	416:—
21.	L.	5:—
24.	L. U., en liten nyårsgåva till S. M. K.	100:—

25. 1 Petr. 5: 7, till Gösta Goës underhåll. ..... 60:—
26. A. v. F., Linköping, ... 52:—
27. E. & A. I. W., Söderhamn, ... 30:—
28. "Vår Kinabössa", gm. R. E. S. Åstorp. ..... 13:—
29. E. & E. A., Alingsås, "Ett tack till Gud för gånget år". ..... 50:—
30. En länk. ..... 25:—
31. S. B., Tranås, gm. K. B. ..... 10:—
34. Dagskassan på årets första dag. "Helgad åt Herren". ..... 420:—
35. Överskott å S. L., gm. E. J., Vetlanda. ..... 3:—
36. "En länk", gm. L. D., Huskvarna. ..... 10:—
37. M. H., Birsfelden. 7:25
38. Länk-koll. gm. G. L., Norrköping. ..... 15:—
39. G—r. ..... 15:—
40. Sparbössemedel 343:15, Offergåvor 414:60, samt 2 släta guldringar, i Betesdakyrkan, Sthlm. Trettondedagen 757:75
42. N. A., Brunflo. 2:50
43. E. N., Arvesund. ..... 25:—
44. "Extra inkomst". 7:35
45. L. S., Lom. ..... 5:—
46. S. M., i st. för blommor till Gustaf M—rs grav. ..... 10:—
47. O. H., Karlskrona. 2:75
51. Ungdomsgruppens julförsäljning, till Thyra Lindgrens underh. gm. P. H., Kälarne. ..... 125:—
52. "Herrens" ..... 15:—
53. E. G., Grönskåra, sparbössemedel. ..... 10:—
54. I. J., d:o gm. d:o. ..... 5:—
55. Björkö Mfs., sparbössemedel gm. E. W., Björkö. ..... 30:—
56. "En sparbössa" 38:15
57. M. L., Sthlm., "trettondedagsoffer" ..... 10:—
58. A. B., Sthlm. 3:25
59. H. & O. L., Skövde. ..... 10:—
60. S. H., sparb. medel, gm. E. H., Roma kloster. ..... 2:—
61. A. S., Lund, "min kinabössa". 6:—
62. "En vän", gm. d:o. ..... 10:—
63. J. K., Örebro. 2:75
64. Malmöländkarnas radiokollekt. gm. R. W., Malmö. ..... 50:—
65. "Tackoffer". ..... 50:—
69. L. H., Lund, "Herrens tionde". 10:62
70. M. & R. S., gm. A. B., Skellefteå. ..... 20:—
71. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underhåll. ..... 100:—
72. M. B., Sthlm. 2:75
73. Husaby Mfg. sparb. medel, gm. V. J., Husaby. ..... 50:—
74. M. B., Umeå. ..... 50:—
76. Koll, i Duvbo kyrka. ..... 23:—
77. Ur Joh. Hedengrens sparb. .... 16:—
78. N. R., Rörö. 2:75
79. Valleberga syförening., gm. Fr. S., Hedvigsdal. ..... 60:—
80. "En liten julblomma på Fars grav". ..... 5:—
83. "Onämnd" ..... 5:—
84. "Sålda föreningsarbeten" 10:50
85. K. F. U. M:s gossavdeln., sparbössemedel. 8:94
86. "En länk" ..... 20:—
87. D. N., Vetlanda. 2:75
88. Kinalänkarnas i Klippan sparb. tömning, till Hanna Lundbergs underh. 116:50
89. Sparbössemedel, gm. A. J., Framnäs, Köping. ..... 100:—
90. Offerkuvert, gm. d:o ..... 30:—
91. Sparb. tömning i Glemmingebro, J. N., Ingelstorp 92:63
93. E. G. Norrtelje. ..... 15:—
95. Sparb. medel från St. Göran, Trettondedagen. 202:69
96. Elins sparbössa, gm. A. L., Hemse. ..... 5:—
97. A. J. K:s tackoffer, gm. d:o .. 5:—
98. Bottnaryds Västra Mfs., gm. S. J., Bottnaryd. ..... 25:—
99. K. D., Växiö, "rab. å H. S. Ö." 12:—
100. K. D., Växiö, "missionsbössa" 17:30
102. H. S., Sthlm. ..... 4:—
103. B. & K. L., Sthlm. ..... 30:—
104. A. H., Skönberga. 2:75
105. Kinnekleva & Kesta Mfs. sparb. medel, gm. G. J., Kinnemalma .. 100:—
106. 1/3 av behållningen av skördefest i Skärvsta, gm. F. B., Sollefteå, 53:35
107. H. J., Ödeshög, sparb medel. .. 20:—
108. J. V., sparb. medel, gm. A. B., Skellefteå. ..... 10:—
109. "Ett löfte till Herren", gm. d:o. 10:—
110. Hakebo Mfs, gm. E. C., Linderås 25:—
111. Å. S., Norrköping. ..... 50:—
112. Kinakretsen, Gtbrg., insamlat vid C. J. Bergquists besök, till C. G. Nordberg & G. Goës underh. .. 95:—
113. E. A., sparb. medel, gm. J. G., Vadstena. ..... 10:—
115. E. & S., Hovmantorp, "tackoffer". ..... 100:—
116. Onämnd. 23:75
117. H. N., Norrtelje. 2:75
118. J. B., Sthlm. ..... 25:—
119. "En sparbössa" 7:10
120. Präst, Sthlm., till Arne Bendtz underh. ..... 150:—
121. "Länkarna i Helsingborg, radiokollekt till Herrens vingård i Kina" gm. A. E., Helsingborg .... 18:—
122. E. L., sparb. medel, "tack till min trofaste Fader", gm. A. B. Skellefteå. 46:60
123. Daggryningen i K. M. A., till Birgit Berglings underh. ..... 900:—
124. K. F. U. K:s Centralf. och K.

M. A., till Astrid Lövgrens underh. ..... 900:—
125. Erstorps Ungdomsfören. gm. H. A., Finspång. ..... 100:—
126. "För en försåld Berguv" ..... 100:—
127. Visby Femöresförening, till evang. arbetet, gm. M. S., Visby. 27:—
128. H. L., Sthlm. ..... 3:—
129. L. M. F., till Frida Prytz och Maria Nylins underh. ..... 900:—
130. Södra Distr. av Sveriges K. F. U. M., till Martin Berglings underh. 20:10
132. Sparbössetömning i Appleryd, gm. H. A., Appleryd. 60:70
133. H. J., Skövde. 27:75
134. A. J., sparbössa. ..... 15:—
135. T. T. B., Offerkuvert. ..... 10:—
136. "Onämnd, Ps. 132: 15, 16" .... 10:—
137. Efterskörd, blommor på Ellen Bergs grav. 5:50
138. G. H., Sundbyberg, sparb. medel. 11:10
140. För papper ..... 10:—
141. J. N., Örebro. 7:75
142. S. H., Asbystrand. 3:75
143. Gåva av avlidna lärarinnan V. W., gm. A. W. Göteborg. ..... 150:—
145. M. R., Rörö, gm. C. J. Bergquist. ..... 10:—
146. H. och I. J., Göteborg. ..... 30:—
147. Missionsstund å K. F. U. K., Karlskrona 8:50
148. Utjämning. 1:50
149. Södra Distr. av Sveriges K. F. U. M., Kävlinge, till Martin Berglings underh. 17:30
150. E. B., Duvbo, en länkbössa. 13:20
152. B. S. ..... 10:—
153. Koll, i Nylands Missionshus, trettondedagen 1937, gm. G. A., 25:07
154. Länkarna i Norrköping, till Erik och Ingrid Malms underhåll. .. 70:77
155. Koll. på K. F. U. M. Norrköping 24/1. ..... 65:55
156. S. W., Norrköping. ..... 5:—
157. "Överskott", B. J., Klippan. 5:50
158. L. L., Älvsbyn. 2:75
159. E. P., Ljungby, "Allenast ett är nödvändigt." ..... 5:—
160. Månstorps Mfg., gm. G. P., Halvfara. Äskekärr. ..... 75:—
161. "Tackoffer" ..... 50:—
162. Från Syfören. för S. M. K. till Dokt:n Louise Bergs minne. .. 20:—
163. "Onämnd" ..... 50:—
165. "En blomma på vår älskade Majas grav", fr. A. & F. D., Lundsbrunn. ..... 10:—
166. A. O., Norderön. ..... 50:—
167. Svenska Alliansmissionen till August Bergs underh. ..... 1.000:—
168. Svenska Alliansmissionen till Hugo Linders underh. ..... 1.500:—
171. "Onämnd" ..... 50:—
172. "Onämnd" ..... 75:—
173. M. & A. H. ..... 40:—
176. Missiousmedel från vänner i Nora, gm. I. D. ..... 25:—
177. J. S. ..... 25:—
178. Tabors Mfg. ..... 40:—
179. Barkeryds Arbetsfören. till Kinamissionen, gm. J. G., Äng. .. 125:—
180. Från vänner i Hoby, gm. T. O., Labäck ..... 10:—

Kr. 11.838:34

S. M. K:s Pensionsfond.

22. M. L. ..... 15:—

Kr. 15:—

Särskilda ändamål.

1. Ficksparbössa, för de hungrande, gm. G. J., Norrköping 10:20
2. Mellersta Distr. av Sveriges K. F. U. M. till evang. underh. .... 50:—
3. F. J., Karlskoga, till Judith Hultqvist, att anv. efter gottf. .. 20:—
4. A. J., till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. ..... 30:—
5. Söndagsskolbarnen i Åsaka, till Barnhemmet i Sinan, gm. K. A. G. ..... 6:—
11. En kinavän, Södertelje, till Carola & Morris Bergling, att anv. efter gottf. 13:59
23. L. till underh. av evang. i Pucheng ..... 10:—
32. Norrköpingslänkarna till evang. hos Gerda Carlén, gm. G. L. .... 35:—
33. En vän, till Judith Hultqvist att anv. efter överensk. ..... 30:—
41. F. & E. M., Stocksund, till Hugo Linder att anv. enl. överenskommelse ..... 50:—
48. A. J., Alingsås, för "Tacksamhet" och "Barmhärtighet" hos Maria Pettersson ..... 30:—
49. S. S., Hälsingborg, till Ida Söderberg ,att anv. enl. överensk... 10:—
50. G. H., Luleå, till evang. Chi Paolos underh. ..... 150:—
66. V. P., Norrköping, till Maria Nylin, att anv. till nödens barn 25:—
67. L. H., Lund, för de hungrande .. 10:—
68. K. O., Lund, för d:o ..... 2:—
75. K. F. U. M., Luleå, sparb.medel för J. Aspbergs verks. 7:71
81. G. H., Luleå, till evang. Chi Paolos underh. ..... 100:—
82. G. S., Stensjön, till Judith Hultqvist, att anv. efter gottf ..... 25:—
92. E. B., Kopparberg, till Maria Nylin att anv. efter gottf. gm. E. P. ..... 10:—
94. S. T., Nockeby, till bibelkvinnas i Yungtsi underh. ..... 50:—

101.	K. D., Växiö, till underh. av skolgosse	150:—
114.	Kyrkl. söndagsskolan i Falun, till Maria Pettersson för Shao Si-Ling	60:—
131.	G. W., Rögle, till de nödlidande i Kina	10:—
139.	E. B., till Lisa Gustafsson, att anv. enl. överensk.	50:—
144.	E. S. L., Skelleftehamn, till Maja Lundmark, för en skolfl. underh.	5:—
151.	H. I., Älgarås, till Maria Petterssons barnh.	5:75
164.	"Onämnd" till Maria Petterssons barnhem	50:—
169.	Koll. i Sabbatsberg, till Ingrid Malm att anv. för de nödl. i Loyang gm. O. B., Örebro	40:—
170.	D:o i Axbergshammar till d:o, för d:o, gm. d:o	33:—
174.	Missionsvänner i Sjötorp till de nödl., gm. A. S.	100:—
175.	"De Väntandes bönering" till bibelkv. Kuo	200:—
	Kr.	1.378:25

Allmänna missionsmedel	***11,838:34***
S. M. Kis Pensionsfond	***15:—***
Särskilda ändamål	***1,378:25***
S:a under jan. mån. 1937:	***Kr. 13,231:59***

Med varmt tack till varje givare!

"Ty jag, Herren, älskar, vad rätt är, — och jag skall giva dem deras lön i trofasthet."

Jes. 61:8.

Lektor P. P. Waldenström.

Den 20 juli 1938 ha etthundra år förflutit, sedan lektor Waldenström föddes. Till hugfästande av denna dag har Svenska Missionsförbundets förlag för avsikt att utgiva ett urval av lektor Waldenströms brev! Doktorinnan Waldenström har ock välvilligt ställt lektor Waldenströms brevsamlingar till Missionsförbundets förfogande, men det synes som om åtskilligt skulle fattas för tiden 1858—1875. Vi vädja till dem, som möjligen ha brev från lektor Waldenström från ovannämnda tid eller kunna giva anvisning på personer eller institutioner, där sådana möjligen finnas, att lämna oss upplysning i ärendet och ev. ställa egna innehavda brev till Missionsförbundets förfogande eller utlåna dem för ovannämnda minnesarbete. Meddelande i ärendet mottages med tacksamhet av Svenska Missionsförbundet, Tegnérgatan 8, Stockholm.

Svenska Missionsförbundet

Axel Grönkvist.

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,* börjar år 1937 sin 42 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.*

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår, kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

INNEHÅLL:

Se vi gå upp. — Pastor Andrew Gih. — Från Red. och Exp. — Fru Ellen Berg. — Kinalänka sammandragning. — Kristus allena. — I kommunisternas händer. — Från missionärerna. — Redovisning. — Lektor P. P. Waldenström. — Sinims land.

Expedition: **Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.**

Telefon: **10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.**

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 4. ÅRG. 42 25 FEBR. 1937 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Lägg ut på djupet!

Och när han hade slutat tala, sade han till Simon: Lägg ut på djupet och kasten ut edra nät till fångst. Luk. 5: 4.

På djupet — det är där, vi se Herrens under. Vårt liv borde alltid föra oss till ett avslöjande av detta Herrens under, föra oss från under till under, från uppenbarelse till uppenbarelse av vad Herren är och vad hans kärlek och hans kors innebära för oss.

Lägg ut på djupet! Huru många äro de, som icke åtlytt denna befallning och därför erhålla blott ringa kunskap om längden, bredden, djupet och höjden av det som finnes i Gud!

Det är alltid ett trons steg att taga Gud på ordet; ja, detta förefaller ofta som att taga ett språng ut i mörkret. Satan är alltid redo att förelägga dig den frågan, om du, såvitt du nu tager ett sådant steg och lägger ut på djupet, skall finna något fotfäste, något som kan hålla dig uppe. Och han har alltid tillreds förutsägelser om alla slags besvärligheter och olyckor, som skola möta dig.

Men, Gud vare lov, de som lägga ut på djupet, få alltid erfara, att Guds ord går i uppfyllelse, att Guds nåd flödar över till dem, och att Gud håller sina löften.

Lägg ut på djupet — på Guds oändliga kärleks djup! Lägg ut på djupet i den Helige Andes kraft!

I Luk. 5 kap. säges, att en av båtarna lade ut "något litet från land". Huru många bland Guds folk är det icke, som fara ut blott ett litet stycke! Vi ha lämnat våra hjärtan åt den levande Guden och ha till en viss grad farit ut på hans löftens djup. Men vi ha lagt ut endast "något litet från land". Vi

ha icke kommit så långt ut, att vi kunna märka den mäktiga kraften av Guds kärleks ström och den Helige Andes starka inflytande. Vi ha icke riktigt "kastat loss" och kommit ut på djupet. Vi vandra icke helt i tro på Gud.

Lägg ut på djupet! Det är ute på djupet, Gud vill göra dig till, vad han har bestämt dig att bliva i Kristus Jesus. Han vill, att var och en av oss skall bliva så smord med den Helige Ande, att vi verkligen bliva Guds präster, präster som känna det allra heligaste, som gå in där, som höra Guds röst, som äro sanna tillbedjare och trofasta förebedjare.

Lägg ut på djupet! Vilken underbar rikedom har icke Gud där berett dig och mig — en rikedom av välsignelse och kraft, av verkligt barnaförhållande, så att vi i sanning kunna vandra som hans barn och här på jorden ådagalägga, att vi äro hans söner och döttrar.

Lägg ut på djupet! Överlämna dig utan alla förbehåll åt Guds Andes ledning! Tag fasta på Guds löften! Far ut i tro och vet, att all hans kärlek, all hans nåd, är just för din räkning! Lägg ut på djupet! Och när du så öppnar dig för den välsignelse, vilken är beredd åt dig, skall du finna, att Gud giver dig mer, än du kan mottaga. Du skall finna ditt hjärta uppfyllt med hans välsignelse, hans nåd och kraft. Ja, när du lägger ut på djupet, skall Herren möta dig där och på dig förhärliga sitt namn.

(Ur "Evangelisten").

Guds ord hade framgång och utbredde sig.

Apg. 12: 24.

Att så var förhållandet under den första kristna tiden, finna vi av det citerade bibelstället. Men även i vår tid äger samma förhållande rum. För oss, som fått Kinas behov av evangelium, lagt på våra hjärtan, var den framstående kinesiske evangelisten, pastor Andrew Gih's besök i Stockholm, ett talande bevis på Guds ords segerkraft. Under flera dagar höll han väl besökta möten, vilka gåvo vid handen, att han är ett av Gud korat redskap till att väcka en sovande kristenhet till sitt ansvar för ett mera aktivt arbete för Herren. Han fick även vara ett medel att leda flera, som ännu icke lämnat sig åt Herren, till att taga det avgörande steget.

Underligt, i sanning, att Gud nu sänder omvända kineser till ett s. k. "kristet land" för att mana dess folk till bättring! För detta kunna alla verkliga missionsvänner icke annat än av hjärtat tacka och lova Gud.

*

I samband med den uppseendeväckande händelsen, då Kinas främste man, General Chiang Kai-shek, blev tillfångatagen av rebeller, inträffade följande, som är ett belägg för kristendomens framsteg i det stora landet i Östern.

Nankingregeringen hade givit den upproriska garnisonen i provinshuvudstaden Sian tre dagars frist. I den händelse de icke innan denna tids förlopp frigåvo generalen, skulle staden beskjutas och kanske ödeläggas av trupperna. Kinas finansminister, dr H. H. Kung, svåger till general Chiang och en kristen även han, befann sig på tredje dagen, som var juldagen, ensam i sitt rum och förrättade där sin morgonandakt. Efter slutad bön öppnar han sin Bibel och får upp det sextonde kapitlet av Apostlagärningarna, i vilket skildras hurusom Paulus och Silas

voro i fängelse i Filippi, men att domarna, efter den inträffade jordbävningen, sände bud med rättstjänarna att de skulle frigivas. Paulus nekade först till att lämna fängelset, men sedan myndigheterna "talat goda ord" med dem, gjorde de dock så och begåvo sig till en annan ort.

Dr Kung blev mycket stärkt i sin tro, att Gud skulle göra något liknande för hans svåger, och meddelade denna sin övertygelse till flera av sina vänner.

Samma dag på e. m. får han ett personligt telefonmeddelande, från general Chiang att han anlänt till staden Loyang i provinsen Honan, och att han frigivits!

Är icke detta ett bevis på Guds makt och framgång i det land för vilket vi bedja, offra och arbeta?

I samma tidning varifrån detta är hämtat, omtalas ock, att general Chiang, efter sitt tillfångatagande, tillfrågades om han hade några särskilda önskningar, som kunde tillfredsställas. Hans svar var då, att det enda han önskade var att få en Bibel, vilket han även fick.

Låtom oss tacka Gud, fatta mod och icke glömma att i våra böner ihågkomma Kinas styresmän, på vilka ett stort ansvar vilar. Enligt vad pastor Gih meddelade skulle icke mindre än åtta medlemmar i Kinas regering vara bekännande kristna.

Aug. Berg.

Det gamla årets sista veckor.

Mitt förra brev till Sinims Lands läsekrets avslutades, tror jag, vid slutet av mitt besök i Pucheng. Därifrån fortsätta vi alltså nu till *Tali,* där jag hade förmånen att närmast efter Puchengbesöket få tillbringa några lyckliga dagar. Där fick jag besöka tältet, som var uppsatt i en by strax utom staden, där fick jag tillfälle att tala till en ganska stor skara kineser, som samlats ej blott från staden utan även från den omkringliggande landsbygden, där fick jag besöka begravningsplatsen, där jag särskilt dröjde vid Karin Anderssons grav, och där fick jag vara med på ljusgudstjänst i "gården vid västra gatan" för att ej tala om den personliga gemenskapen med missionärerna i Pucheng- och Talidistrikten samt C.-G. Nordberg och Arvid Hjärtberg, vilka också kommit dit. Ljusgudstjänsten tror jag att jag skall meddela något om.

"Gården vid västra gatan" är en gård, som tidigare varit använd för missionsstationen i Tali, men som nu innehaves av en affärsman. Gatan har nu under hösten blivit breddad, och huset utmed gatan har därför delvis blivit ombyggt. Förr ha möten ibland anordnats inne på gården, och nu skulle gården i sitt nya skick "invigas" genom evangeliska möten för affärsmän två kvällar. Gården mellan husen är smal, jag tror ännu smalare än Shensi-gårdarna i regel äro, ehuru de i allmänhet äro mycket smala. Denna gård är också överbyggd med ett tak, vilket jag ej sett på något annat ställe. På kvällen, då man hängt och ställt upp lyktor och ljus samt placerat bänkar på gården, såg det riktigt ut som en kyrka. Stora planscher voro också upphängda på husväggarna runt gården, och den blev fullsatt av åhörare. Missionär Hugo Linder samt kristna kineser framburo genom tal och sång vittnesbördet om frälsningen i Jesus Kristus, och det utsådda Gudsordet skall ej återkomma fåfängt.

Från Tali gick färden till en av utstationerna i samma distrikt: *Chao-i.* Där hade de kristna själva inköpt en gård och byggt ett ändamålsenligt och rymligt kapell. Det var ej vid mitt besök alldeles färdigt, och invigningen skulle därför ske vid ett senare tillfälle. Lokalen togs dock i bruk redan nu, och det var högtid i deras egen kyrka. Man märkte att de omfattade den med särskild kärlek. Och med kärlek planerade de önskvärda förbättringar. Gästrummen skulle byggas om, och en klockstapel skulle de nog så småningom bygga. Kanske skulle de köpa en kyrkklocka från Amerika. Ja,

de voro glada, och jag fröjdades med dem.

Påföljande dag fortsattes resan till *Tungkwan*. Då vi färdades landsvägen fram, fingo vi höra bullret av flygmaskiner och fingo se 25 flygmaskiner flyga fram i ett sällskap, en välordnad stridsformation. Vi beundrade den vackra synen och försökte gissa vad anledningen kunde vara till att så många flygmaskiner flögo fram i dessa trakter. Men först senare gick det upp för oss att allvarlig oro utbrutit i provinsen, oro som under ett par veckor framåt, ja, längre, skulle hålla hela Kina och dessutom stora delar av den övriga världen i spänning. Vi kommo emellertid lyckligt fram till Tungkwan och hade möten där på kvällen samt på förmiddagen påföljande dag. På middagen ansågs det emellertid vara bäst att jag omedelbart gick med färjan till Shansi utan att vänta till därpå följande dag såsom tidigare planerats. Och sedermera visade det sig, att detta var ett av de sista tillfällena, om icke det allra sista, att komma över innan floden blev avstängd.

Så kom jag då till *Yuncheng*. Där skulle ha blivit sammanträden, men dessa måste inställas emedan inga deltagare från Shensi och Honan kunde komma. För mig blev det alltså några vilodagar, men vilan blev ej så lång. Vi hade hunnit till mitten av december, och före jul skulle jag också hinna att göra ett par dagars besök i *Ishih*.

Det var med särskild glädje som jag reste dit, ty Ishih var den missionsstation, där jag placerades, då jag 1916 kom ut till Kina. Min tid där blev visserligen ej så lång. Jag blev snart förflyttad till Hoyang, She., men det var i alla fall mitt första hem i Kina. Och nu fick jag bo i mitt gamla rum på den lilla trevliga och ljusa sidogården. Nog gingo tankarna till flydda dagar, då Axel och Anna Hahne bådo och arbetade på denna plats, men vi levde också i nutiden under mitt Ishihbesök. Det var fröken Lisa Gustafsson, som nu var bosatt här och som kärleksfullt tog emot mig, — I mångt och mycket var allt sig likt såsom jag minnes det. Egentliga missionärsbostaden var dock i det inre ganska olika mot förr, fastän husen utifrån voro sig lika. Och det nya, stora och rymliga kapellet fanns ej förr, det var givetvis en stor förändring. Där fick jag den ena kvällen tala till en ganska stor skara åhörare, och jag är mycket glad över det tillfället.

Dagen före julafton kom jag åter till *Yuncheng*, där jag alltså fick fira jul, Utrymmet medgiver ej nu någon utförligare beskrivning, utan jag får nöja mig med att nämna, att jag bland missionsnärerna fick fira en god jul, så svensk som möjligt, och att vi alla tillsammans med de kristna kineserna hade en fridfull och välsignelserik högtid, med julotta i kapellet kl. 6 f. m. Juldagen fick jag också följa missionärsparet Blom till fängelset, där de kvinnliga fångarna bjödos på mat.

Annandag Jul for jag tidigt på morgonen till *Chiehhsien*, så tidigt t. o. m. att jag hann dit innan det var ljust. Tåget gick nämligen så tidigt. Jag var litet undrande om någon skulle möta vid stationen, men min undran var obehövlig. Den trogne "Eleaser", en kinesisk kristen som på olika sätt är missionärernes medhjälpare mötte vid tåget, och på missionsstationen mottogs jag av fröknarna Estrid Sjöström och Dagny Nordgren. De hade ett varmt rum färdigt åt mig. Julfint var det, julljusen tändes och snart njöto vi av välkomstkaffet. —

Från besöket i Chiehhsien erinrar jag mig kanske särskilt besöket ute på begravningsplatsen, där flera missionärsgravar måst grävas sedan jag förra gången var där. På den kinesiska inskriptionen över ingången kallas denna begravningsplats "Kristi lärjungars tillfälliga viloplats", och det är trösterikt att ha den benämningen i minne. Där vilade nu mina kära vänner Gertrud och Verner Wester, som vid min hemresa 1923 voro i full verksamhet.. Och där hade mina kära unga vänner Margit Eriksson och Gudrun Boqvist också fått sina vilorum. Dem fick jag aldrig se i detta land, dit de gingo med budskapet om Jesus Kris-

tus och honom korstfäst. Det var kärt att få besöka deras "tillfälliga viloplats", och jag har också i kärt minne mötena i kapellet samt samvaron med missionärerna och de kristna kineserna.

Så närmade vi oss årets slut. Nyåret fick jag också fira i *Yuncheng,* våra högtiders stad härute. Nyårsaftonen voro alla missionärerna där samlade hos missionärsparet Blom, och det var en afton, som sent skall glömmas. Efter kvällsmaten samlades vi först till gemensam tacksägelse och bön. Och det var så mycket att tacka och bedja om. Omedelbart efter bönemötet följde nattvardsgång under ledning av föreståndaren på fältet, missionär C. F. Blom. Julljusen voro tända. Allt var så stämningsfullt. Och det var så gott att få avsluta samvaron under det gamla året med en samling omkring Herrens bord. Det var ju också något som gav kraft till frimodighet med tanke på framtiden. Vi fingo på nytt taga emot honom, "Jesus Kristus," som "är densamme i går och i dag, så ock i evighet." Hitintills hade han hulpit. Han skulle också alltfort bära och hjälpa.

Martin Lindén.

Från Kommitténs sammanträde.

Kommitténs första sammanträde för året hölls den 1 febr.

Vid förrättat val återvaldes till *ordinarie ledamöter* dr. K. Fries, missionär Aug. Berg, marinintendent O. von Malmborg samt fru Ester Fredberg; och till *suppleanter* återvaldes dr. Knut Bergh, musikdirektör H. Gillgren samt nyvaldes fröken Ella Josephson från Vetlanda.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina består alltså efter dessa förrättade val av följande *ordinarie ledamöter:* Dr Karl Fries, ordförande, missionsföreståndare Erik Folke, v. ordförande, marinintendent O. von Malmborg, kassaförvaltare, kyrkoherde Gunnar Arbman, missionär Aug. Berg, fröken Lisa Blom, fru Ester Fredberg, grosshandl. Sven Johnson, tandläkare J. v. Malmborg, apotekare Karl Nilenius och disp. Gust. Törnqvist; *suppleanter:* doktor Knut Bergh, folkskoll. Thure A. J. Carlsson, musikdirektör Harald Gillgren, fröken Ella Josephson, komminister J. Th. Sandberg samt ingeniör Viktor Wisborg.

Kommitténs arbetsutskott består av: *ordinarie ledamöter:* Dr Karl Fries, missionsföreståndare Erik Folke, marinintendent O. v. Malmborg, missionär Aug. Berg och fröken Lisa Blom. *Suppleanter:* Musikdirektör Harald Gillgren och tandl. J. v. Malmborg.

Läget på fältet.

Missionär Blom meddelar angående läget på fältet i brev av den 27 januari: Alla Shensimissionärerna skulle lämna Tali måndagen den 18 jan. De kommo åstad med myndigheternas hjälp, militäreskort sändes med, så att de ej hindrades på vägen eller vid Gula floden. De anlände med tåg till Yuncheng vid midnatt samma dag. Ingeborg Ackzell stannade i Chiehhsien med några av sina elever, vilka de nödgats taga med sig, emedan de ej kunde sändas till sina hem.

Så länge syskonen ej kunna återvända till Shensi, skriver missionär Blom, att de tänkt sig, att de skola hjälpa till i arbetet på följande platser. Ebba Vidén skall vara i Chiehhsien, Ida Söderberg och Astrid Löfgren i Shanhsien, Ho., Hugo och Maria Linder, Thyra Lindgren, Hanna Lundberg och Arvid Hjärtberg i Yuncheng och Carl Gustaf Nordberg i Juicheng. Då Ebba Vidén tillsvidare skall vara i Chiehhsien har Dagny Nordgren fått stanna kvar i Ishih som kamrat åt Lisa Gustafsson.

I brevet står vidare: Vi planera för arbetet, som om intet krig vore igång. Om fjorton dagar ha vi det kinesiska nyåret, och då hoppas vi att den vanliga evangelisationsveckan kan sättas igång,

likaså kurser av olika slag efter den veckans slut.

Ethel håller på med fonetisk kurs i fängelset och hoppas få anordna en dylik för kristna i distriktet längre fram. Hon har också en aftonklass i engelska för kineslärare, mest kristna, och skall ha en bibelklass var söndag för elever i Mellanskolan för flickor, också på engelska.

Länkmöte hålles på S. M. K:s exp. torsdagen den 25 febr. kl. 7 e. m. Välkomna!

Avskedsmöte för missionär och fru *Bergquist* anordnas i Stockholm på K. F. U. M., Birgerjarlsgatan 35, *fredagen den 26 februari kl. 7 e. m.* Alla varmt välkomna.

Bönemötena på exp. fredagar kl. 2 börjar igen *fredagen den 5 mars.*

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottagas inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo, *Sundbyberg.* Tel. *Duvbo 13.*

Kinakretsen i Eksjö firade den 14 och 15 febr. sin 47-årshögtid.

Det är något underbart med vänners trofasta kärlek, år efter år, och vi tacka och lova Gud för dem alla.

Missionsföreståndare E. Folke och fröken Lisa Blom hade förmånen att närvara vid denna stora högtid.

Av de tio som bildade denna förening finnas ännu några kvar i Eksjö. Glädjen är stor för dem att se huru skaran ökas av dem som vilja vara med och arbeta för Svenska Missionen i Kina.

Sedan 1933 ha de sin egen missionär, Arvid Hjärtberg, och offerdagens stora gåva 725:— kr. går till hans underhåll.

Flyttfågeln.

Skymning. Genom mitt fönster ser jag silhuetterna av en stor hop flyttfåglar. De hasta mot söder. De draga bort mot lugnare länder. "Bortom haven" hägrar en strand, som är gömd för höstvindens brutala rytande och vinterns isande kyla. — Den oansenliga bilden väcker en mäktig genklang i mitt bröst. Hemlängtan ligger gömd på djupet. — Nu mörknar det och solen dalar. Känslan blir levande och stark. Trots förgängelsens röster i vinterskymningens oroliga tid sjunger livet självt sin starka melodi.

"På hinsidan graven är även ett land.
förgyllt av den eviga morgonen brand."

Ständigt får vi hälsningar från Guds underbara värld. Med denna trånande längtan som bakgrund, ser jag, målad i förgängelsens askgråa färger, en anskrämligt förtorkad 96-årig kineskvinna. Hon kommer till vår nyårsfest för att glädjas bland Guds barn. Bakom fårat ansikte och dimhöljd blick spirar det eviga livets brodd, grön och saftig. Vintern skall snart komma. Dödens tjäle har redan tagit sitt järngrepp om den späda gestalten. Här är en blomma, som snart skall somna i kylig vinternatt och försvinna från jordens yta. Men innanför det omgivande skalet är brodden gömd. Livet, som skall vakna vid den eviga vårens hälsning.

Denna kvinna har ett tvåfaldigt, nödgande budskap till mig och till oss alla.

Hon är, för det första, ett budskap om frälsningens möjlighet och verklighet. Att människan kan bliva en ny skapelse, är icke en legend. Underverket kan alltid ske. I Kina eller Sverige. I Stockholm eller Hwaining. — Här en glimt bakom den gamlas erfarenheters kulisser. Uppfödd i ett uråldrigt kineshem under mindervärdighetens bitande gissel och kujonerad av 1000-åriga traditioner kommer hon vid 50-års åldern i kontakt med kristendomens representanter. Och i det gamla förhårdnade stenhjärtat börjar nådens livgivande solsken utföra sitt undermineringsarbete. Ned i syndens frost-

sprickor rinna vårflodens obegränsade vattenmassor och spränga själens massiva syndablock. Undret sker. Själens islossning. Guds kraft är en verklighet och innesluter resurser till fullständig nyskapelse och upprättelse.

Hon är, för det andra, ett budskap om att det verkligen existerar eller åtminstone kunde existera någonting, som heter trons kraft och oemotståndlighet. — Under nyårsfestens förlopp lämnas ordet fritt. Och upp reser sig med kryckornas hjälp, den hemlängtande flyttfågeln. Riktar självprövningens vassa spjutspets mot sig själv för att därefter prisa nådens storhet. Är det en hälsning från flyende flyttfåglar, som ger hennes stämma en så varm och ljus klang, så att åhörarna lystra till och på nytt vakna upp över evangeliets uppfordrande allvar och som kommer mig att i stilla bön böja mitt huvud och i gripen andakt tacka och prisa Honom, som kommit i världen till frälsning? Här är en människa stadd i Guds våld och Guds ärenden. — När jag hör att hennes son har varit medlet i Guds hand till General Fengs omvändelse, då förstår jag, att hon varit "ett stycke dynamit invid helvetets portar", en solstråle i frostbundet vinterland.

Tiderna igenom — långt efter det att denna hemlängtande flyttfågel försvunnit i glömska och intighet — går hennes budskap fram, — strålande, segrande, ledande människoandar fram till det eviga hoppets fröjdefulla uppfyllelse.

Varma hälsningar från "flyttfågeln"

Arne Bendtz.

Bokanmälan.

TRE MISSIONSBÖCKER.

Dr och Fru Howard Taylor: Hudson Taylor och Kina Inlandsmission eller Guds verks tillväxt. I sammandrag återgivet av Emma Beskow. Lindblads förlag. Pris häft. 3:75, inb. 5 kr.

Sandegren, Herman: Nutida världsmission. Lindblads förlag. Pris kr. 2:50.

Fries, Karl: Är missionen berättigad? Ev. Fosterlandsstiftelsens förlag. Pris 25 öre.

Sinims Lands läsare behöva säkerligen ingen uppmaning att förnya bekantskapen med Hudson Taylor. Hans namn är anbefallning nog. Glädjande är att det välbekanta arbetet nu utkommit i ny upplaga, illustrerad med 18 planscher, till övervägande del fotografier och gruppbilder av missionärer och infödda medarbetare. — Den som vill se Guds ledning i en människas liv kan knappast företaga sig något bättre än att begrunda, huru den högsta nöd endast stärkte Hudson Taylor i hans förtröstan på Guds trofasthet.

Från missionshistorien föras vi genom de båda andra ovan nämnda skrifterna in i vår egen tids missionsproblem. Dr Fries upptar till bemötande några vanliga invändningar mot missionen och ger samtidigt på ett lyckligt sätt i starkt koncentrerad form en del fakta och synpunkter, som äro nödvändiga för ett riktigt omdöme om missionens berättigande. — Av liknande syftning men större omfattning är Sandegrens arbete. Försynt men verkningsfullt går författaren missionens motståndare in på livet, flyttar så att säga striden in på fiendens egen mark. Efter en fängslande teckning av världsläget följer en överblick av missionens verkningar. Starkt betonas, vilken genomgripande, ja oöverskådlig inverkan missionen haft och har på samhällsförhållanden och andlig odling, men mest förtätad blir framställningen i slutkapitlet: "Missionens väsen". Boken har mycket att ge även missionsvännen.

- - a - - - - o -

I DETTA TECKEN.

Med Röda Korset i Abessinien, av Fride Hylander, på Evang. Fosterlandsst. Bokförl. 348 sid. häft. 6:— klotb. 8:—.

Doktor Hylanders bok utgör ett gripande vittnesbörd om kärlekens makt, som lyser långt starkare än krigets alla flammor.

Kärlekens låga slocknar aldrig, den är i sanning den eviga elden som brinner klar i urskogens dunkla snår, där sårade, stympade människor söka skydd undan krigets demoniska bomber; den flammar likt ett himmelskt sken för försmäktande själar och kroppar, då ömma händer räckas, och "olja och vin" gjutas i svidande sår.

Guds kärlek strålar i själva döden. Den unge hjälten göt sitt blod i lydnad och kärlek för sin Mästare och för Abessiniens blödande folk.

Då Ambulansens ledare, träffad av en bomb, släpar sig fram till skyddet av en buske och beder för sina kära, sänder Gud en liten näktergal, som jublande drillar alldeles intill honom. Det var som ett himmelskt sändebud i smärta och nöd, en liten vingad budbärare från den eviga kärleken.

Må vi tacka Gud, att våra landsmän varit villiga att i tjänandet lida och dö för Guds kärleks seger bland Abessiniens sargade folk.

M. F.

Från skilda missionsfält.

Vad kristendomen givit Japan i kulturellt hänseende.

För några år sedan gjordes i Japan en undersökning för att utfinna vilken betydelse den kristna religionen haft för Japan i kulturellt hänseende. Därav framgick att det är i synnerhet på tre särskilda områden kristendomen gjort sig gällande. För det första har genom dess inflytande kvinnans ställning förbättrats. För det andra har den givit upphov till social reform. För det tredje har ju japanerna genom den lärt sig uppskatta och förstå internationella förbindelser. Vidare har kristendomen öppnat deras ögon för rättfärdighet och rätt i det offentliga och enskilda livet.

Ibland dyakerna i Borneo.

Pastor Mouw påträffade under en resa en japan som inbjöd honom till sin hydda. Där samlades en stor skara dyaker som ivrigt lyssnade till hans förkunnelse. Vid ett senare besök följdes han av folket från plats till plats. Vid ett möte voro väl femhundra närvarande. Somliga av dessa hade rest tre dagar för att få vara med vid mötet. Han måste ta alla dessa i hand. Mötet började 7:30 på morgonen och slutade först vid midnatt. Till och med efter det missionärerna dragit sig undan, gått till vila under sina myggnät, omgåvos de av dyaker som ville höra mera.

En öppen dörr.

En missionär i Hunan, Kina skriver: En dag kom en kristen officer på besök. Jag frågade honom om det vore möjligt att börja kristen verksamhet bland soldaterna. Han skulle tala med befälhavaren om saken. Följande söndag kom generalen och flera av hans stab till mötet. Generalen frågade, om jag kunde komma samma eftermiddag till hans högkvarter. Med glädje lovade jag att komma. Över 40 officerare infunno sig och lyssnade uppmärksamt, då jag talade över ämnet: "Vad Bibeln lär". Då jag slutat tala, frågade många: "Kan jag få en Bibel." Vi sände 50 ex. till generalen att utdela bland officerarna. Några av dessa visa verkligt intresse och komma med sina Biblar till eftermiddagsmötena.

Vi tacka Herren som öppnat denna dörr.

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,* börjar år 1937 sin 42 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.*

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår, kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

INNEHÅLL:

Lägg ut på djupet. — Guds ord hade framgång och utbredde sig. — Det gamla årets sista veckor. — Från Red. och Exp. — Flyttfågeln. — Bokanmälan. — Vad kristendomen givit Japan i kulturellt hänseende. — Ibland dyakerna på Borneo. — Sinims land.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 5. ÅRG. 42 10 MARS 1937 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

以便以設耳

耶和華以拉

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

JESUS SADE:

»Förbliven i mig, så förbliver ock jag i eder. Såsom grenen icke kan bära frukt av sig själv, utan allenast om den förbliver i vinträdet, så kunnen I det ej heller, om I icke förbliven i mig.

Jag är vinträdet, I ären grenarna. Om någon förbliver i mig, och jag i honom, så bär han mycken frukt; ty mig förutan kunnen I intet göra.

Därigenom bliver min Fader förhärligad, att I bären mycken frukt och bliven mina lärjungar.

Såsom Fadern har älskat mig, så har ock jag älskat eder; förbliven i min kärlek.»

Joh. 15: 4, 5, 8, 9.

För den 14 mars.

I profeten Sakarjas hemlighetsfulla utsagor — vilka ju äro särskilt kära för vår gode missionsföreståndare Erik Folke — förekommer ett ord som ringer i mina öron, då jag nu går att skriva några rader med anledning av vår missions bemärkelsedag, den 14 mars, Det ordet lyder: "Vem är du som vill förakta den ringa begynnelsens dag, när dessa sju glädjas över att se murlodet i Serubbabels hand, dessa Herrens ögon, som överfara hela jorden?"

Det var en ringa begynnelsens dag, då den 25-årige svensken Erik Folke landsteg i Shanghai utan att ha någon organisation bakom sig i hemlandet och utan att ha på förhand tillförsäkrat sig det stöd som en ung oerfaren blivande missionär så väl behöver i det främmande landet. Men Herrens ögon, som överfara hela jorden, gladdes att se murlodet i den djärve banbrytarens hand. Herren sände honom till mötes en äldre missionär som själv en gång blivit omhändertagen och nu kände sig förpliktad att följa Mästarens bud: "I haven fått för intet; så given ock för intet". Herren var det även som i fortsättningen öppnade dörrar och banade väg, till dess Erik Folke stod på den plats, som skulle bli medelpunkten för vår nu femtioåriga mission — vår svenska mission i Kina. Åter var det Herren som manade vänner i Sverige att i rätta ögonblicket sända de medel som behövdes för att den begynnande missionen skulle bliva och förbliva svensk.

Detta var en den ringa begynnelsens dag. Men vem är den som vill förakta den? Den hade förberetts av Herren själv, den fördes fram till förverkligande, då tiden var mogen, och Herrens ögon, som överfara hela jorden, ha vilat över verket intill denna dag. Är det för djärvt att erinra om den vers, som går närmast före den ovan citerade? Den lyder: "Serubbabels händer hava lagt grunden till detta hus. Hans händer skola ock få fullborda det. Och du skall förnimma, att Herren Sebaot har sänt mig till eder" (Sak. 4:9). Väl är huset ännu icke f u l l b o r d a t, men det är för oss den största anledning till glädje och tacksamhet att den Serubbabel — Erik Folke — som lade grunden, alltjämt, efter dessa femtio år, är ibland oss såsom ledare för byggnadsarbetet med obruten kropps-, själs- och andekraft. Vi förnimma på allt sätt, inom alla grenar av vår missions verksamhet, att Herren har sänt honom till oss.

Det ligger frestande nära att bringa honom en hyllning på denna högtidsdag, men vi veta, att han själv skulle minst av allt önska detta. Han visar hän till den Herre, som sänt honom och väglett honom från den ringa begynnelsens dag intill den dag som inne är. "Icke åt oss, Herre, icke åt oss, utan åt ditt namn giv äran, för din nåds, för din sannings skull" är förvisso det ord han skulle vilja uttala och därtill skulle han vilja foga ett som vittnar om den Herrens trofasthet, på vilken vi få räkna för dagar som komma: "Sina gärningars kraft har han gjort kunnig för sitt folk, i

Bön- och tacksägelseämnen.

"Låtom oss med frimodighet gå fram till nådens tron, för att vi må undfå barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid", så manar oss aposteln på den grund, att vi ha en stor överstepräst och därtill en sådan överstepräst, som kan hava medlidande även med våra svagheter. Och då vi nu åter nått fram till ännu en 14 mars, till den dag, som för oss, i vår Mission, i särskild mening blivit en böne- och offerdag, få vi alla samlas inför nådens tron. Vi vilja få det inpräntat djupt i våra hjärtan, att det är *nådens* tron för att det så må bli värme och glädje i vår tacksägelse och tro och förtröstan i vår bön.

Orsak till tacksägelse ha vi även nu i rikt mått.

Vi ha i Kina under det år som gått varit förskonade från yttre våld. Den allvarliga fara, som i slutet av året hotade genom kuppen i Sianfu och konsolideringen av de kommunistiska grupperna i Shensi, avvärjdes uppenbarligen genom att bön kom i verksamhet. Anmärkningsvärt är ock, att av den starka kristusfientlighet, som annars alltid i dylika fall gjort sig kännbar, denna gång mycket litet förnams. Myndigheterna underlättade på allt sätt missionärernas avresa från Shensifältet, då det syntes bäst för verksamheten, att de tillsvidare drogo sig undan, och då de därigenom också gjorde ställningen lättare för myndigheterna.

Vi få ock tacka Herren för att de våra kunnat utan avbrott arbeta i Shansi och Honan och att verksamheten där blivit alltmer löftesrik.

Vi tacka Herren,

för att de kristna känna ett växande behov av att komma närmare sin Frälsare och att helga sina liv åt hans tjänst;

för att de börjat förstå värdet av och glädjas åt gemenskapen med missionsvännerna här hemma i Sverige;

för att de visa allt större offervillighet för Herrens verk och nitälskan för sina landsmäns frälsning.

Vi tacka ock Herren

för de nya arbetare vi fått sända till fältet,

för de nya vänner och förebedjare Herren givit oss här hemma och

för de gamla trogna vännernas uthållighet i bön, i tjänande och i offrande, och framför allt tacka vi Herren

för hans trofasta omvårdnad om oss såväl i yttre som i inre hänseende;

för all nåd och all hjälp som kommit oss till del sedan den 14 mars 1887.

Vår bön går till Herren

att han i sin nåd ville för den tid, som ligger framför, avstyra alla fiendens anslag mot missionen därute;

att han ville låta oss få behålla sådana nationella ledare, som vilja befrämja kristen verksamhet;

att vi alltjämt må få glädja oss åt det förtroende, som vunnits hos folket för missionsverksamheten;

att frid inom Kina och fred med utländska makter må få råda.

Vi bedja ock för de infödda kristna,

att de må vara ljus och salt i sin omgivning och bliva verkliga själavinnare;

att Herren må bevara dem i tron, så att de ej må bli offer för villfarelsens listiga anslag;

att Herren ville i församlingen uppväcka herdar och lärare efter sitt sinne;

att barnen till de kristna därute måtte bli vunna för Guds rike.

---

det han gav dem hedningarnas arvedel. Hans händers verk äro trofasthet och rätt, oryggliga äro alla hans ordningar. De stå fasta för alltid och för evigt. De fullbordas med trofasthet och rättvisa" (Ps. 111: 6—8).

Karl Fries.

Vi få bedja Herren om den nåden

att få behålla våra missionsvänners kärlek och att fortfarande få erfara det stöd i förbön och intresse, som Herren väntar av de sina;

Vi få bedja

att Herren ville kalla och sända flera nya krafter till fältet;

att Herren ville stärka dem av våra missionärer, vilkas hälsa är vacklande,

att vi må under alla förhållande bli bevarade i trons frimodighet.

Och vi må utbedja oss Guds Andes bistånd i allt, så att vi vandra värdigt Herren, som kallat oss med en helig kallelse, att vi må samla frukt för Guds rike.

Erik Folke.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Den 14 mars, vår Missions tacksägelse böne- och offerdag, blir i år en särskilt betydelsefull högtid för oss, enär det den dagen är 50 år sedan Erik Folke landsteg i Kina.

I Stockholm firas denna högtid med ett möte i *Betesdakyrkan kl. 11 f. m.* därvid *dr K. Fries, missionsförest. Erik Folke* och *missionär Aug. Berg* tala.

Mötet avslutas med en offerstund.

Missionärer på resa hem. Den 6 febr. lämnade *Morris och Carola Bergling* med sina barn Shanghai och väntas hem till Sverige i slutet av mars.

Missionssekr. Martin Lindén steg ombord för att lämna Kina den 26 febr. Enligt reseturen är han att vänta hem de första dagarna i april.

Kinakretsen i Skellefteå firar i år sitt 40-årsjubileum. Denna högtid skall hållas den 19 och 20 i denna månad.

Då vi tänka på vad dessa våra vänners trofasta kärlek och offergärning betytt för vår mission, fylles våra hjärtan med stor tacksägelse.

Från deras krets har utgått till Kina två missionärer, Estrid Sjöström och Maja Lundmark, och under förberedelse äro flera. De samlas, våra vänner, till enskilda möten, då förbönen för missionärerna och arbetet är det förhärskande. Men offentliga möten och offerdagar ha också årligen anordnats. Det är en stor skara av kära missionärer som haft den förmånen och glädjen att resa till Skellefteå med omnejd. Och då de kommit därifrån, har alltid en särskilt frisk fläkt följt med dem från vännerna.

Länkmöte blir på S. M. K:s exp. torsdagen den 11 mars kl. 7 e. m. Välkomna!

Något nytt från Shensifältet ha vi ej att meddela. Men vi bedja missionens vänner att hålla ut i förbön för våra infödda kristna där och även bedja om att missionärerna må få återvända till sina stationer snart.

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottagas inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo. *Sundbyberg.* Tel. *Duvbo 13.*

Avskedsmöte.

Avskedsmöte var den 26 febr. anordnat för *missionär* och *fru C. J. Bergquist* å K. F. U. M. i Stockholm.

Mötet, till vilket samlats en icke ringa skara vänner, öppnades av missionsföreståndare *Erik Folke* med orden ur Ps. 126: 1—3 om att "Herren gjort stora ting med oss, däröver voro vi glada". Herren har gjort stora ting med oss. Missionär Bergquist måste resa hem på grund av en svår sjukdom, men då han

kom hem och undersöktes av läkare, kunde denne konstatera, att sjukdomen var läkt. Nu får han komma ut till Kina som ett levande bevis på Guds kraft.

Missionär Bergquist talade därefter något om de nya livsströmningarna i Kina. Kinas ungdom har vaknat upp över att deras land är efterblivet och nu söka de att på allt sätt hinna fatt och få inta sin plats bland de andra ledande nationerna. De söka liksom gå genvägar för att komma fram fort till det målet — De föreställa sig att kommunismen är en sådan genväg. — I trots av att de icke vilja kalla sin rörelse kristen och icke använda sig av bibelns ord, så är den nya livsrörelsen *dock* kristligt betonad. Det var till den kristna församlingen, som ledarna gingo och bådo om hjälp, då rörelsen förra året liksom stannade av. Därför är det med glädje vi gå ut för att i den kraft, Gud ger, hjälpa Kinas ungdom att lösa de stora problem de hava att kämpa med.

Fru Bergquist skildrade en syn, hon en sommarnatt såg. En stor skara pilgrimer som voro på väg upp till ett av Kinas heliga berg. De skydde ingen möda och inga svårigheter för att finna — vad de aldrig funno på den vägen — frid. Det var en syn, som fyllde hjärtat med vemod och uppfordran till fortsatt arbete.

Men också andra syner få missionärerna skåda. Pilgrimer, som kommit in på rätt väg och funnit friden, och nu, strålande av glädje, genom dopet förenats med den kristna församlingen. Fru Bergquist yttrade vidare, att hon önskade det de kära missionsvännerna någon gång finge skåda sådana syner, det skulle hjälpa dem till fortsatt arbete. Nu kan man bokstavligen om våra vänner använda Jesu ord: "Saliga äro de som icke se och dock tro".

H. B.

Missionär Bergquist utreser för tredje gången. Han reste första gången 1916 och andra gången 1928. Fru Bergquist reser för andra gången. Första gången reste hon 1928.

Ur brev från Gerda Carlén.

Juicheng den 15. 1. 1937.

Tältverksamheten har varit till stor välsignelse under hösten. I byn Tongü där det förut var uppsatt har vi fått mångare sökare, och en predikoplats har öppnats där som besökes av evangelister härifrån varje söndag. Ja, Herren har under hösten öppnat många dörrar och hjärtan för evangelium. För närvarande äro två evangelister i byn Tongü och ha en veckas bibelkurs för sökare; sedan skola de till en annan större by där tältet var uppsatt under våren.

Vi hade en månads bibelkurs för kvinnor som avslutades veckan före jul. Sedan kom många sökare och kristna för att fira jul hos oss. Härute blir det aldrig någon stillhet för oss själva under julen, man känner att man framförallt måste vara tillsammans med kineserna. Efter möte i kapellet på julafton hade vi först vår kvällsmat, och sedan tändes granen och ljusen nere i det stora kinesiska gästrummet, där alla våra kinesiska gäster voro samlade. Där var fullt hus, och vi sjöngo sång efter sång till kl. 1/2 10, då vi slutade med bön, och de fingo gå till vila för att vara med på julottan kl. 6 i kapellet påföljande morgon.

Sedan vi sagt godnatt till dem, gingo Judith och jag in till mig för att fira julafton. Flera svenska julsånger måste vi då sjunga och läsa det kära julevangeliet, för att det skulle bli svensk jul. Sedan kommo "klapparna" från Sverige och från varandra, som stämde hjärtat till tack för all Guds stora kärlek till oss. Det blev sent, innan vi kommo i säng.

En liten älsklig syn måste jag berätta från samlingen på julafton i gästrummet. En änka från ett mycket förmöget hem hade kommit för att fira jul med oss. Under det vi sjöngo, såg jag, att hon såg så förtjusande rart på Judith och sade

något till henne. Vet ni vad hon sade? Jo, dessa ord som uttrycka så gränslöst mycket, då de komma från en hedning, som just hört evangelium: "Jag älskar dig!" Vi tyckte, att det var vad Gud Fader och Jesus Kristus själv ville säga till oss. Jag älskar dig, det var därför, jag gav dig min älskade Son, och det var därför, jag kom för att bli din Frälsare. Ja, det var en ton från himlen, som viskades fram till ett efter kärlek längtande hjärta.

Ännu några ord om denna kvinna för att ni skola bära henne i bön inför Herren. Hon har varit änka i 20 år, har inga barn, men hon stannade kvar i svärföräldrahemmet, där hon åtnjuter stort förtroende. Svärfadern har flera gånger velat köpa en son åt henne, men hon har ej velat. Nu har han köpt en pojke från ett opierökarehem, som han vill att hon skall upptaga som sin son, men hon vill ej utan blev ledsen och förargad och reste in till staden, där svärfadern har tre affärer. Hon klagade sin nöd för föreståndaren i affären och han tog henne till oss för att hon skulle få tröst. Hon kom under sökarkursen och hade en gammal kvinnlig släkting med sig. Det var med glädje vi sågo hur öppen och vaken hon var. Så reste hon hem efter ett par besök hos oss, men ett par dagar efter hemkomsten sände hon bud och bad, att en av våra bibelkvinnor skulle få komma och tala mera om vår Gud, och hur man skulle tillbedja honom. Bibelkvinnan fick genast resa och stannade i hemmet flera dagar och undervisade dem om sanningens väg. Så kom hon åter till jul och stannade nära två veckor, men dagligen sändes bud från hemmet, att hon skulle komma hem, men hon stod fast vid sitt beslut att först lära mera. Slutligen lyckades de lura hem henne genom att säga att svärmodern blivit sjuk och behövde henne. Hemkommen fann hon att det var lögn och att de gjorde allt för att hindra henne att tro på Jesus. Hon blev ledsen och uppbragt över deras intriger och blev sjuk och kunde ej äta. Så en dag fattade hon beslut att åter resa in till oss och kom helt oväntat och frågade, om hon fick stanna några dagar och få mera undervisning. Det fick hon naturligtvis, med stor glädje, och är nu hos oss, men dagligen kommer bud från hemmet som försöker få henne hem. Säkert är hon ett av Gud utvalt redskap, och vi bedja, att ljuset skall fullt uppgå i hennes hjär-

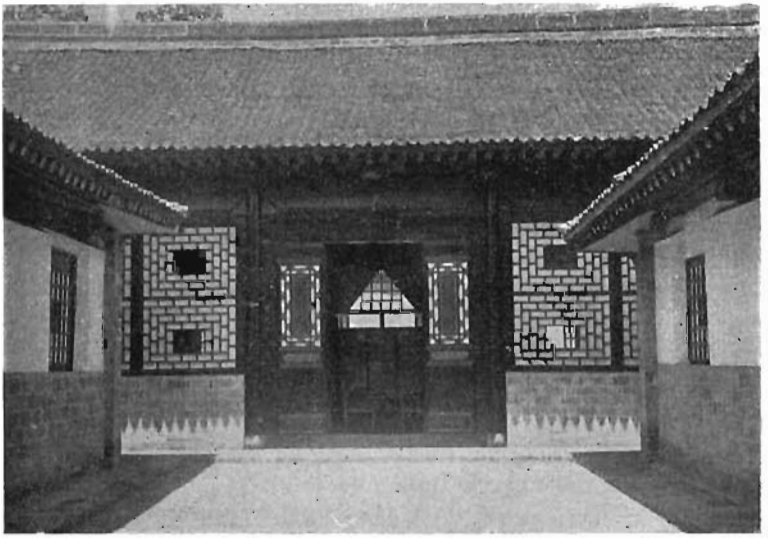

Juichengs missionsstation.

ta, så att Jesu Kristi kärlek får överflöda genom henne till andra. Glöm henne ej i bönen. Hon är över 40 år och således en mogen kvinna, som vet vad hon vill.

Annandag jul hade vi söndagsskolfest för både barn och äldre. Det är alltid en glädje att se, hur de mörka tindrande barnaögonen stråla i kapp med ljusen över förplägningen. Samma e. m. kom Åke Haglund cyklande från Yungtsi för att fira efterjul med oss. Han hade även lovat hjälpa till med en veckas bibelkurs för männen. De voro så glada och tacksamma över den hjälp han gav dem i Guds ord.

Efter det Åke rest, hade vi den stora glädjen att vänta Martin Lindén till oss. Det var högtidsdagar för oss att ha' honom hos oss. Han kom under böneveckan och gav oss mycket i Guds ord. Vi tacka Gud för honom och hans besök. Ja, så dukar Herren bord i öknen och låter källor framspringa i ödemarken, och våra hjärtan fylles av tack och lov.

Kära vänner!

Frid!

Med dessa rader ville jag säga Eder alla kära förebedjare ett varmt, innerligt tack för all kärlek och förbön under det gångna året. Herren löne Eder så som endast Han kan göra.

Det år som gått har varit rikt på växlingar, men under allt har Herren varit trofast. Vistelsen under sommaren, uppe på Kikungshan, var underbart skön. Huru jag tackar Gud för vad Han gav i umgänget med kamraterna och andra missionärer. Ja, det är underbart "med de heligas gemenskap."

Men hur skönt vi än hade det på Kikungshan så längtade jag dock ned till arbetet. Det var med tacksamhet till Gud, som jag i slutet av augusti i sällskap med några av kamraterna reste ned till vårt fält. Jag återvände till Juicheng för att förbereda för min flyttning, ty under sommaren hade det blivit bestämt, att jag i slutet av september skulle flytta till Pucheng.

Sedan jag återkommit till Juicheng, gjorde jag ett par korta besök på utstationerna. Det var en stor glädje att åter träffa de kristna och se, att de alla voro bevarade såväl andligen som lekamligen. Särskilt gripande var besöket hos en av mina f. d. söndagsskolflickor. Hon har de tre senaste åren gått i flickskolan i Yuncheng. Nu var hon i sitt hem obotligt sjuk. Men hon var frälst och lycklig. Hon var mycket svag, och det såg ut, som den svaga livslågan snart skulle släckas ut, men hennes ansikte lyste av stilla frid. Hon längtade så mycket att få vara med på ett bönemöte i kapellet i Juicheng. Den önskan blev ej uppfylld, men hon fick i stället, ett par dagar senare, flytta högre upp, för att evigt vara hos Herren, "vilket är mycket bättre." Innan anden lämnade stofthyddan sade hon till sin äldre syster: "Se väl efter och hjälp mor, då jag är borta." Ja, så är hon hemma bärgad undan all nöd här nere på jorden.

Den första oktober anlände jag så till Pucheng. Och jag kände mig från första stunden hemma där. Jag tackar Gud för Hans ledning, ty Han leder aldrig vilse. Min bön och längtan är, att Herren må kunna bruka mig till sitt namns ära.

Den gångna hösten har varit rik på glädje och uppmuntran både i arbetet hemma i Pucheng och ute i vårt stora distrikt. Särskilt skulle jag då vilja nämna om besök i två byar. Det finns endast en troende kvinna i var och en av dessa två byar. På den ena platsen har en bibelkvinna gjort besök för något år sedan, men någon utländsk kvinna har ej varit där förut. Det var så öppet och mottagligt på båda dessa platser. Då vi skulle lämna för att resa hem bådo hedningarna oss, att snart komma åter och berätta mer om vår underbare Frälsare. Må Herren på de platserna få lösa många bundna själar. Bedjen med oss att en rik skörd må vinnas för Guds rike.

Även i Pucheng stad ha vi sett huru Gud verkar på människohjärtana genom sin Ande. Våra bibelkvinnor vittna med

glädje om, att en förändring till det bättre inträtt. Folket är mer öppet och mottagligt för ordet. De lyssna gärna och med glädje. Ofta har Herren under den gångna tiden påmint mig om Herrens ord till Serubbabel: "Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot."

Under tiden 1—15 december hade vi bibelkurs i Pucheng. Denna kurs besöktes av ett 30-tal kvinnor. Bland dessa var det några, som voro med för första gången. Vi prisa Herren för resultatet, som vanns genom denna kurs. Det var en glädje att få undervisa dem i Guds ord. Ordet fick bli den spegel, som uppenbarade synd och brist, men också visade på Kristus såsom vår Frälsare, och vår hjälpare, vår kraft till helgelse och förlossning. Måtte det genom ordet, som blev utsått bli en rik skörd för Guds rike.

I vår flickskola har under den gångna hösten tolv elever fått undervisning. På grund av den rådande dyrtiden har elevantalet varit betydligt mindre än förut, ty föräldrarna ha ej haft råd att underhålla sina flickor i skolan. De flesta eleverna ha därför helt eller delvis fått hjälp av skolans kassa.

Jag ville särskilt varmt lägga dessa unga flickor på edra hjärtan. Bedjen för dem, att de under skoltiden må bli helt vunna för Herren, och att de sedan i sin tur må vinna andra. Flera av dem äro från hedniska hem och det är ej lätt för sådana att bli bevarade, men Herren förmår att frälsa och bevara dem.

För närvarande äro vi Puchengbor här i Tali. På grund av oroligheterna i Shensi ansågs ej Pucheng säkert för oss. Måtte det snart bli lugnt i politiskt hänseende så att vi kunna vända åter hem till arbetet i Pucheng.

Med varm fridshälsning!

I Herren förbundna

Ebba Vidén.

Tali den 14/1 1937.

Såld.

Hon växte upp i en liten by någonstans i V. Shensi. Tidigt blev hon bortgift till en bonde. De fingo fyra barn, men tre av dem dogo tidigt. I hemmet rökte man opium och det blev så småningom fattigt. Svärmodern var värst att röka. Många timmar om dygnet låg hon försänkt i medvetslöshet. Snart dog sonen, vår barnkvinnas dåvarande man, och hemmet blev allt fattigare. Så kom den stora hungersnöden, då många levde på att köpa och sälja människor.

En dag anlände en sådan man till familjen i det fattiga hemmet. Svärmodern fick nytt hopp. Hon sålde utan barmhärtighet sin sonhustru och hennes lille gosse (sex år gammal) till den samvetslöse mannen. Den unga kvinnan grät och bad om att få förhli i hemmet. Huru fattigt och fördärvat det än var, så var det bättre än att skiljas från alla anhöriga och tvingas mot okända öden. "Gå", skrek svärmodern, "du ser ju, att här finns ingen utväg." Gråtande och rädd följde svärdottern med den lille sonen vid handen den grymme mannen.

De fördes långt bort i Östra Shensi. Det var ingen annan råd än att lyda. Hon måste söka trösta sig med att hon ju ändå hade sin son med sig. Så nådde de Tungchow (Tali). En dag då den lille lekte utanför huset, passade slavsäljaren på att byta bort honom mot en god summa pengar. Vår kvinna blev alldeles utom sig. Mannen tröstade henne med, att hon skulle få betalt för pojken. Hon grät och jämrade sig, men vad kunde hon göra. Här i denna främmande stad var det väl ingen som vilde taga sig an en värnlös kvinnas sak. Hon visste ej, att livet var så bittert. Vad betydde litet pengar, när hon nu förlorat allt, allt: föräldrahemmet, mannen och hans släkt, tre barn döda, det fjärde stulit från henne; själv ägdes hon av en hänsynslös slavhandlare. . .

Så småningom fördes hon till Yuncheng i Shansi. Här såldes hon till en man Wang, som sökte sig en hustru. De

bosatte sig i staden ej långt ifrån "evangeliesalen".

Men fru Wang var tröstlös. Hon grät och sörjde sig snart sjuk. "Jag rymmer", sade hon, "jag vill söka mitt barn". "Ja, rym du", blev det hånfulla svaret.

Så småningom blev hon sömnlös och mager. Grannkvinnorna kommo på besök och talade hårt till henne. Ingen visade något förbarmande. Jo, EN fanns, som förstod hennes nöd. HAN sände en dag dit ett av sina barn, fru Wei. Hon talade med fru Wang om Guds kärlek. "Jag förstod ju ingenting, men hon var så kärleksfull och så olik alla de andra, som brukade komma", berättar hon nu. Fru Wei bad henne följa med till gudstjänsten. "Jag kan lika väl gå med som att sitta hemma", tänkte hon. "Inte förstod jag mycket, men det var en sådan atmosfär av frid och kärlek där och jag gick ofta dit. För var gång förstod jag mera och blev allt lyckligare."

Det var under den tiden, som fru Wang blev anställd hos oss som tvätthjälp. Hon såg ej frisk ut men var mycket duktig med sitt arbete. Nu har hon varit hos oss i flera år som barnkvinna och en bättre sådan får man leta efter. Vår kära fru Wang blev frisk och lycklig och följde med oss från Shansi hit ned till Shekow. Och nu när hon kommer åter till Yuncheng vill hon bli döpt.

Medan hon varit här nere i Shekow har hon underhållit sin man. Han har ständigt skrivit och bett om pengar. En dag kom fru Wang så röd i ansiktet och med glädjetårar i ögonen. Vad stod nu på! Jo, mannen hade skrivit ett så ovanligt vänligt brev. Tänk, han skrev, att hon kunde taga av sin lön och *äta sig mätt* och även köpa de kläder hon behövde. . .

Då vi skulle flytta hit ned gåvo vi fru Wang fritt några dagar. Hon behövde ju gå hem och se om sina vadderade kläder för vintern. Men hon kom snart tillbaka igen. Mannen var så elak mot henne, när hon var i sitt hem, han grälade och slog henne dagligen.

Sedan fru Wang som ung flicka lämnade sitt barndomshem, har hon aldrig haft något meddelande från sin mor. Genom en man från hembyn hörde hon en gång, att hennes bror, som försörjde modern, dött och lämnat sin lille gosse föräldralös samt att modern och den lille hade det svårt. Fru Wangs man intresserar sig ej för släkten, men hos fru Wang finns ett stilla hopp, att hon en gång skall ha sparat ihop så mycket pengar, att hon skall kunna resa hem och återse sin mor, om hon ännu lever.

"Ja, det är bara Guds stora nåd alltsammans", brukar fru Wang säga. Han har inte bara hjälpt mig till utkomst, så att jag kan försörje både mig själv och min man, utan han har helt och hållet förändrat mitt liv och gjort det ljust och lyckligt. Störst av allt är, att Kristus frälst mig och jag får vara Hans. (Hon brukar varje ledig stund till att lära sig läsa, så att hon själv kan studera Guds ord.)

Unge vän i Sverige! Vad är ditt mål? Arbetar du för detta livet eller för evigheten? Är du med i verket för Kristi seger i människohjärtan? Sänder du någon bön till Missionens Herre om seger för Kristi sak i hednaland?

Kanske Gud behöver just din förbön? Varje själ Han får frälsa är mer värd än guld. Du kan genom din förbön deltaga i verket härute. Vi missionärer äro ofta endast medel för Gud att utföra Edra böner.

Kanske Gud behöver dig själv!

Morris och Carola Bergling.

Kurs i Sunghsien.

Vi ha haft Sunghsien särskilt lagt på våra hjärtan i höst, Maja Lundmark och jag. Sunghsien är en stad 8 mil söder om Loyang. På grund av osäkerhet för rövare har det varit svårt för kvinnliga missionärer att besöka dessa trakter. Under de 17 år verksamheten bedrivits därnere, har ingen bibelkvinna varit placerad där, och inga kurser ha kunnat anordnas för att hjälpa kvinnorna.

I november var presbyteriemöte planerat att hållas i Sunghsien, och vårt hopp var att få anordna en kurs för kvinnorna efter det mötet. Vi bådo om Guds ledning och voro vissa om att Gud skulle göra det möjligt för oss att fara, om det var efter Hans vilja. Några få dagar före mötet, då vi hörde oss för hos övermandarinen, fingo vi också veta, att

Foto: Gerda Gustafsson.

Det nybyggda kapellet i Sungsien.

ingenting hindrade oss att resa och att stanna därnere en månad.

Den 19 november stuvade vi in oss i Sunghsien-bussen bland sängklädesbylten och korgar. Vi voro 10 från missionsstationen, ungefär halva antalet kineser och halva antalet missionärer, däribland Martin Lindén, som vi skulle få glädjen att ha ibland oss på presbyteriemötet. Framemot kvällen voro vi framme i Sunghsien. På missionsstationen hade redan folket samlats från byarna omkring. Mötet skulle börja på kvällen. Kapellet är nybyggt och rymmer bortåt 500 personer, men alla mötesbesökarna fingo ej på långt när plats utan fingo stanna utanför. Det var ett myller av människor de tre dagarna mötet pågick.

Efter presbyteriemötet började vi vår kurs. Över 60 kvinnor från staden och från byarna däromkring anmälde sig. Ett 25-tal kunde läsa och hade sina biblar med. De övriga hoppades få lära sig läsa under kursen. Många av de icke läskunniga kanske hade längtat många år efter att själva kunna läsa bibeln. Och nu hade de fått ett tillfälle.

Det var med iver de grepo sig an med inlärandet av kinestecknen på övningsarket. Sällan hördes klagan, om det också var svårt, och de gåvo inte gärna tappt, förrän de tillägnat sig läskunskapen. "Tack Gud"! kom det ofta, ibland på, som vi tyckte, olämpliga ställen, t. ex. när lärjungen svårligen misslyckades i att namnge ett tecken, som var synnerligen bekant dagen förut. Men det står ju, att vi skall tacka i livets alla förhållanden.

Det gick en vecka eller två av träget plugg. Inte bara lektionstimmarna användes för det ändamålet. Övningsarket var i farten från morgon till kväll. Men många av kvinnorna hade lärt sig, att det behövdes mer än deras egna kraftansträngningar. Då klockan ringde till lektion, skyndade de gärna in för att få en stund i bön om Guds hjälp. Jag hörde en kvinna undervisa en annan, som beklagade sig själv som varande allt för dum att lära: "Du har väl glömt att bedja? Gör så här, lägg ifrån dig arket och knäpp ihop händerna och bed Gud hjälpa dig att minnas". Kvinnan lydde, och med Guds hjälp klarade hon det, som var omöjligt nyss.

Så kom den dagen, då de skulle få byta ut övningsarket mot Bibeln. Där var en liten grupp, som fick sin första uppgift att läsa Matt. 7:7: "Bedjen och I skolen få!" Var och en av dem stavade på och fick så småningom ut meningen. Ett par av dem blevo så ivriga. Den versen kände de igen. De hade hört den förut. Nu kunde de läsa den. Vilket jubel! De kunde läsa Bibeln! De synade den underbara boken utanpå och inuti,

och ögonen strålade av fröjd. "Tack Gud!" kom det från överfulla hjärtan. — "Söken, och I skolen finna!" — "Å, där ha vi den versen. Missionären läste den för mig, då jag sökte efter min son. Jag bad, och på sjätte dagen kom där brev, att han kommit hem igen." — Det var inga döda tecken för dem. Varje ord hade blivit deras egendom. Lektionen slutade med tack och lov till Gud. "Då jag kom kunde jag inte ett tecken, och nu kan jag läsa. Tack, käre Gud!"

För andra gick det långsammare, men de ville inte gärna ge upp försöket, förrän de lyckats.

Vårt mål med kurserna är inte endast att kvinnorna skola få lära sig läsa, utan först och främst att lära dem känna sin Frälsare. Jesu liv, var ämnet för kvinnornas bibelstudium varje morgon. Flera av berättelserna hade de väl hört förut, men nu blevo de på nytt levande för dem. Aldrig hade de satt sig in i vad det betydde, att Jesus lämnat himlen för vår skull. Aldrig hade de tänkt på vilket lidande Herren Jesus utstod. De hade kommit till berättelsen om Jesus på korset. En bild, föreställande Jesus bärande törnekronan, hängdes upp. Så snart kvinnorna fingo se bilden, brusto de i gråt. Förslaget kom från en av dem: "Nu böja vi knä". Där var det Jesus själv, som talade.

Ett av ämnena var Jesu bergspredikan. Kvinnorna fingo se sig själva i Guds ords ljus. Orden av Herren Jesus träffade dem, och mer än en blev orolig över sin synd.

Varje eftermiddag hade vi en timmas läsning av Psalmerna. Där var så många dyrbara löften vi plockade fram, löften om Guds hjälp och ledning. Vi slutade med Ps. 103, och vi stannade särskilt inför verserna 11 och 12. Hur högt är det till himlen? Ingen visste det. Så väldig är Hans nåd. Hur långt är öster från väster? — De hade fattat *något* av Guds oändliga nåd under veckorna, som gått, med de visste också att där ännu fanns så mycket, som var deras.

Vi samlades till vittnesbördsmöte sista dagen. De flesta av kvinnorna hade nog svårt att finna de rätta orden för vad som blivit dyrbart för dem "Gud har öppnat mitt hjärta, och Bibeln har blivit en ny bok för mig". — "Gud har talat till mig om att giva tionde och att giva mera av min tid och mina krafter för att gå ut och hjälpa andra". En ville be Gud om nåd att ej bli häftig och ond i hemmet, och en annan hade fått se vilken synd det var att bära hat i sitt hjärta. Det var sådana små brister i deras dagliga liv, som Gud hade fått tala till dem om. Några vittnade om att de förnummit friden i Gud, och många hade mött Gud på nytt.

Nästa morgon gingo de hem. Vi stodo i porten och sågo dem gå nedåt gatan. Någon av dem vände sig om och ropade: "Bedjen för oss!" Ja, nog vilja vi bedja för dem.

Äldstens ord ringa fortfarande i mina öron. Han läste ur Mark. 5 vid vittnesbördsmötet: "Gå hem till de dina, berätta för dem, huru stora ting Herren har gjort med dig." De gingo hem för att berätta vad Gud gjort. Bedjen för dem!

Gerda Gustafsson.

Sållningstider.

"Men Anden säger uttryckligen, att i kommande tider somliga skola avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars lära."

1 Tim. 4:1.

Det är inte bara hedendomen, som står som vår fiende här i Loyang.

Katolikerna arbeta intensivt och köpa anhängare för pengar. Det är inte heller svårt i dessa nödtider.

Villolärare draga fram och få många med sig. Det finns så många längtande själar både bland församlingsmedlemmar såväl som bland sökare, som vilja komma fram till ett rikare liv i Kristus. De gå och vänta efter att några skola komma och hjälpa dem, och de komma — men — de äro villolärare.

Helt nyligen anordnades ett möte ej

långt härifrån. Rätt mycket folk från olika församlingar infann sig. Man läste ej Guds ord, men bad mycket. En ung kvinna sade sig ha fått uppenbarelse att döma de församlade. Den och den kunde få tillträde til Guds rike, men andra icke. Då bådo, gräto och ropade de för dessa senare tills att "domaren" förklarade dem benådade och sålunda delaktiga i frälsningen. Då blev det fröjderop och jubel och man hade syner, uppenbarelser och drömmar som man berättade om. Så höllo de på i många dagar ja, också på nätterna. De, som hade grund i läran, gingo tillbaka hem, men de svaga i tron och nykristna stannade. Hemkomna till sina församlingar sade dessa sig vara Kristus och uppjagade många andra med sina vidunderliga syner.

Bed, för de vilseförda! Bed också för oss, dels att vi må kunna få nåd att skilja mellan andar, dels att kunna leda de svaga fram till hela sanningen och giva dem en grund i läran, som tål stormarna.

Men dina svaga lemmar Herre,
ack, låt dem icke söndra sig!
De äro få, så mycket värre
om de ej äro *ett* i Dig.

Med innerliga hälsningar.

Maja Lundmark.

Utdrag ur ett privat brev från Carl Gustaf Nordberg.

Shanhsien Ho. jan. 23. 1937.

Genom brev har jag försport, att ni redan före jul genom telegram hört om vår evakuering men nu veta ni nog att så icke var fallet. Vi stodo verkligen frågande, hur vi skulle göra, men så kom meddelandet om Chiangs frigivande, och då trodde vi, att lugnet skulle återställas. Emellertid var ju roten till upproret ej borta, och då regeringen icke ville gå med på någon allians med de röda, förstodo vi, att intet annat återstod än krig. Vi ha dock sett, hur många saker lösts på fredlig väg här i Kina, som skulle varit otänkbart i utlandet, varför vi fortfarande med stor spänning väntade på hur det skulle utlösas. Militärledningen i Hoyang rådde oss att stanna och se utvecklingen. Lyckligtvis fick jag hos stadens borgmästare höra dagsnyheterna från Nanking i radio, och dagligen rådgjorde jag med myndigheterna. Nu var läget ganska prekärt, ty borgmästaren var ju å sin sida ställd under den civila myndigheten i Sianfu, vilken nu utgjordes av rebeller. Den militära myndigheten på platsen tillhörde centralregeringen, varför jag ansåg det riktigast att ha endast med militärmyndigheterna att skaffa.

För något över en vecka sedan fingo vi veta, att läget förvärrats, och att utländska militärattacheerna, både från Amerika och England, anlänt till Sianfu för att söka få ut alla utlänningar från Shensi och Kansu, samt att smärre grupper redan börjat att kriga. Så var det då inget annat att göra än att söka komma ur provinsen. Då jag på torsdagen besökte militärmyndigheterna så sade de, innan jag hunnit att framföra mitt ärende, att vi borde söka att komma till lugnare ort.

På fyra vagnar begåvo vi, Ida Söderberg, Astrid Löfgren, Arvid Hjärtberg och jag, oss iväg till Tali. På lördags e. m. anlände vi dit och fingo till vår överraskning veta, att alla syskonen där också ämnade sig iväg, innan kriget bröt ut. Emellertid, då krig bryter ut, är alltid fara att militären lägger beslag på våra områden, och därför bör man taga med sig det viktigaste och för att taga både oss och sakerna ned till Tungkwan behövdes tre lastbilar. Då det endast fanns två lastbilar i Tungkwan, de övriga hade beslagtagits av de röda, måste jag ta en av dem och en del bagage och resa redan på söndagsmorgonen för att kunna hinna tillbaka på e. m. och så återvända med resten av bagaget på måndags f. m.

På söndags middag kom jag fram till vårt lilla område i Tungkwan. En trång gård med två huslängor, en på var sida om gården. Ute på gården hade de troende samlats till gudstjänst, inne i husen bodde officerare och här hade man ett

högkvarter för en division. Mitt uppe i allt detta på denna lilla gård sutto omkring ett 70-tal män och kvinnor lyssnande i all stillhet till livets ord.

Jag kom lämpligt nog att få vara med på deras nattvardsgudstjänst. Och det blev mig en erfarenhet, som jag sent skall glömma. I all stillhet, utkörda ur eget bo så att säga, satt en liten skara och mottog Jesus Kristus i Hans sakrament. Det var resekosten på färden hem till Gud, som skulle giva dem nytt mod och nytt hopp och ny kraft för den återstående resan, innan de alla, som mottagit honom, skola få lov att gå in genom pärleportarna. På gården sprungo soldater, uppe i luften svävade flygmaskinerna, men Jesus hade kommit in på den lilla gården bland de sina att liksom säga till dem: "Varen vid gott mod, mina älskade, ännu behöva ni nattvarden och mig genom den, men ni se tecknen runt omkring er på att tiden är nära". — och, "så ofta I äten detta bröd och dricken denna kalk, förkunnen i Herrens död till dess Han kommer." Ja, snart behöves icke resekosten längre, ty vi nalkas målet, då resan är slut, då Jesus kommer för att hämta oss hem. Så levande talade denna bild till mitt hjärta, att ingen mästare hade kunnat sätta upp en bättre scen för att med bild åskådliggöra dessa sanningar.

Dagen gick, och trångt blev det för dem av de troende, som nödgats stanna över natten i de två små rum, som lämnats av militären.

Staden Tungkwan.

Nästa dag kommo alla från Tali, och snart kunde de med alla sakerna få plats på en båt och resa över till Shansi-sidan. På samma natt, vid 12 tiden, anlände de till Yuncheng. Allt på en dag. Soldatmyndigheterna i Tali hade vänligt nog sänt med en officer för att hjälpa dem att komma genom alla tullpass och svårigheter.

Så var jag ensam kvar i detta stora militärhav. Det kändes, att man var nära en krigsfront, och alla tycktes mer än vanligt beskåda den ensamma utlänningen, men det varade ej länge, nästa morgon skulle jag resa med tåget till Shanhsien.

Tisdags morgon kom, och innan sol-

uppgången, då stjärnorna ännu lyste klart, satt jag i en rickshaw på väg ut genom staden till järnvägsstationen. Tåget skulle gå kl. 5 på morgonen. Vi trodde att vi voro sent ute, men fingo reda på att tåget var 4 timmar försenat. I väntsalen var hela golvet täckt av sovande resenärer och fattiga, som sökt värme och vila där. Jag slog mig ned på mina saker för att invänta tågets ankomst. När jag satt där, fick jag syn på några utlänningar, och jag började undra var de kommit ifrån. Så fick jag syn på herr och fru Ahlstrand. Dem båda träffade jag på Kikung för två år sedan. Av dem fick jag höra, att de voro en grupp på omkring 70 missionärer, som hade kommit i bussar från Sianfu. Nu skulle de flesta resa direkt till Shanghai.

Med tåget, som kom vid 9-tiden, var en extra andraklass boggievagn med, som skulle rymma dessa 70, men de fingo nog sprida ut sig i alla fall. Nu ordnade de så, att jag fick vara tillsammans med dem under de 3 timmar, som resan till Shanhsien tar. De voro alla trötta efter den spänning de levat i.

Så kom jag då hit och bor hos Birgit och Martin Berling. Herren lede allt. Vi veta ju ej hur det hela kommer att utveckla sig.

Vid denna tid är nog missionär Nordberg i Juicheng.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under febr. 1937.

Allmänna missionsmedel.

181.	E. B.	15:—
182.	I. B., Katrineholm, "Ett tack till Herren"	10:—
183.	K. P., Norderön	10:—
184.	Darlecarlian	25:—
185.	A. B., "en sparb."	50:—
186.	Bogla missionssyfören., till kv. missionärers underh.	73:58
187.	Vänner i Rögle gm L. S.	10:—
188.	"I haven fått för intet, så given för intet"	10:—
189.	Holmestads Miss. arb. krets, gåva av aukt. medel	50:—
190.	E. E., Hässleby	10:50
192.	Mellersta Distr. av K. F. U.M., till Malte Ringbergs underh.	500:—
193.	Koll. medel vid Joh. Aspbergs föredrag inom Östra Härad 14—31 jan. Skede Ekekull 19:—, Ekekulls Mfg 25:—, Holsby, 14:55, Husnäs 13:80, Lindesberg 2:50, Övlandehult 20:—, Ödshult 3:25, Nye 25:77, Smål. Farstorp 2:25, Lemnhult 3:75, Sö. Solberga 13:10, Ö. Korsberga 35:05 Syf., Vetlanda 12:70, Bäckseda 13:—, Myresjö Östra 10:—, Landsbro 9:60, Hjältaryd 6:25 Vetlanda 65:29	294:86
194.	Koll. i Eksjö	18:75
196.	Mörteryds Mfg	75:—
197.	Luk. 11:9, 10	200:—
198.	L. O., Adelsö	100:—
199.	"Jag står i skuld" gm A. B.	6:—
200.	R. H.	5:—
201.	B. o. K. L., Sthlm	30:—
202.	G-r	10:—
203.	För 2 guldringar fr. Trettondedagen	33:06
204.	H. S., Mariestad, "födelsedagsblommor"	2:50
205.	"Filem. 6" till G. Goës underh.	60:—
206.	K. G., Uppsala, "en länk".	20:—
207.	Försäljning å S. M. K.:s exp. 4/2	320:—
210.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh.	100:—
211.	M. J., Boden	200:—
212.	E. C., Fjugesta	15:—
213.	Koll. i Skåre	7:30
214.	E. W., Karlstad	5:—
215.	Koll i Gullspång	50:—
216.	D:o i Laxå	7:—
217.	A. E., d:o	10:—
218.	Koll. i Sörby, Edsberg	20:65
219.	D:o i Mossby, Kumla	14:55
220.	C. Th. E., d:o	50:—
221.	Koll. i Brånsta	27:30
222.	R. R., Borås	5:50
223.	Klockarbergets Mfg, till Maja Lundmarks underh.	75:—
228.	R. L., Lycksele	3:75
229.	G. K., Björköby	20:—
230.	K.F.U.M., Flen	15:—
231.	E. A., Lund	5:—
232.	Onämnd, Skåre	53:—
233.	Koll. m. m. i Bjärrum. D.U.F.	100:—

234. F., Vittsjö ..... 10:—
235. E. W., Hässleholm ..... 3:—
236. Kinalänkmöte i Malmö ..... 40:—
237. Del av koll. vid passionsvesper i Metodistkyrkan, Landskrona 16:—, tillägg 1:05 ..... 17:05
238. "Extra inkomst" 27:60
239. "Herrens" 7:75
240. H. A., Ö. Ryd ..... 10:—
241. Fullösa Mfs, sparb.medel ..... 50:—
242. Karlstorps Västra Mfg ..... 10:—
244. Koll. i Dalstuga ..... 11:—
245. D:o i Bingsjö ..... 14:—
246. L. L., Sthlm ..... 10:—
247. A. B., Kumla 2:75
248. O. P., Klintebo 2:75
249. N. W., Sthlm 2:75
250. H. K., Lund, "Blanka pengar och ettöringar i Herren Jesu välsignade namn" 15:25
251. Länkarna i Gbg, till C. G. Nordberg o. G. Goës underh. 76:50
252. H. B., Börstig 2:75
253. P. J., Spöland 7:75
254. M. L., Simrishamn 2:75
255. M. M., Söderköping ..... 5:—
256. J. N., Kläckeberga, till Ingeborg Ackzells underh. ..... 10:—
257. D:o till Judith Hultqvists d:o .. 10:—
258. Kinakretsen, Gbg, till C. G. Nordbergs o. G. Goës d:o ..... 115:—
260. E. B., Äppelviken ..... 10:—
261. Kinakretsen, Eksjö, Offerdag 14/2 till Arvid Hjärtbergs underhåll ..... 725:—
264. Sparbössetömning i Furunäs, Ursviken ..... 90:—
268. Galtås Mfg ..... 50:—
269. Onämnd, Dalarna ..... 36:—
270. Segerstads syfören. ..... 25:—
271. "Tack min Gud för gångna året" gm J. U., Värnamo ..... 50:—
272. S. M-r, i st. för blommor till Gustaf Lizells grav ..... 10:—
273. Ch. T. ..... 300:—
274. "Sparbössa" 4:50
275. Kinakretsen, Boden, sparbössemedel ..... 128:—
277. A. O., gm. H. I., Älgarås ..... 10:—
279. "En okänd kinavän, till älskad systers minne" gm E. B., Kalmar 100:—
280. Flicksyfören., Mörön, till Selfrid Erikssons underh. ..... 25:—
281. H. N., Bensby, till d:o ..... 5:—
282. "En livförsäkring" ..... 100:—
283. "Far o. Mor" ..... 25:—
285. "Två länkar i Borlänge, till Ossie Granaths minne" ..... 10:—
286. "En ringa handpenning åt Kinafolkets levande Gud" ..... 25:—
287. Ur I. W:s sparbössa 3:18
288. A. G., Beted ..... 15:—
289. Onämnd, Raus 17:75
290. Rantens lilla syfören. ..... 20:—
291. K. F. U. M., Hbg, koll. vid N. Styrelius besök ..... 15:—
294. Juniorfören. Broby ..... 25:—
295. K. o. E. A. R., Delsbo ..... 7:—
296. M. P., d:o gm d:o ..... 3:—
297. G. P., d:o gm d:o ..... 5:—
298. A. R., d:o gm d:o ..... 10:—
299. M. P., Sthlm, koll. 2:50
300. H. P., Karlstad 2:75
301. A. L. A., Äppelviken 2:75
302. "Ps 46 till 14 mars" ..... 10:—
308. B. o. K. F., Storängen ..... 200:—
310. S. A. A., Figeholm ..... 25:—
311. Mamrelunds Mfg ..... 50:—
312. Koll i Hassle 31:05
313. D:o i Lugnås ..... 8:—
314. A. J., Husaby, "tackoffer" ..... 50:—
315. H. J., Varnhem ..... 10:—
316. J. J., Lugnås ..... 10:—
317. Koll. i Månstorp ..... 11:—
318. Mfg, Linköping, resebidrag 10:-
319. V. H., d:o 10:-
320. E. L. W., d:o ..... 10:—
321. Koll. i Madäng ..... 26:—
322. A. P., Tidaholm ..... 20:—
323. Koll. i Blicksbyn 10:50
324. D:o i Ämmeberg ..... 10:—
325. D:o i Ingelsby 4:20
326. E. K., d:o ..... 5:—
327. Söndagsskolbarnen i Djurgårdskyrkan, till Arne Bendtz underh. 17:—
328 a B. C., Anten, "en sista gåva" gm C. J. K. 34:85
328 b Onämnd ..... 45:—

Kronor 5,651:98.

S. M. K:s Pensionsfond.

292. M. L. ..... 15:—

Kronor 15:—

Särskilda ändamål.

191. Mellersta Distr. av K. F. U. M. till en evang. underh. ..... 145:—
195. Jkpgs Kristl. Yngl.fören. veckomissionsbidrag till Hugo Linder att anv. efter gottf. 171:60
208. E. S. L., Skelleftehamn, till Maja Lundmark för en skolf. underhåll ..... 5:—
209. I., d:o till d:o för d:o ..... 5:—
224. K. M., Örebro, till Erik Malm, Loyang, att anv. för de nödl. .. 10:—
225. "En Herrens tjänarinna, födelsedagsgåva" till Maria Pettersson att anv. efter gottf. ..... 500:—
226. D:o till Tacksamhet o. Barmhärtighet i barnh. ..... 50:—
227. D:o extra till några klena barn i d:o ..... 50:—
243. S. J., Örebro, till de nödl. i Kina 200:—
259. Barnsyfören. Åsaka, till Dyrbar Liljas underh. ..... 25:—
262. En vän, till Judith Hultqvist att anv. efter gottf. ..... 15:—

263.	R. H., till d:o	25:—
265.	K. N., Sävsjö, till Maria Petterssons barnh.	20:—
266.	Kinagruppen, Gravarne, till Lisa Gustafsson, att anv. efter gottf.	18:—
267.	A. O., Växjö, till Judith Hultqvist d:o	40:—
276.	H. I., Älgarås, till barnh. i Sinan	5:—
278.	"Onämnd", till bibelkv. fru Jang hos Gerda Carlén	50:—
284.	Söndagsskolan i Kristineberg, till V. Bergling, att anv. enl. överensk.	16:14
293.	L. till evang. underh. i Pucheng	10:—
303.	S. P., Knislinge, till Carl Gustaf Nordberg för evangelisationsresor	15:—
304.	Onämnd, Duvbo, tackoffer till barnh. i Sinan	10:—
305.	Kyrkl. syfören. Edsbyn, till d:o	100:—
306.	I st. för blommor vid fru Catharina Mellquists bår. Edsbyn, till d:o	56:—
307.	A. o. E. A., Gbg, till Gerda Carlén att anv. efter gottf.	100:—
309.	S. A. A. Figeholm. till Maria Pettersson, d:o	25:—
	Kronor	1,666:74

Allmänna missionsmedel	***5,651:98***
S. M. Kis Pensionsfond	***15:—***
Särskilda ändamål	***1,666:74***
S:a under febr. mån. 1937 Kr.	***7,333:72***

Med varmt tack till varje givare!

"Bliven stilla och besinnen, att jag är Gud."
Ps. 46:11.

Bed för missionärerna!

Skriv till missionärerna!

Han på korset, han allena
är min fröjd och salighet;
Ingen kan så väl mig mena,
ingen så mitt bästa vet,
ingen är som han mig god,
ingen har så tålamod:
Sökte jag kring jorderike,
aldrig funne jag hans like.

Han på korset, han allena,
allt mitt hopp och goda är;
Ingen må mig det förmena,
att jag haver honom kär.
Var har jag en vän här sport,
som mig gjort, vad han har gjort?
Han kan mig med Gud förena,
han på korset, han allena.

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina*, börjar år 1937 sin 42 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.*

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår, kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

INNEHÅLL:

Jesus sade. — För den 14 mars. — Bön- och tacksägelseämnen. — Från Red. och Exp. — Avskedsmöte. — Från missionärerna. — Redovisningar. — Sinims land.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 6. ÅRG. 42 25 MARS 1937 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

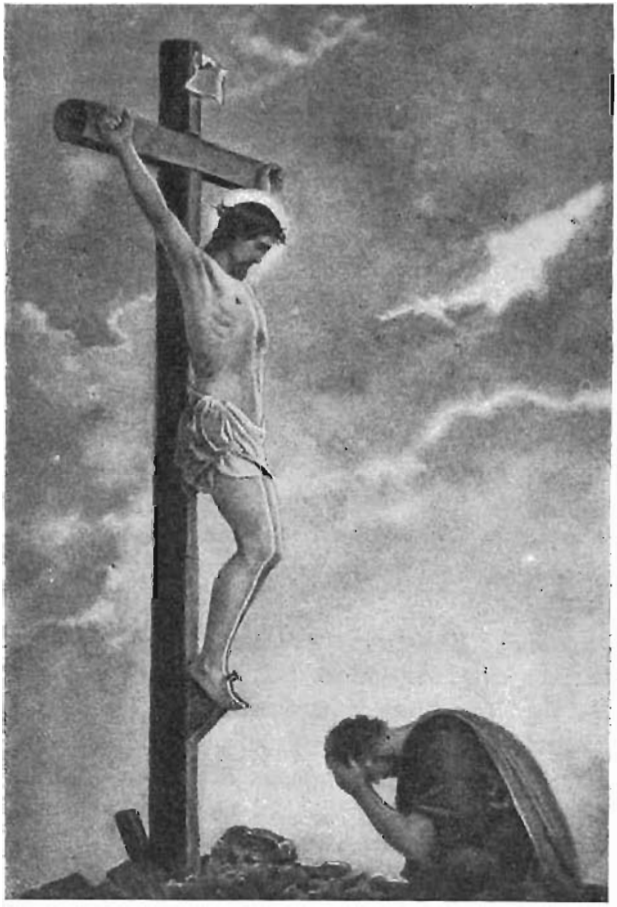

Se Guds Lamm!

Joh. 1: 36

Kristus eller Barabbas.

Matt. 27: 15—26.

I den heliga passionstiden ställas vi inför personer av vitt åtskilda karaktärer. Så ock i dagens text. Vi möta här en landshövding, Pilatus, mannen med den osjälvständiga karaktären och det svaga samvetet, hans hustru, som enligt sägen skulle hava varit en på Israels Gud troende judinna, Barabbas, en beryktad rövare och mördare, samt till sist, Jesus, Guds son, i vilkens mun inte svek fanns.

Det var en vacker sed, att vid påskhögtiden till minne av befrielsen från träldomen i Egypten frigiva en fånge, vilken folket ville. Pilatus, själv en hedning, ville med glädje begagna sig av denna plägsed för att på så sätt befria sig från ansvaret att döma Jesus, om vilken han vittnade, att han icke fann honom skyldig till något av det som han anklagades för. Här var ju ett ypperligt tillfälle att på en gång bevara kejsarens vänskap och sitt eget samvete. Avgörandet låg i folkets händer! Aldrig kunde han väl tänka sig att folket skulle ånyo vilja hava Barabbas lös, upprorsmannen, mördaren och rövaren. Därigenom riskerade de ju att nya förbrytelser skulle begås. Men annat skulle han bliva varse! Väl erbjuder Pilatus sig att låta tukta, d. v. s. hudflänga Jesus och sedan lössläppa honom, men hela skaran av den uppretade och av översteprästerna och de äldste övertalade hopen, ropade med hög röst: "giv oss Barabbas lös!"

Själve Pilatus måste hava blivit förfärad över detta val. Kristus eller Barabbas! Vilket val!

Varje tid och varje människa har sin Barabbas. Barabbas är allt det en människa föredrager och älskar framför Jesus. Såsom när vi frestas till att offra Herrens rättigheter för jordiska fördelar. Pengar, nöjen, egenkärlek kunna vara vår Barabbas. Vi välja rätt då vi låta oss frälsas av Jesus Kristus.

Kristus, den oskyldige, framställes här för oss såsom ställföreträdaren. Syndaren skonas och Kristus korsfästes. Grunddragen i försoningsverket skola vi aldrig förstå förrän vi kommit till insikt om det frivilliga i Kristi handling i detta fall. Härom sjunger Rutström:

"För mig blev Du sårad, för mig blev Du träl,
Du smakade döden att rädda min själ,
Du hänger föraktad, men tänker på mig,
Du beder för andra, förgätande Dig."

Kära vän! Vi ha alla och en var vår avgörelses tid. Gud väljer alltid den bästa tidpunkten. Den lössläppte Barabbas förutsätter den bundne Jesus, den frigivne Jesus åter, den fångne Barabbas. Har du gjort ditt val, när och huru? Träng dig fram till honom och se honom i hans oskuldshärlighet.

"Förtro dig fördenskull, så usel du är,
Med hela din börda och allt ditt besvär
I Frälsarens händer, Han vill och Han kan,
För hela din salighet vara din man."

Välj nu, medan tid är och utestäng icke honom, som är din själs ende Frälsare!

Men låtom oss nu göra en jämförelse mellan Barabbas och en annan rövare. Barabbas blev frigiven av en världslig myndighet. Det troliga är väl att han återgick till sitt gamla levnadssätt. Den frihet han vunnit kunde ej omskapa hans karaktär och sinnelag. Den andra rövaren, den som samtidigt med Jesus korsfästes på förbannelsens trä, ingick i Guds paradis som en benådad och frälst syndare. Här ha vi ett talande bevis på världslig lags och Guds nåds olika verkningar. Endast Jesus kan lösa de i synden bundna. Han var kommen för att predika frihet för de fångna. Kom då till honom och du skall få erfara sanningen av psalmistens ord, att Gud är den, som för de fångna ut till lycka. Ps. 68: 7.

Låtom oss så vända vår uppmärksamhet till en annan person, Pilati hustru. Hon var den varnande rösten, som gav Pilatus ett tillfälle att följa sitt samvetes maning och avstå från sin orättfärdiga handling. Förvisso var hennes dröm från Gud. Job. säger: "I drömmen öppnar Gud människans öron och sätter inseglet på hans varning." 33: 15. Om en dröm visar bort från orättfärdigheten, varför skulle den då icke vara från Gud? Herren hjälpe oss alla, gamla såväl som unga, att icke tysta ner de många kärlekens varningar, som tid efter annan möta oss på vår väg!

Och så till sist vända vi våra blickar till Herren Jesus själv om vilken det heter, att Pilatus lät gissla honom och sedan utlämnade honom till att korsfästas. "Pinad under Pontius Pilatus." Huru välbekanta äro icke för oss de orden, men fatta vi väl rätt deras innebörd? Efter blodssvetten i Getsemane väller den ena efter den andra av lidelsernas böljor över Jesus. Nu taga de råa soldaterna och binda honom vid pålen och svinga sina gruvliga tortyrredskap över hans blottade rygg tills dess att densamma är övertäckt av sår och blodet flyter ned över hans kropp. I den 129 psalmen heter det: "På min rygg hava plöjare plöjt och dragit långa fåror." Jesu gisslande säger till oss: genom hans sår "egentligen sårstrimmor", blevo vi helade." Jes. 53: 5. Detta lidande har en försonande betydelse. Så se då på Jesus, käre vän, ty en blick på Honom, Guds Lamm, som borttager världens synd, giver dig och oss alla liv.

August Berg.

Beredda gärningar.

"Hans (Guds) verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud förut har berett, för att vi skola vandra i dem" (Ef. 2: 10). Dessa ord synas mig på ett underbart träffande sätt kännetecknа den gärning, kring vilken vi i dag äro samlade. Någon sade nyligen till mig, att Svenska Missionen i Kina är i sin uppkomst och utveckling på det närmaste knuten till en bestämd per-

son — Erik Folke. Detta är sant, om vi betrakta saken från en yttre synpunkt. Det är ju också betecknande, att vi alla dessa år — och nu alldeles särskilt detta jubiléumsår — högtidlighållit denna dag, den 14 mars, den dag, då Erik Folke år 1887 landsteg i Kina.

Och dock är det så fjärran som möjligt från honom att vilja göra anspråk på någon ära för egen del i detta sammanhang. Jag tror tvärtom att han själv skulle helst av allt vilja över hela missionens historia, liksom över sitt eget livs historia skriva just de ord jag nyss anfört ur Ef. 2:dra kapitel: "Hans (Guds) verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud förut har berett, för att vi skola vandra i dem."

Guds verk äro vi — icke frukten av egna ansträngningar eller egen duglighet. Han har skapat oss, icke för att vi skola föra ett liv i bekvämlighet och självisk njutning, utan för att vi skola göra goda gärningar, såsom vår Frälsare sade till sina första lärjungar — och till sina lärjungar i alla tider: — "I ären världens ljus. Så må edert ljus lysa inför människorna, att de må se edra goda gärningar och prisa eder Fader, som är i himmelen" (Matt. 5: 14, 16.). Icke som skulle vi av egen kraft förmå detta. Nej: det är i Kristus Jesus som han har skapat oss — eller kanske få vi säga: *om*skapat oss, *ny*skapat oss, och därigenom satt oss i stånd att utföra sådana gärningar som förtjäna att betecknas som *goda*.

Det är två olika ord i grundtexten som i vår översättning återgivits med "god" i dessa två texter. Det ena betyder egentligen: ädel, förnämlig, provhållig, alltigenom gagnelig. Det andra: vacker, välbehaglig, duglig. I båda fallen således: gagnande, fruktbärande och äkta. Det är f. ö. det ena av dessa ord som förekommer i samtalet mellan Herren Jesus och honom, som vi pläga kalla "den rike ynglingen", vilken sade: "Gode Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv till arvedel?" och fick svaret: "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena".

Det är, då vi bli nyskapade av Gud i Kristus Jesus, som vi bli delaktiga av hans godhet och satta i stånd att utföra gärningar som äro *goda*, som äga ett bestående värde och som fylla en uppgift i den tid och i den omgivning, vari de utföras.

Men det är icke blott på gärningarnas inre halt som det kommer an. Det är också av väsentlig betydelse att de utföras på den tid och i den omgivning, som Gud anvisar, att de äro av Gud själv *beredda*.

Det finns i den enskilda människans liv och i samhällenas och folkens liv tidpunkter som kunna betecknas som "Guds stund". Allt är tillrättalagt; vad som kräves är blott, att vi äro redo till handling. Uteblir handlingen därför att vi äro så upptagna med oss själva eller något annat, att vi icke höra Guds kallande röst eller om vi, då vi höra den, äro ovilliga att lyda den, så förpassas ett tillfälle som aldrig kommer åter, en välsignelse går förlorad för oss själva och för dem som skulle ha njutit gott av vår goda gärning.

Vi tro att det var en *beredd* gärning som Erik Folke fick utföra, då han i dag för 50 år sedan landsteg i Shanghai. Och vi tro att han allt framgent fått vandra i beredda gärningar steg för steg: då han slog sig ned i provinsen Shansi och började den verksamhet som under Guds välsignelse och ledning vuxit ut så att vi nu på vårt fält ha 49 svenska missionärer, 272 infödda medhjälpare och 6.300 döpta kristna, och en än större skara "anhängare".

Under förarbeten för en 50-årsberättelse över Förbundet mellan Sveriges K. F. U. M. föllo mina ögon helt nyligen på ett brev från Erik Folke till mig daterat den 16 dec. 1887, således kort efter att han först kommit till det fält som sedan blev Svenska Missionens i Kina. Han skriver: "Mitt blivande arbetsfält har nu blivit bestämt, och jag har därför att så fort som möjligt söka taga det i besittning. — — — Jag går ut varje dag till byarna. De mottaga mig så vän-

ligt och lyssna så ivrigt till Ordet. Ju mer jag lär känna detta folk, dess mer drages mitt hjärta av kärlek till dem." — En vandring i beredda gärningar!

Och nu har vandringen gått vidare genom beredda gärningar till dess vi ha den *stora* glädjen och förmånen att i dag äga vår käre Erik Folke ibland oss vid hälsa och obrutna krafter, vandrande alltjämt i beredda gärningar i sin Herres tjänst inom vår mission, aktad och värderad långt utanför kretsen av dess vänner och understödjare. För detta och för alla andra goda gåvor, som Gud i sin nåd skänkt oss under dessa femtio år, frambära vi till Honom vårt innerliga och ödmjuka tack på samma gång vi utbedja oss den nåden att alltjämt få vandra i beredda gärningar.

Herrens nåd har varit rik över oss under de gångna åren. Den är rik över oss också i dag. Med psalmisten få vi säga: "Detta är den dag som Herren har gjort. Låtom oss på den fröjdas och vara glada! Tacken Herren, ty han är god, och hans godhet varar i evighet. (Ps. 118:24, 29) Amen."

Karl Fries.

Tacksägelse-, Böne- och Offerdag.

Söndagen den 14 mars på f. m. firades Missionens sedvanliga Tacksägelse-, Böne- och Offerdag i Betesdakyrkan.

En stor skara missionsvänner hade samlats för att fira minnet av Erik Folkes landstigning i Kina för 50 år sedan.

Det var ett tacksägelsemöte! Vi fingo tacka Gud för Hans obeskrivliga nåd och trofasthet under alla de år som gått. För den omvårdnad Han gav Erik Folke, ända från hans kallelses stund och intill nu. För att samma nåd kom S. M. K., som mission, till del. För att Gud tydligen visat sitt erkännande av den väg Missionen fick nåd att vandra, och alltfort vandrar på.

Men, för att tacksägelsen skall bli fulltonig måste den följas av — Offer. Så ock denna stund. Vid tanken på allt gott Gud gjort mot oss, och att Han av nåd låtit oss få taga del i Hans arbete, kände säkert alla, att de måste få offra även något synligt på Herrens altare. Bönen offer hade förut stigit upp till härlighetens tron.

Offerstund — vad är det annat än tacksägelse, jo, även en lydnadsgärning. Herren säger ju: "Låten bland eder upptaga en gärd åt Herren".

Offerstund! En helig stund! Vi få lägga våra gåvor på Herrens altare i full förvissning, att Han själv står där och tar emot dem, renar dem och välsignar dem. Detta fingo vi denna dag vara med om.

Talare voro våra trenne veteraner, dr Karl Fries, missionär August Berg och missionsföreståndare Erik Folke. Dr Fries och Erik Folke, de ha varit förbundna med varandra ända från deras studentdagar i Uppsala. Med S. M. K. har dr Fries också varit förenad från dess tillblivelse. Redan vid Missionens första årsmöte var "Kand. Karl Fries" med som talare. Under 40 år har Missionen haft förmånen hava dr. Fries i kommittén, om ock ej under hela tiden som ordinarie ledamot. Missionär Berg är en av de första som följde Erik Folke ut till Kina. Där stod han i många år i trogen och trägen tjänst. Nu, då han skulle vila från sitt trägna arbete, har han gått in i en annan gärning, som föreståndare för Missionens hem i Duvbo. Dessutom tjänar han flitigt med missionsresor i hemlandet.

Om missionsföreståndare Erik Folke har dr Fries yttrat bl. a. följande: "Femtio års vandring i tro! Om någon frågar vem den vandrare är som här åsyftas, kunna två svar givas: Erik Folke och Svenska Missionen i Kina — två svar, och dock i själva verket blott ett, ty sällan har väl en mission uppstått och utvecklats så lång tid organiskt sammanvuxen med *en* person i så hög grad som här är fallet. Erik Folke vandrade i tro. Hans tro kom icke på skam.

Först i evigheten skall den skörd kunna mätas som inhöstats för Guds rike genom Svenska Missionen i Kina." — —

Var Svenska Missionen i Kina och Erik Folke blott *ett* i början av dess arbete, så äro de icke heller nu efter 50 år skilda. Visserligen står Erik Folke ej som aktiv arbetare på missionsfältet, men — vem kan mäta vikten av hans insats, då han nu står som missionsföreståndare, är han icke allt fort själen i det hela.

— — —

Mötet började med att "Länkkören" sjöng, "Kommen för Herren med tacksamhet gamla och unga", varefter dr Fries talade. Efter honom talade missionär Berg. Båda dessa anföranden inkomma som särskilda artiklar i denna tidning. Åter en körsång, "Vi för korset ödmjukt falla", så trädde vår vördade missionsföreståndare fram.

Han talade om de stora förmåner vi som mission haft under år som gått. Vi ha tillsammans med våra vänner fått samlas många gånger, också den 14 mars, denna dag särskilt till tacksägelse — bön och offer. Vi ha känt att denna förmån, gemenskapen, har givits oss av Herren och vi skulle *icke* kunna undvara den. Aposteln Paulus, den förste hednamissionären, talar i flera av sina brev just om denna förmån, "genom eder förbön". "Eder förbön och den Helige Andes bistånd." Detta ha vi också fått erfara. Det har icke varit förgäves, då vi vädjat till våra ombud och vänner om hjälp, genom förbön. Hur skulle det gått om vi icke haft våra vänner, som kämpat med oss i bönen.

Tänk på de nödens år, 1900, 1911, 1927, när mörkrets härskare försökte göra missionens verk i Kina om intet. Men, mörkrets härskaror möttes av ett folk, som var berett att gå i döden för sin Mästare, och mörkret måste vika. Här skall tilläggas, denna kraft gavs dem också genom den kamp som kämpats på knä i bönekamrarna här hemma i Sverige. Det var icke förgäves, det blev till seger. Efter varje sådan nödtid följer det framgång för Guds rike, det följer väckelse, ja, seger.

Kära vänner, håll på att bedja. Det är Herren som lagt denna underbara förmån i edra händer.

Men den rika hjälp i tider som gått, även som läget i den tid som nu är, kallar oss att med ännu större iver gå in i bönekampen. Just nu gäller det. Det har åter varit en tid av kamp och strid och ute i Kina stå de nu vid skiljevägen. De stå där och vänta och undra vem som skall ta hand om dem, vem som skall hjälpa dem. Vi ha förr sett hur Herren fört sitt verk framåt genom nöd och trångmål. Säkert har våra vänners förbön betytt mycket härför. Nu gäller det igen. Må vi kunna hålla ut i tro och bön.

Välsignade vare Herrens vänner, alla de som legat på knä och kämpat, de äro värdiga att intaga samma ställning som de vilka Paulus delade kampen med. Vad skulle vi taga oss till om vi icke kunde få räkna med edert bistånd. Det är en underbar nådesförmån att få äga denna förvissning att ni stå med oss i striden. Därför kan vi med frimodighet gå framåt.

Många gånger undra vi varifrån vi skall få vittnen, finna nya missionärer. De ha kommit, unga män och kvinnor. De ha förklarat att de därvid haft med Gud att göra. Herren har talat och de ha lyssnat. Blivit förvissade om kallelsen. Varifrån ha de kommit? Återigen är det Herrens älskade som varit verksamma i bön och så komma dessa nya sändebud som svar på bön.

Men kunna vi med frimodighet sända ut dem då vi icke kunna giva några garantier för deras underhåll, men, då de kommit som svar på bön, våga vi då säga nej. Det är ej på oss, på vår tro det beror, men på Guds trofasthet. Alla dem som han givit oss har han dragit försorg om. Han har varit deras Fader och försörjare.

Från deras kallelses första stund har Herren givit dessa unga vittnen och deras

närmaste en särskild nåd. Det har varit kamp innan de kunde offra sig själva, det blev kamp innan föräldrarna kunde offra sina barn, men de ha gjort offret. Följden blev välsignelse över dem och över deras hem. Allt är frukt av bön inför Gud. Må vi få räkna med vännernas trogna förbön härutinnan alltfort, eljest går det ej, kraften till offer måste komma ned ovanifrån.

Samma väg ha vi också fått vandra då det gällt medel. Vi ha försökt erinra oss hur Herren handlat med oss under årens lopp och han har *aldrig* svikit, men manat sina tjänare till offer för hans verk. Det är gripande att läsa de meddelanden som medföljt många gåvor. "Gud har sagt det". "Till Honom och hans verk." "Till missionens heliga tjänst". Allt sådant böjer oss i stoftet i bekännelse. Man känner sin oduglighet och får se sin synd och otro.

Så lyser hans nåd från nådens tron över oss alla. Ej bara över några svaga kämpande människor, utan vad de äro med den Helige Andes hjälp, hans egen makt och styrka. Det är underbar nåd att få vara med.

Lika underbart är att ge akt på hur ljuset tändes i hednaland. Jag var med på ett stormöte på en station alldeles i missionens början. Det var inte många deltagare men det skulle bli dop och vi fröjdades däröver. Då stiger en ung man fram och säger: "Jag har lämnat mitt hjärta åt Jesus och nu vill jag bli döpt". På vår fråga hur han kommit till tro, svarar han: "Det är genom min far. Då jag såg hur han blivit förvandlad tänkte jag, på Jesus vill också jag tro." Sådant är uppmuntrande. Guds ord är sanning, det går fram bland hedningarna i Kina. De samlas och sjunga Lammets lov. Därför ville jag bedja att vi fortfarande få ha det så att det får vara vår förmån att ha våra kära vänner som stå inför Herren i förbön. De våra därute behöva känna att vännerna icke tröttnat utan att de hålla ut. Må Herren få göra det så, då skall missionen få skörda välsignelsen av eder bön. Guds folk och Andens bistånd hör ihop. Må vi icke förtröttas.

Det är icke sista dagen i dag. Vi skall fortsätta fram till vår Frälsares kröningsdag, då är den sista dagen. Vi få komma ihåg det ofta, det hjälper oss, att då skola de komma från Öst och Väst, och då få även vi vara med, av nåd. Det blir en tacksägelse dag, en välsignad dag, då få vi se vad Herren har gjort av alla sina vänners offer.

Fröken Lisa Blom talade därefter något om offer. Hon yttrade bl. annat.

Det grep mig då jag i går skrev ned på ett papper, "Offerstund den 14 mars 1937 i Betesdakyrkan". Tankarna gick till honom som för 50-år sedan då han landsteg i Shanghai alldeles säkert på nytt lade sig på offeraltaret. Mina tankar gingo också till de stunder då vi i denna kyrka fått vara med, då unga liv invigts till Helig tjänst. Min bön blev då, och det är den nu också: Herre giv även oss nåd att på nytt gå med in i offergärningen.

När vi, en sådan minnesdag som denna, se tillbaka på Guds ledning med sin unge tjänare, både förundras och fröjdas vi. Och vi stämma in i bönen och tacksägelsen.

Men kära vänner, vi få alla också taga emot en helig kallelse i dag.

Vi ha dukat ett offerbord och där står en offerskål. Ni inbjudas att gå dit fram. Det är nåd att få bära fram frivilliga gåvor inför Herren och bedja honom taga emot samt rena och bruka dem. Och tänka vi på våra sändebuds offerglädje känna vi nog att vi vilja dela den.

Den heliga kallelsen lyder så: "Kommen till mig". Jesus är det som beder så. Gå, käre vän, och möt honom på den kallelsen. Det blir möjligen en offerväg, men, "I haven fått för intet, så given ock för intet".

Finge denna vår offerdag bliva sådan att vi alla hade ett möte med vår Frälsare då skulle vår 14 mars bliva för oss alla ett stort tacksägelseämne.

Efter en körsång, "Kommen till mig"

började så denna underbara vandring fram till offeraltaret. Gåva efter gåva lades ned, synliga och osynliga. De synliga uppgingo till kr. 1.200:—, de osynliga skola bli uppenbara "den sista dagen".

H. B.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Missionär Morris Bergling med familj anlände till hemlandet den 11 ds. Hemresan har varit god. Förutom deras minste gosse, som hade ett lindrigt anfall av malaria, var de ganska krya. Deras adr. är tills vidare Tenhult.

Må Herren giva den vila och de nya krafter de så väl behöva.

Kinalänkarna samlas å S. M. K:s exp. torsdagen den 1 april kl. 7 e. m. Välkomna!

Missionssekr. Martin Lindén avreste, enligt meddelande i brev av den 25/2, med "Gneisenau" från Shanghai den 26/2.

Bönemötena, tisdagarna kl. 7 em. i Betesdakyrkan och fredagarna kl. 2 em. å S. M. K:s exp. anbefallas i vännernas åtanke.

14 mars mötet i Betesdakyrkan hade mycket god tillslutning. Det var med stor glädje vi sågo våra kära gamla och unga vänner så talrikt samlade. För all deras kärlek och för det stora offer de framburo vilja vi säga ett varmt och ödmjukt *tack*.

Inackordering på Missionshemmet, Duvbo.

På Svenska Missionens i Kina missionshem i Duvbo mottagas inackorderingar för längre eller kortare tid. Hemmet är beläget i närheten av såväl Sundbyberg som Råsunda. Goda kommunikationer till huvudstaden.

För vidare upplysningar torde reflekterande vända sig till fru Augusta Berg, Missionshemmet, Duvbo. *Sundbyberg*. Tel. *Duvbo 13*.

Bed för missionärerna!

Skriv till missionärerna!

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina*, börjar år 1937 sin 42 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke*.

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

INNEHÅLL:

Se Guds Lamm. — Kristus eller Barabbas. — Beredda gärningar. — Tacksägelse-, Böne- och Offerdag. — Från Red. och Exp. — Sinims land.

Expedition: **Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.